

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

- ★ **Besluit nr. 803/2004/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 tot vaststelling van een communautair actieprogramma (2004-2008) ter voorkoming en bestrijding van geweld tegen kinderen, jongeren en vrouwen en ter bescherming van slachtoffers en risicogroepen (Daphne II-programma).** 1
- ★ **Besluit nr. 804/2004/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 tot vaststelling van een communautair actieprogramma ter bevordering van acties op het gebied van de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap (Hercules-programma).** 9
- ★ **Verordening (EG) nr. 805/2004 van het Europees parlement en de Raad van 21 april 2004 tot invoering van een Europese executoriale titel voor niet-betwiste schuldvorderingen** 15
- ★ **Verordening (EG) nr. 806/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende de bevordering van gendergelijkheid in de ontwikkelings-samenwerking** 40
- ★ **Verordening (EG) nr. 807/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2236/95 van de Raad tot vaststelling van de algemene regels voor het verlenen van financiële bijstand van de Gemeenschap op het gebied van trans-Europese netwerken** 46
- ★ **Verordening (EG) nr 808/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende communautaire statistieken over de informatiemaatschappij ⁽¹⁾.** 49
- ★ **Richtlijn 2004/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende milieuaansprakelijkheid met betrekking tot het voorkomen en herstellen van milieuschade** 56

(¹) Voor de EER relevante tekst

Prijs: 22 EUR

(Vervolg z.o.z.)

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

★ Richtlijn 2004/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 inzake de veiligheid van luchtvaartuigen uit derde landen die gebruik maken van luchthavens in de Gemeenschap	76
★ Richtlijn 2004/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 inzake de beperking van emissies van vluchtige organische stoffen ten gevolge van het gebruik van organische oplosmiddelen in bepaalde verven en vernissen en producten voor het overspuiten van voertuigen, en tot wijziging van Richtlijn 1999/13/EG.....	87

II *Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

2004/424/EG:

★ Besluit van de Raad van 21 april 2004 betreffende de ondertekening van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Speciale Administratieve Regio Macao van de Volksrepubliek China inzake de overname van personen die zonder vergunning op het grondgebied verblijven	97
Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Speciale Administratieve Regio Macao van de Volksrepubliek China inzake de overname van personen die zonder vergunning op het grondgebied verblijven	99

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

BESLUIT Nr. 803/2004/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 21 april 2004

tot vaststelling van een communautair actieprogramma (2004-2008) ter voorkoming en bestrijding van geweld tegen kinderen, jongeren en vrouwen en ter bescherming van slachtoffers en risicogroepen (Daphne II-programma)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 152,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽²⁾,

Handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Fysiek, seksueel en psychologisch geweld, met inbegrip van het dreigen daarmee, alsmede dwang of arbitraire vrijheidsberoving, zowel in het openbare als in het privé-leven, tegen kinderen, jongeren en vrouwen vormen een inbreuk op hun recht op leven, veiligheid, vrijheid, waardigheid en lichamelijke en emotionele integriteit en een ernstige bedreiging voor de lichamelijke en geestelijke gezondheid van de slachtoffers van dergelijk geweld. De gevolgen van dergelijk geweld doen zich in de gehele Gemeenschap in zo sterke mate gevoelen dat zij een echte gezondheidsplaag zijn en een beletsel vormen voor een veilig, vrij en rechtvaardig burgerschap.

⁽¹⁾ PB C 208 van 3.9.2003, blz. 52.

⁽²⁾ PB C 256 van 24.10.2003, blz. 85.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 3 september 2003 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 1 december 2003 (PB C 54 E van 2.3.2004, blz. 1) en standpunt van het Europees Parlement van 9 maart 2004 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en besluit van de Raad van 30 maart 2004.

- (2) Het is belangrijk en noodzakelijk dat de ernstige onmiddellijke en langetermijengevolgen worden onderkend die geweld kan hebben voor de gezondheid, de psychologische en sociale ontwikkeling en de kansgelijkheid van de betrokkenen en voor individuele personen, gezinnen en gemeenschappen, alsmede de hoge sociale en economische kosten voor de maatschappij in haar geheel.

- (3) Volgens de definitie van de Wereldgezondheidsorganisatie is gezondheid een toestand van volledig lichamelijk, geestelijk en sociaal welbevinden, en niet de loutere afwezigheid van ziekte of handicap. Volgens een resolutie die tijdens de 49e Algemene Vergadering van de Wereldgezondheidsorganisatie in 1996 in Genève werd goedgekeurd, is geweld een van de belangrijkste mondiale problemen op het gebied van de volksgezondheid. In het Wereldverslag over geweld en gezondheid dat door de Wereldgezondheidsorganisatie op 3 oktober 2002 in Brussel werd gepresenteerd, wordt aanbevolen elementaire preventieve acties te bevorderen, meer maatregelen te nemen ten behoeve van slachtoffers van geweld en de samenwerking te intensiveren, evenals de uitwisseling van informatie over de preventie van geweld.

- (4) Deze beginselen worden erkend in talrijke overeenkomsten, verklaringen en protocollen van belangrijke internationale organisaties en instellingen zoals de Verenigde Naties, de Internationale Arbeidsorganisatie, de Wereldvrouwenconferenties en het Wereldcongres tegen de seksuele uitbuiting van kinderen om commerciële redenen. Dit belangrijk werk van internationale organisaties moeten worden aangevuld met het werk van de Gemeenschap. In artikel 3, lid 1, onder p), van het Verdrag is immers bepaald dat het optreden van de Gemeenschap voorziet in een bijdrage tot het verwezenlijken van een hoog niveau van bescherming van de gezondheid.

- (5) Het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie herbevestigt onder meer het recht op menselijke waardigheid, gelijkheid en solidariteit ⁽⁴⁾. Het omvat een aantal specifieke bepalingen betreffende de bescherming en bevordering van de lichamelijke en geestelijke integriteit, de gelijke behandeling van mannen en vrouwen,

⁽⁴⁾ PB C 364 van 18.12.2000, blz. 1.

kinderrechten en non-discriminatie, alsmede het verbod op onmenselijke of vernederende behandelingen, slavernij, dwangarbeid en kinderarbeid.

- (6) Het Europees Parlement heeft de Commissie verzocht actieprogramma's op te stellen en uit te voeren ter bestrijding van deze vormen van geweld, onder andere in zijn resolutie van 19 mei 2000 inzake de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement „Nieuwe maatregelen ter bestrijding van de vrouwenhandel” ⁽¹⁾ en in de mededeling van 20 september 2001 inzake genitale verminking van vrouwen ⁽²⁾.
- (7) Het actieprogramma dat is opgezet uit hoofde van Besluit nr. 293/2000/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 januari 2000 tot vaststelling van een communautair actieprogramma (het programma Daphne (2000-2003)) betreffende preventieve maatregelen ter bestrijding van geweld tegen kinderen, jongeren en vrouwen ⁽³⁾ heeft bijgedragen tot een grotere bewustwording van deze problematiek in de Europese Unie en heeft geleid tot een grotere en hechtere samenwerking tussen de organisaties die in de lidstaten actief zijn op het gebied van geweldbestrijding.
- (8) Het Daphne-programma heeft een overweldigende respons gekregen, waaruit duidelijk blijkt dat het voorziet in een wezenlijke behoefte in de vrijwilligerssector. De gefinancierde projecten hebben reeds een multiplicator-effect op activiteiten van niet-gouvernementele organisaties en instellingen in Europa. Gedurende de eerste fase heeft dit programma reeds in aanzienlijke mate bijgedragen tot de ontwikkeling van EU-beleid op het gebied van de bestrijding van geweld, mensenhandel, seksueel misbruik en pornografie, waarbij de gevolgen zich doen gevoelen tot ver buiten de grenzen van de Europese Unie, zoals ook staat vermeld in het tussentijds verslag van het Daphne-programma.
- (9) In zijn resolutie van 4 september 2002 inzake het tussentijds overzicht van het Daphne-programma ⁽⁴⁾ benadrukt het Europees Parlement dat het Daphne-programma voldoet aan een basisbehoefte aan doeltreffende strategieën om geweld te bestrijden, en dat het na 2003 moet worden voortgezet. Voorts wordt de Commissie in deze resolutie opgeroepen een voorstel in te dienen voor een nieuw actieprogramma waarin de sedert 1997 opgedane ervaring wordt opgenomen en waarvoor de nodige kredieten zouden moeten worden toegekend.
- (10) Het is wenselijk dat de continuïteit van de door het Daphne-programma (2000-2003) ondersteunde projecten wordt gegarandeerd, dat wordt voortgebouwd op de opgedane ervaring, dat de mogelijkheid wordt geboden

de Europese toegevoegde waarde die uit deze ervaringen voortkomt, verder uit te dragen; hiertoe is het noodzakelijk een tweede fase van het programma vast te stellen, hierna „Daphne II-programma” te noemen.

- (11) De Gemeenschap kan een toegevoegde waarde verschaffen aan de merendeels door de lidstaten op te zetten acties op het gebied van de preventie van geweld, met inbegrip van misbruik en seksuele uitbuiting van kinderen, jongeren en vrouwen, en de bescherming van slachtoffers en risicogroepen door de verspreiding en uitwisseling van informatie en ervaringen, de bevordering van een innoverende benadering, de gezamenlijke vaststelling van prioriteiten, de ontwikkeling van de nodige netwerken, de selectie van projecten in de gehele Gemeenschap en het motiveren en mobiliseren van alle betrokken partijen. Dit alles geldt ook vrouwen en kinderen die via de mensenhandel in de lidstaten zijn binnengebracht. Door de Gemeenschap kunnen tevens goede praktijken worden omschreven en gestimuleerd.
- (12) Het Daphne II-programma kan toegevoegde waarde opleveren door goede praktijken vast te stellen en te stimuleren, innovatie aan te moedigen en relevante ervaringen betreffende de in de lidstaten uitgevoerde acties uit te wisselen, met inbegrip van uitwisseling van informatie over de diverse tot stand gekomen wettelijke bepalingen, sancties en de behaalde resultaten. Teneinde de doelstellingen van dit programma te verwezenlijken en de beschikbare middelen zo efficiënt mogelijk te gebruiken, moeten de gebieden waarop activiteiten worden uitgevoerd, met veel zorg worden gekozen door projecten te selecteren die een grotere communautaire toegevoegde waarde verschaffen en de weg openen voor het testen en verspreiden van innoverende ideeën op het gebied van de preventie en bestrijding van geweld in het kader van een multidisciplinaire aanpak.
- (13) Aangezien de doelstellingen van de voorgestelde actie, namelijk voorkoming en bestrijding van alle vormen van geweld tegen kinderen, jongeren en vrouwen, niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en derhalve beter door de Gemeenschap kunnen worden verwezenlijkt, aangezien een gecoördineerde en multidisciplinaire aanpak noodzakelijk is voor de totstandbrenging van transnationale structuren voor opleiding, informatie, studie en uitwisseling van goede praktijken en de selectie van projecten voor de gehele Gemeenschap, kan de Gemeenschap, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel, gaat dit besluit niet verder dan hetgeen nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- (14) Het Daphne II-programma zou een looptijd van vijf jaar moeten hebben opdat voldoende tijd beschikbaar is om de acties uit te voeren die noodzakelijk zijn voor de verwezenlijking van de gestelde doelen en om de getrokken lering en de opgedane ervaring te kunnen inventariseren en integreren in goede praktijken die in de gehele Europese Unie worden toegepast.

⁽¹⁾ PB C 59 van 23.2.2001, blz. 307.

⁽²⁾ PB C 77 E van 28.3.2002, blz. 126.

⁽³⁾ PB L 34 van 9.2.2000, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB C 272 E van 13.11.2003, blz. 390.

- (15) De voor de uitvoering van dit besluit vereiste maatregelen worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽¹⁾.
- (16) Dit besluit stelt voor de gehele duur van het programma de financiële middelen vast die in het kader van de jaarlijkse begrotingsprocedure voor de begrotingsautoriteit het voornaamste referentiepunt vormen in de zin van punt 33 van het Interinstitutioneel Akkoord van 6 mei 1999 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie over de begrotingsdiscipline en de verbetering van de begrotingsprocedure ⁽²⁾,

BESLUITEN:

Artikel 1

Voorwerp en werkingssfeer

Er wordt een tweede fase vastgesteld van het Daphne-programma ter voorkoming en bestrijding van alle vormen van geweld tegen kinderen, jongeren en vrouwen en ter bescherming van slachtoffers en risicogroepen („het Daphne II-programma”) voor de periode van 1 januari 2004 tot en met 31 december 2008; deze periode kan worden verlengd.

Voor de toepassing van het Daphne II-programma bestrijkt de term „kinderen” personen tot 18 jaar in overeenstemming met de internationale instrumenten betreffende de rechten van het kind.

Projectacties die in het bijzonder gericht zijn tot groepen begunstigen zoals personen van 13 tot 19 jaar (teenagers) of personen van 12 tot 25 jaar zullen evenwel worden beschouwd als bestemd voor de categorie „jongeren”.

Artikel 2

Doelstellingen van het programma

1. Het Daphne II-programma draagt bij tot het algemene doel om aan de burgers een hoog niveau van bescherming tegen geweld te verschaffen, met inbegrip van de bescherming van hun lichamelijke en geestelijke gezondheid.

Het Daphne II-programma is erop gericht alle vormen van geweld, zowel in de openbare als in de privé-sfeer, tegen kinderen, jongeren en vrouwen te voorkomen en te bestrijden door

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

⁽²⁾ PB C 172 van 18.6.1999, blz. 1. Akkoord gewijzigd bij Besluit 2003/429/EG van het Europees Parlement en van de Raad (PB L 147 van 14.6.2003, blz. 25).

preventieve maatregelen te nemen en slachtoffers en risicogroepen te helpen, waarbij er met name voor wordt gezorgd dat zij in de toekomst niet worden blootgesteld aan geweld. Het is tevens de bedoeling niet-gouvernementele organisaties en andere op dit gebied actieve organisaties bij te staan en aan te moedigen.

2. De acties die in het kader van het Daphne II-programma moeten worden uitgevoerd en die vermeld zijn in de bijlage, zijn bestemd om:

- a) transnationale acties te bevorderen teneinde:
 - i) multidisciplinaire netwerken op te richten, in het bijzonder ter ondersteuning van slachtoffers van geweld en risicogroepen;
 - ii) de ontwikkeling te garanderen van de basiskennis, de uitwisseling van informatie en de vaststelling en verspreiding van goede praktijken, met name door opleiding, studiebezoeken en uitwisseling van personeel;
 - iii) doelgroepen — zoals bepaalde beroepsbeoefenaars, bevoegde instanties en bepaalde delen van het grote publiek — meer bewust te maken van geweld, met als doel, enerzijds, het inzicht in geweld te verbeteren en de idee van nultolerantie tegenover geweld beter ingang te doen vinden, en anderzijds, de hulp aan slachtoffers en melding van gevallen van geweld bij de bevoegde autoriteiten aan te moedigen;
 - iv) de verschijnselen in verband met geweld en mogelijke preventiemethoden te bestuderen, na te gaan welke elementen op alle niveaus van de maatschappij de diepste oorzaken zijn van geweld en deze te bestrijden;
- b) op initiatief van de Commissie aanvullende acties uit te voeren zoals studies, het formuleren van indicatoren, het verzamelen van gegevens, het opstellen van naar geslacht en leeftijd uitgesplitste statistieken, het organiseren van studiebijeenkomsten en ontmoetingen van deskundigen of andere activiteiten om de kennisbasis van het programma uit te breiden en de in het kader van het programma verkregen informatie te verspreiden.

Artikel 3

Toegang tot het programma

1. Het Daphne II-programma staat open voor particuliere en overheidsorganisaties en voor openbare instellingen (plaatselijke autoriteiten op het bevoegde niveau, universiteitsfaculteiten en onderzoekscentra) die actief zijn op het gebied van preventie en bestrijding van en bescherming tegen geweld jegens kinderen, jongeren en vrouwen, hulp verlenen aan slachtoffers, gerichte acties voeren om te bevorderen dat deze vormen van geweld worden afgewezen dan wel om te trachten een mentaliteits- en gedragswijziging ten aanzien van kwetsbare groepen en geweldslachtoffers te bewerkstelligen.

2. Dit programma staat ook open voor:

- a) de toetredende staten die op 16 april 2003 het Toetredingsverdrag hebben ondertekend;
- b) de EVA/EER-landen overeenkomstig de in de EER-overeenkomst vastgelegde voorwaarden;
- c) Roemenië en Bulgarije, voor welke landen de voorwaarden voor deelname moeten worden vastgesteld overeenkomstig de betrokken Europaovereenkomst, de aanvullende protocollen en de besluiten van de respectieve associatieraden;
- d) Turkije, voor welk land de voorwaarden voor deelname moeten worden vastgesteld overeenkomstig de Kaderovereenkomst van 17 december 2001 tussen de Europese Gemeenschap en de Republiek Turkije inzake de algemene beginselen voor de deelname van de Republiek Turkije aan communautaire programma's ⁽¹⁾.
- e) ontwikkeling en tenuitvoerlegging van acties voor de bewustmaking van specifieke doelgroepen, ontwikkeling van materiaal ter aanvulling van het reeds bestaande materiaal of aanpassing aan en gebruik van het reeds bestaande materiaal in andere geografische gebieden of ten behoeve van andere doelgroepen;
- f) verspreiding van de in het kader van de twee Daphne-programma's verkregen resultaten, met inbegrip van hun aanpassing, overdracht en gebruik door andere begunstigden of in andere geografische gebieden;
- g) evaluatie en ontwikkeling van acties die bijdragen tot een positieve behandeling van mensen die kwetsbaar zijn voor geweld, namelijk tot een aanpak die zowel aanzet tot respect voor hen als hun welbevinden en persoonlijke ont-plooiing bevordert.

3. Wil een project in aanmerking komen voor financiering in het kader van het programma, dan moeten er ten minste twee lidstaten bij zijn betrokken, mag de looptijd ten hoogste twee jaar bedragen en moet het erop gericht zijn uitvoering te geven aan de in artikel 2 vermelde doelstellingen.

Artikel 4

Acties in het kader van het programma

Het Daphne II-programma omvat de volgende soorten acties:

- a) inventarisering en uitwisseling van goede praktijken en opgedane werkervaring, in het bijzonder met het oog op de uitvoering van preventiemaatregelen en slachtofferhulp;
- b) analytische studies per categorie en onderzoek;
- c) werkzaamheden op het terrein waarbij de begunstigden, met name kinderen en jongeren, in alle fasen worden betrokken bij de opzet, uitvoering en evaluatie van het project;
- d) oprichting van duurzame multidisciplinaire netwerken;
- e) opleiding en samenstelling van didactisch materiaal;
- f) ontwikkeling en uitvoering van programma's voor behandeling van en hulp aan slachtoffers en risicopersonen enerzijds en daders anderzijds, waarbij de veiligheid van de slachtoffers moet worden gewaarborgd;

Artikel 5

Financiering

1. Het financieel kader voor de uitvoering van het Daphne II-programma voor de periode van 1 januari 2004 tot en met 31 december 2008 wordt vastgesteld op 50 miljoen EUR, waarvan 29 miljoen EUR voor de periode tot en met 31 december 2006.

Voor de periode vanaf 31 december 2006 wordt het bedrag geacht te zijn bevestigd indien het voor wat betreft deze fase overeenstemt met de financiële vooruitzichten die gelden voor de periode die in 2007 aanvangt.

- 2. De jaarlijkse kredieten worden door de begrotingsautoriteit vastgesteld overeenkomstig de financiële vooruitzichten.
- 3. De financieringsbesluiten worden gevolgd door subsidie-overeenkomsten tussen de Commissie en de begunstigden van de subsidies.
- 4. Het aandeel van de financiële steunverlening uit de Gemeenschapsbegroting bedraagt niet meer dan 80 % van de totale kosten van het project.

De in artikel 2, lid 2, onder b), bedoelde aanvullende acties kunnen evenwel tot 100 % worden gefinancierd, maar slechts tot maximaal 15 % van de kredieten die jaarlijks voor het programma worden toegekend.

Artikel 6

Uitvoering van het programma

1. De Commissie is verantwoordelijk voor het beheer en de uitvoering van het programma en zorgt ervoor dat alle uit dit programma gefinancierde resultaten of producten kosteloos en in elektronische vorm beschikbaar zijn.

⁽¹⁾ PB L 61 van 2.3.2002, blz. 29.

2. De Commissie zorgt bij de uitvoering van het programma voor een evenwichtige benadering ten aanzien van de drie doelgroepen, te weten kinderen, jongeren en vrouwen.

3. De voor de uitvoering van dit besluit vereiste maatregelen met betrekking tot het jaarlijkse werkprogramma worden goedgekeurd overeenkomstig de in artikel 7, lid 2, bedoelde beheersprocedure.

4. De voor de uitvoering van dit besluit vereiste maatregelen met betrekking tot alle andere aangelegenheden worden goedgekeurd overeenkomstig de in artikel 7, lid 3, bedoelde raadplegingsprocedure.

Artikel 7

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 4 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 4, lid 3, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op twee maanden.

3. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 3 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van dat besluit.
4. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 8

Monitoring en evaluatie

1. De Commissie neemt alle maatregelen die noodzakelijk zijn om te zorgen voor monitoring en doorlopende evaluatie van het Daphne II-programma, rekening houdend met de in artikel 1 en in de bijlage vermelde algemene en specifieke doelstellingen.

2. Uiterlijk per 1 juni 2006 dient de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een evaluatieverslag in waarin de relevantie, het nut, de duurzaamheid, de doelmatigheid en de efficiëntie van de tot dan toe in het kader van het Daphne II-programma uitgevoerde activiteiten worden beoordeeld. Dit verslag omvat een ex ante evaluatie ter ondersteuning van eventuele toekomstige acties. Bovendien doet de Commissie, wanneer zij het voorontwerp van begroting voor 2007 indient, de begrotingsautoriteit het resultaat toekomen van de kwalitatieve en kwantitatieve evaluatie van de prestaties tegen de achtergrond van het jaarlijkse uitvoeringsplan.

In het kader van de begrotingsprocedure voor 2007 zal de Commissie uiterlijk op 1 juni 2006 verslag uitbrengen over de vraag of het bedrag voor 2007/2008 strookt met de nieuwe financiële vooruitzichten. De Commissie treft in het kader van de begrotingsprocedures voor 2007/2008 in voorkomend geval de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de jaarlijkse kredieten stroken met de nieuwe financiële vooruitzichten.

3. Bij de voltooiing van het Daphne II-programma dient de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een eindverslag in. Dit verslag omvat onder meer informatie over de werkzaamheden die zijn verricht in het kader van de onder punt II, c), van de bijlage genoemde acties, die als basis zal dienen voor de beoordeling van de behoefte aan nadere politieke acties.

4. De Commissie zendt de onder de leden 2 en 3 bedoelde verslagen tevens toe aan het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's.

Artikel 9

Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking op de dag van zijn bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Straatsburg, 21 april 2004.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

P. COX

Voor de Raad

De voorzitter

D. ROCHE

BIJLAGE

SPECIEFIEKE DOELSTELLINGEN EN ACTIES

I. TRANSNATIONALE ACTIES

1. Inventarisering en uitwisseling van goede praktijken en opgedane ervaring

Doelstelling: de uitwisseling, de aanpassing en het gebruik van goede praktijken ondersteunen en aanmoedigen zodat deze in een ander kader of in andere geografische gebieden kunnen worden toegepast.

Op Gemeenschapsniveau de uitwisseling bevorderen van goede praktijken op het gebied van bescherming en ondersteuning van kinderen, jongeren en vrouwen — slachtoffers of risicogroepen — waarbij vooral de nadruk wordt gelegd op de volgende punten:

- a) preventie (algemeen of gericht op specifieke groepen);
- b) bescherming van en hulp aan slachtoffers (psychologisch, medisch, sociaal, op onderwijs- en juridisch gebied, huisvesting, overbrenging en bescherming van slachtoffers, opleiding en reïntegratie in het sociale beroepsleven);
- c) procedures ter bescherming van de belangen van kinderen, met name wanneer zij het slachtoffer zijn van prostitutie, en van jongeren en vrouwen die het slachtoffer zijn van geweld;
- d) het meten van de daadwerkelijke gevolgen van de verschillende soorten geweld in Europa om op passende wijze daarop te kunnen reageren.

2. Analytische studies per categorie en onderzoek

Doelstelling: de aan geweld gerelateerde verschijnselen bestuderen.

Onderzoeksactiviteiten, op geslacht en leeftijd gebaseerde studies en analytische studies per categorie op het gebied van geweld ondersteunen om onder andere:

- a) na te gaan welke oorzaken, omstandigheden en mechanismen aan de basis liggen van het ontstaan en de toename van het geweld alsmede de evaluatie daarvan, met inbegrip van het dwingen tot handelingen als bedelen of stelen;
- b) bestaande preventie- en beschermingsmodellen te analyseren en te vergelijken;
- c) preventie- en beschermingspraktijken te ontwikkelen;
- d) de gevolgen van het geweld te evalueren — ook uit het oogpunt van de gezondheid — zowel voor de slachtoffers als voor de maatschappij in haar geheel, met inbegrip van de economische kosten;
- e) de mogelijkheden nagaan om filters te ontwikkelen ter voorkoming van de doorgifte van pedofiel materiaal via internet;
- f) studies te verrichten betreffende kinderen die het slachtoffer zijn van prostitutie, teneinde dit verschijnsel door een betere kennis van de risicofactoren te helpen voorkomen.

3. Werkzaamheden op het terrein waarbij de begunstigden zijn betrokken

Doelstelling: actieve toepassing van op het gebied van preventie en bescherming tegen geweld beproefde methoden.

Ondersteunen van de toepassing van methoden, opleidingsmodules en ondersteunende acties (zowel op psychologisch, medisch, sociaal en juridisch gebied als op dat van onderwijs en reïntegratie), waarbij de begunstigden actief betrokken zijn.

4. Oprichting van duurzame multidisciplinaire netwerken

Doelstelling: de samenwerking ondersteunen en stimuleren van zowel niet-gouvernementele organisaties (NGO's) als van andere organisaties, met inbegrip van de plaatselijke autoriteiten (op het bevoegde niveau), die actief zijn op het gebied van geweldbestrijding.

De oprichting en versterking van multidisciplinaire netwerken ondersteunen en de samenwerking tussen NGO's en verschillende organen en overheidsinstanties stimuleren en steunen teneinde de kennis van en het inzicht in de rol van elkeen te verbeteren en veelomvattende multidisciplinaire steun te verstrekken aan slachtoffers van geweld en risicopersonen.

Om de problemen op het gebied van het geweld aan te pakken, voeren de netwerken met name acties uit om:

- a) een gemeenschappelijk kader te ontwikkelen voor de analyse van geweld, met inbegrip van de definitie van de verschillende soorten geweld, de oorzaken en de gevolgen ervan, en voor de tenuitvoerlegging van passende multisectorale maatregelen;
- b) de verschillende soorten maatregelen en praktijken te evalueren die bestemd zijn om geweld te voorkomen en op te sporen en de slachtoffers van geweld te steunen, teneinde met name ervoor te zorgen dat zij nooit meer worden blootgesteld aan dit verschijnsel, en om de doeltreffendheid van deze maatregelen en praktijken te beoordelen;
- c) acties te bevorderen om dit probleem zowel op internationaal als nationaal niveau aan te pakken.

5. Opleiding en samenstelling van didactisch materiaal

Doelstelling: didactisch materiaal ontwikkelen met het oog op de preventie van geweld en een positieve behandeling.

Didactisch materiaal en acties ontwikkelen en testen die betrekking hebben op de preventie van geweld tegen kinderen, jongeren en vrouwen, op een positieve behandeling en op het beheer van conflicten, voor gebruik op scholen en in onderwijsinstellingen voor volwassenen, verenigingen, ondernemingen, overheidsinstellingen en NGO's.

6. Ontwikkeling en toepassing van behandelingsprogramma's

Doelstelling: behandelingsprogramma's ontwikkelen en toepassen voor slachtoffers en risicopersonen, zoals kinderen en jongeren die getuige zijn van huiselijk geweld enerzijds en daders anderzijds, teneinde geweld te voorkomen.

Het opsporen van de mogelijke oorzaken, omstandigheden en mechanismen die aan de basis liggen van het ontstaan en de toename van geweld, met inbegrip van het karakter en de motivering van de daders en van degenen die geweld gebruiken voor commerciële doeleinden, zoals bij seksuele of niet-seksuele uitbuiting.

Behandelingsprogramma's ontwikkelen, testen en toepassen die gebaseerd zijn op de hieruit getrokken conclusies.

7. Op specifieke groepen gerichte bewustmakingsacties

Doelstelling: een grotere bewustmaking van en meer inzicht in het verschijnsel „geweld”, alsmede preventie van geweld tegen kinderen, jongeren en vrouwen teneinde het beginsel van de nultolerantie te bevorderen, slachtoffers en risicogroepen te helpen en het melden van geweld te stimuleren.

Onder meer de volgende acties komen in aanmerking voor financiering:

- a) ontwikkeling en tenuitvoerlegging van voorlichtings- en bewustmakingsacties die gericht zijn op kinderen, jongeren en vrouwen, met name op het gebied van potentieel dreigend geweld en de manier waarop dit kan worden voorkomen; andere doelgroepen zijn bijvoorbeeld specifieke beroepscategorieën zoals docenten, opleiders, artsen, jeugdwerkers en sociaal werkers, advocaten, politiediensten en de media;
- b) ontwikkeling van informatiebronnen op Gemeenschapsniveau om NGO's en overheidsorganisaties te helpen en te informeren over voor het publiek toegankelijke informatie op het gebied van geweld, middelen om geweld te voorkomen en de reïntegratie van slachtoffers, die wordt verzameld door gouvernementele, niet-gouvernementele, academische en andere instanties; op die manier kan deze informatie worden opgenomen in alle relevante informatiesystemen;

- c) bevorderen dat maatregelen en specifieke diensten worden ingevoerd teneinde ervoor te zorgen dat geweld tegen kinderen, jongeren en vrouwen en de verschillende vormen van handel in vrouwen, jongeren en kinderen met het oog op seksuele en niet-seksuele uitbuiting vaker bij de autoriteiten worden gemeld;
- d) organiseren van publiciteitscampagnes, met gebruikmaking van de massamedia, waarin de veroordeling van geweld en slachtofferhulp in de vorm van psychologische, morele en praktische hulp centraal staan.

De ontwikkeling zal worden gestimuleerd van materiaal om het reeds bestaande materiaal aan te vullen of daaraan aan te passen zodat het in andere geografische gebieden of voor andere doelgroepen kan worden gebruikt.

II. AANVULLENDE ACTIES

Teneinde te garanderen dat alle door het programma bestreken gebieden ten volle aan bod komen, zelfs indien voor een bepaald gebied geen voorstellen of geen geschikte voorstellen worden ingediend, zal de Commissie meer proactieve activiteiten uitvoeren om de lacunes aan te vullen.

Bijgevolg zullen in het kader van het programma op initiatief van de Commissie aanvullende acties worden gefinancierd op onder andere de volgende gebieden:

- a) de ontwikkeling mogelijk maken van geweldindicatoren zodat de resultaten van het beleid en van de projecten kunnen worden gemeten. Hierbij moet worden uitgegaan van de bestaande ervaring met alle vormen van geweld tegen kinderen, jongeren en vrouwen;
- b) de invoering van een procedure voor regelmatige en duurzame gegevensvergaring, bij voorkeur met de hulp van Eurostat, zodat het geweld in de Europese Unie nauwkeuriger kan worden gekwantificeerd;
- c) het inventariseren, waar mogelijk, van de beleidsaspecten van de in het kader van de gefinancierde projecten uitgevoerde werkzaamheden teneinde op Gemeenschapsniveau gemeenschappelijke beleidslijnen inzake geweldbestrijding voor te stellen en de justitiële praktijken te versterken;
- d) het analyseren en evalueren van de gefinancierde projecten ter voorbereiding van een Europees jaar tegen geweld;
- e) het op Europees niveau verspreiden van goede praktijken die voortvloeien uit de gefinancierde projecten; zulks is mogelijk aan de hand van verschillende middelen:
 - i) het produceren en verspreiden van schriftelijk materiaal, cd-rom's, video's, het opzetten van internetsites en het bevorderen van campagnes en reclamespots;
 - ii) het detacheren van ervaren personeel of het organiseren van de uitwisseling daarvan tussen verschillende organisaties teneinde te helpen bij de tenuitvoerlegging van nieuwe oplossingen of praktijken die elders doeltreffend zijn gebleken;
 - iii) een enkele NGO in staat stellen gebruik te maken van de resultaten van de twee Daphne programma's, deze aan te passen of over te dragen naar een ander actiegebied van de Unie of naar een andere categorie van begunstigden;
 - iv) het oprichten van een steunpunt voor assistentie aan non-gouvernementele organisaties, met name die welke voor het eerst meedoen, om hun projecten te ontwikkelen, banden aan te knopen met andere partners en gebruik te maken en te profiteren van het Daphne-acquis;
 - v) zo nauw mogelijke samenwerking met de massamedia.
- f) de organisatie van studiebijeenkomsten voor alle bij de gefinancierde projecten betrokken partijen teneinde het beheer en de netwerkvormingscapaciteiten te verbeteren en de informatie-uitwisseling te ondersteunen;
- g) het uitvoeren van studies en organiseren van vergaderingen van deskundigen en studiebijeenkomsten die rechtstreeks verband houden met de uitvoering van de actie waarvan zij een integrerend deel uitmaken.

Daarnaast kan de Commissie voor de uitvoering van het programma een beroep doen op organisaties die technische bijstand verlenen. De financiering hiervoor komt uit het algemeen financieel kader. Ook op deskundigen kan zij, onder dezelfde voorwaarden, een beroep doen.

BESLUIT Nr. 804/2004/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD**van 21 april 2004****tot vaststelling van een communautair actieprogramma ter bevordering van acties op het gebied van de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap (Hercules-programma)**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 280, lid 4,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van de Rekenkamer ⁽¹⁾,

Handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Gemeenschap en de lidstaten stellen zich ten doel fraude en alle andere onwettige activiteiten waardoor de financiële belangen van de Gemeenschap worden geschaad, te bestrijden. Voor het bereiken van dat doel dienen alle beschikbare middelen te worden aangewend, zonder afbreuk te doen aan de huidige taakverdeling en het huidige evenwicht inzake verantwoordelijkheden tussen het nationale niveau en het communautaire niveau.
- (2) De acties die met name ten doel hebben betere informatie te verspreiden, studies uit te voeren, opleidingen te verstrekken dan wel technische of wetenschappelijke bijstand te verlenen op het gebied van fraudebestrijding, dragen in aanzienlijke mate bij tot de verbetering van de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap.
- (3) Bijgevolg dienen acties op dit gebied te worden aangemoedigd en dienen organisaties die op dit gebied actief zijn, te worden ondersteund door het toekennen van exploitatiesubsidies. Uit de reeds opgedane ervaring blijkt dat, naast de op nationaal niveau ondernomen aanmoedigingsactiviteiten, ook een ondersteuning op communautair niveau van belang is.
- (4) De ondersteuning van organisaties en acties is tot en met 2003 gebeurd via de begrotingslijnen A0 3600, A0 3010 „Conferenties, congressen en vergaderingen in het kader van de werkzaamheden van de verenigingen van Europese juristen voor de bescherming van de financiële

belangen van de Gemeenschap” en B5-9 1 0 „Algemene acties op het gebied van de fraudebestrijding” van de algemene begroting van de Europese Unie.

- (5) Artikel 112 van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad van 25 juni 2002 houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen ⁽³⁾ voorziet in strenge voorwaarden voor subsidiëring van reeds begonnen acties die in het basisbesluit nauwkeurig zijn omschreven.
- (6) Bijgevolg dient een dergelijk basisbesluit te worden vastgesteld, zodat alle bestaande vormen van ondersteuning worden gerationaliseerd en aangevuld door de vaststelling van dit besluit, dat voorziet in een gestructureerd, specifiek en pluridisciplinair communautair actieprogramma voor een bepaalde termijn.
- (7) Dit programma dient toegankelijk te worden gemaakt voor alle lidstaten en naburige landen, aangezien het van belang is een doeltreffende en gelijkwaardige bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap ook ruimer dan alleen in de lidstaten te waarborgen.
- (8) Bij gelegenheid van de goedkeuring van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 hebben het Europees Parlement, de Raad en de Commissie zich ertoe verplicht ervoor te zorgen dat dit basisbesluit met ingang van het begrotingsjaar 2004 van kracht wordt.
- (9) Bij de vaststelling van de vormen van ondersteuning die zullen worden aangewend, dient voorts rekening te worden gehouden met de specifieke kenmerken van de organisaties die actief zijn op het gebied van de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap.
- (10) Dit besluit legt voor de gehele looptijd van het programma een financiële referentie vast, die, in de zin van punt 33 van het Interinstitutioneel Akkoord van 6 mei 1999 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie over de begrotingsdiscipline en de verbetering van de begrotingsprocedure ⁽⁴⁾, voor de begrotingsautoriteit het voornaamste referentiepunt vormt.

⁽¹⁾ PB C 318 van 30.12.2003, blz. 5.

⁽²⁾ Advies van het Europees Parlement van 9 maart 2004 (nog niet verschenen in het Publicatieblad) en besluit van de Raad van 5 april 2004.

⁽³⁾ PB L 248 van 16.9.2002, blz. 1, gerectificeerd in PB L 25 van 30.1.2003, blz. 43.

⁽⁴⁾ PB C 172 van 18.6.1999, blz. 1. Akkoord gewijzigd bij Besluit 2003/429/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 147 van 14.6.2003, blz. 25).

- (11) De Commissie dient het Europees Parlement en de Raad een tussentijds verslag van het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) over de uitvoering, alsmede een eindverslag van dit Bureau over de verwezenlijking van de doelstellingen van dit programma voor te leggen.
- (12) Dit besluit is in overeenstemming met het subsidiairiteitsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel.
- (13) Dit besluit laat de subsidies onverlet die op het gebied van de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap worden toegekend op basis van programma's betreffende de repressieve gerechtelijke aanpak,

BESLUITEN:

Artikel 1

Doel van het programma

1. Dit besluit stelt een communautair actieprogramma vast ter bevordering van acties op het gebied van de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap. Dit programma wordt het Hercules-programma genoemd.
2. Het programma wil een bijdrage leveren aan de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap door het bevorderen van acties en het ondersteunen van organisaties volgens de algemene criteria die in de bijlage zijn beschreven en die in elk jaarlijks subsidieprogramma nader worden uitgewerkt. Het houdt rekening met de transnationale en pluridisciplinaire aspecten. Het beoogt in de eerste plaats de inhoudelijke samenhang van de acties te waarborgen om zo, op basis van een denkoefening over betere praktijken, te komen tot een doeltreffende en gelijkwaardige bescherming met respect voor de specifieke tradities van elke lidstaat.

Artikel 2

Toegang tot het programma

1. Om in aanmerking te komen voor een communautaire subsidie voor een actie op het gebied van de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap, moet de begunstigde van die subsidie de in de bijlage genoemde bepalingen in acht nemen. De actie moet in overeenstemming zijn met de beginselen die ten grondslag liggen aan de communautaire activiteiten op het gebied van de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap en rekening houden met de specifieke criteria die zijn vastgesteld in de oproepen tot het indienen van voorstellen, overeenkomstig de prioriteiten die zijn vastgelegd in het jaarlijkse subsidieprogramma, waarin de in de bijlage genoemde algemene criteria nader zijn beschreven.
2. Om in aanmerking te komen voor een communautaire exploitatiesubsidie op grond van het vaste werkprogramma van een organisatie die een doel van algemeen Europees belang

nastreeft op het gebied van de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap, moet die organisatie de in de bijlage genoemde algemene criteria in acht nemen.

3. Aanvragen voor de toekenning van een subsidie voor huishoudelijke uitgaven dienen alle vereiste gegevens te bevatten, zodat de Commissie de ontvangers kan selecteren. Deze gegevens hebben betrekking op:

- de aard van de organisatie;
- de acties ter bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap;
- de geraamde kosten van de uitvoering van de acties;
- alle kenmerken zoals vermeld onder punt 4 van de bijlage.

Artikel 3

Deelneming van landen buiten de Gemeenschap

Behalve voor die welke in de lidstaten zijn gevestigd, staat deelneming aan het communautaire actieprogramma ook open voor begunstigten en organisaties die gevestigd zijn:

- a) in de toetredende landen die op 16 april 2003 het Toetredingsverdrag hebben ondertekend;
- b) in de EVA/EER-landen, op de in de EER-overeenkomst vastgestelde voorwaarden;
- c) in Bulgarije en Roemenië, op de voorwaarden die zijn vastgesteld in de Europese overeenkomsten, de aanvullende protocollen daarbij en de besluiten van de respectieve associatieraden;
- d) in Turkije, op de voorwaarden voor deelname die dienen te worden vastgesteld in overeenstemming met Besluit 2002/179/EG van de Raad van 17 december 2001 betreffende de sluiting van een kaderovereenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Republiek Turkije inzake de algemene beginselen voor de deelname van de Republiek Turkije aan communautaire programma's ⁽¹⁾.

Artikel 4

Keuze van de begunstigten

1. Het programma voorziet in één type toekenningsprocedure, de oproep tot het indienen van voorstellen, voor alle begunstigten.

⁽¹⁾ PB L 61 van 2.3.2002, blz. 27.

2. Bij de toekenning van subsidies voor acties vindt de keuze van de begunstigde organisaties plaats door middel van een oproep tot het indienen van voorstellen, op basis van de prioriteiten van het jaarlijkse subsidieprogramma, waarin de in de bijlage bedoelde algemene criteria nader worden omschreven. Bij de toekenning van een subsidie voor een actie in het kader van dit programma wordt rekening gehouden met de in de bijlage genoemde algemene criteria.

3. Bij de toekenning van exploitatiesubsidies vindt de keuze van de begunstigde organisaties plaats door middel van een oproep tot het indienen van voorstellen. De toekenning van een exploitatiesubsidie op grond van het vaste werkprogramma van een begunstigde organisatie geschiedt met inachtneming van de in de bijlage genoemde algemene criteria. Op grond van de oproep tot het indienen van voorstellen stelt de Commissie overeenkomstig artikel 116 van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 de lijst van begunstigde organisaties en ontvangen bedragen vast.

Artikel 5

Toekenning van de subsidie

1. Subsidies voor acties mogen niet dienen tot volledige financiering van de subsidiabele kosten. Het bedrag van een subsidie voor een actie die op grond van dit programma wordt toegekend, mag niet meer bedragen dan:

- a) 50 % van de subsidiabele uitgaven voor technische bijstand;
- b) 80 % van de subsidiabele uitgaven voor opleidingen, voor het bevorderen van de uitwisseling van geschoold personeel en voor het organiseren van studiedagen en conferenties, voorzover het de onder punt 2, eerste streepje, van de bijlage genoemde entiteiten betreft;
- c) 90 % van de subsidiabele uitgaven voor het organiseren van studiedagen, conferenties en wat dies meer zij, voorzover het de onder punt 2, tweede en derde streepje, van de bijlage genoemde entiteiten betreft.

2. Het bedrag van een exploitatiesubsidie die op grond van dit programma wordt toegekend, mag niet meer bedragen dan 70 % van de subsidiabele kosten van de organisatie voor het kalenderjaar waarvoor de subsidie wordt verleend.

Overeenkomstig artikel 113, lid 2, van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 heeft een aldus toegekende exploitatiesubsidie in geval van verlenging een degressief karakter. Bij toekenning van een subsidie aan een organisatie die het voorgaande jaar reeds een soortgelijke exploitatiesubsidie heeft ontvangen,

ligt het percentage van de communautaire medefinanciering dat in de nieuwe subsidie vervat is, minstens tien punten lager dan het percentage van de communautaire medefinanciering dat in de subsidie van het vorige jaar vervat was.

Artikel 6

Financiële bepalingen

1. Dit programma gaat in op 1 januari 2004 en loopt af op 31 december 2006.

2. De financiële enveloppe voor de uitvoering van dit programma bedraagt voor de periode 2004 tot en met 2006 11 775 000 EUR.

3. De jaarlijkse kredieten worden door de begrotingsautoriteit vrijgemaakt binnen de perken van de financiële vooruitzichten.

Artikel 7

Follow-up en evaluatie

De Commissie legt het Europees Parlement en de Raad op de volgende tijdstippen de volgende documenten voor.

- a) uiterlijk op 30 juni 2006 een verslag van het OLAF over de uitvoering van het programma en het nut van voortzetting ervan;
- b) uiterlijk op 31 december 2007 een verslag van het OLAF over het behalen van de doelstellingen van dit programma. In dit verslag, dat zich dient te richten op de door de subsidieontvangers behaalde resultaten, wordt in het bijzonder beoordeeld hoe efficiënt zij werken met het oog op het behalen van de in artikel 1 en de bijlage genoemde doelstellingen.

Artikel 8

Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking op de dag volgende op die van zijn bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Straatsburg, 21 april 2004.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

P. COX

Voor de Raad

De voorzitter

D. ROCHE

*BIJLAGE***1. ONDERSTEUNDE ACTIVITEITEN**

De in artikel 1 genoemde algemene doelstelling betreft de versterking van de communautaire actie op het gebied van de voorkoming en bestrijding van fraude die de financiële belangen van de Gemeenschap schaadt, door het bevorderen van acties en het ondersteunen van het functioneren van entiteiten die op dit gebied werkzaam zijn.

Acties van organisaties die kunnen bijdragen tot een versterking en een grotere doeltreffendheid van de communautaire activiteiten in de zin van artikel 2, zijn met name:

- de organisatie van studiedagen en conferenties;
- de aanmoediging van wetenschappelijke studies en debatten over het communautaire beleid op het gebied van de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap;
- de coördinatie van activiteiten met betrekking tot de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap;
- opleiding en sensibilisering;
- bevordering van de uitwisseling van geschoold personeel;
- de verspreiding van wetenschappelijke kennis over hetgeen de Gemeenschap doet;
- de ontwikkeling en de terbeschikkingstelling van specifieke informatica-instrumenten;
- technische bijstand;
- de aanmoediging en de intensivering van de uitwisseling van gegevens.

2. UITVOERING VAN DE ONDERSTEUNDE ACTIVITEITEN

De activiteiten van de entiteiten die in aanmerking komen om op grond van het programma een communautaire subsidie te ontvangen, behoren met name tot de acties ter versterking van de communautaire actie op het gebied van de bescherming van de financiële belangen, welke doelstellingen van algemeen Europees belang op dit gebied dan wel een doelstelling die past in het kader van het beleid van de Europese Unie terzake nastreven.

De volgende entiteiten hebben, overeenkomstig artikel 2 van dit besluit toegang tot het programma:

- elke nationale of regionale overheidsdienst van een lidstaat of van een van de landen buiten de Gemeenschap als bedoeld in artikel 3 van dit besluit, die de versterking van de communautaire acties op het gebied van de bescherming van haar financiële belangen bevordert;
- elke onderzoeks- en onderwijsinstelling die sedert minstens een jaar rechtspersoonlijkheid bezit, die gevestigd of werkzaam is in een lidstaat of in een van de landen buiten de Gemeenschap als bedoeld in artikel 3 van dit besluit, en die de versterking van de communautaire acties ter bescherming van haar financiële belangen bevordert;
- elke organisatie zonder winstoogmerk die sedert minstens een jaar rechtspersoonlijkheid bezit, die op wettige wijze is opgericht in een lidstaat of een land buiten de Gemeenschap als bedoeld in artikel 3 van dit besluit, en die de versterking van de actie van de Gemeenschap ter bescherming van haar financiële belangen bevordert.

Een jaarlijkse exploitatiesubsidie kan worden toegekend om de uitoefening van de vaste activiteiten van een dergelijke organisatie te ondersteunen.

3. KEUZE VAN DE BEGUNSTIGDEN

De organisaties waaraan uit hoofde van punt 2 een subsidie voor een actie of een exploitatiesubsidie wordt toegekend, worden gekozen op basis van oproepen tot indienen van voorstellen.

4. KENMERKEN OP BASIS WAARVAN SUBSIDIEAANVRAGEN WORDEN BEOORDEELD

Aanvragen voor subsidiëring van specifieke acties of aanvragen voor een exploitatiesubsidie worden beoordeeld op basis van:

- de mate waarin de voorgenomen actie in overeenstemming is met de doelstellingen van het voorliggende programma;
- de complementariteit van de actie met andere gesubsidieerde activiteiten;
- de haalbaarheid van de voorgenomen actie, d.w.z. de concrete mogelijkheid om haar met de voorgestelde middelen te realiseren;
- de kosten-batenverhouding van de voorgenomen actie;
- het toegevoegde nut van de voorgenomen activiteit;
- de omvang van het met de voorgenomen actie beoogde publiek;
- de transnationale en pluridisciplinaire aspecten van de voorgenomen actie;
- het geografische bereik van de voorgenomen activiteit.

5. SUBSIDIABELE KOSTEN

Overeenkomstig punt 2 worden voor het vaststellen van de subsidie alleen de subsidiabele kosten die noodzakelijk zijn voor een goede uitvoering van de betrokken actie in aanmerking genomen.

Ook de kosten die verband houden met de deelname van vertegenwoordigers van de Balkanlanden die deelnemen aan het stabilisatie- en associatieproces voor de landen van Zuidoost-Europa ⁽¹⁾, alsmede van bepaalde landen van het Gemenebest van Onafhankelijke Staten ⁽²⁾, zijn subsidiabel.

6. CONTROLES EN AUDITS

- 6.1. De ontvanger van een exploitatiesubsidie houdt alle bewijsstukken van de uitgaven die zijn gedaan in de loop van het jaar waarvoor de subsidie is toegekend, en met name de gecertificeerde rekeningen, gedurende vijf jaar na de laatste betaling ter beschikking van de Commissie. De subsidieontvanger zorgt ervoor dat in voorkomend geval de bewijsstukken die in het bezit zijn van de partners of de leden ter beschikking worden gesteld van de Commissie.
- 6.2. De Commissie heeft het recht, hetzij rechtstreeks door tussenkomst van haar vertegenwoordigers, hetzij door tussenkomst van enig ander gekwalificeerd orgaan van haar keuze, een audit te verrichten van het gebruik dat van de subsidie is gemaakt. Deze audits kunnen gedurende de volledige looptijd van de overeenkomst plaatsvinden en gedurende een periode van vijf jaar te rekenen van de datum waarop het saldo van de subsidie werd betaald. De resultaten van deze audits kunnen in voorkomend geval aanleiding geven tot een terugvorderingsactie van de Commissie.
- 6.3. Het personeel van de Commissie en door de Commissie gemachtigde derden hebben in het kader van deze audits toegang tot in het bijzonder de kantoren van de begunstigde en tot alle noodzakelijke informatie, met inbegrip van elektronische informatie.
- 6.4. De Rekenkamer en OLAF hebben dezelfde rechten en met name hetzelfde toegangsrecht als de onder punt 6.3 genoemde personen.
- 6.5. Ter bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen tegen fraude en andere onregelmatigheden verricht de Commissie krachtens Verordening (Euratom, EG) nr. 2185/96 van de Raad van 11 november 1996 betreffende de controles en verificaties ter plaatse die door de Commissie worden uitgevoerd ter bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen tegen fraudes en andere onregelmatigheden ⁽³⁾ in het kader van dit programma ter plaatse controles en verificaties. In voorkomend geval wordt een onderzoek ingesteld door OLAF overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Voormalige Republiek Macedonië, Albanië, Servië en Montenegro, Bosnië-Herzegovina, alsmede Kroatië.

⁽²⁾ Wit-Rusland, Moldavië, Russische Federatie en Oekraïne.

⁽³⁾ PB L 292 van 15.11.1996, blz. 2.

⁽⁴⁾ PB L 136 van 31.5.1999, blz. 1.

7. BEHEER VAN HET PROGRAMMA

Op grond van een kosten-batenanalyse kan de Commissie een beroep doen op deskundigen en op elke andere vorm van technische en administratieve bijstand die geen uitoefening van openbaar gezag inhoudt. Deze uitbesteding geschiedt in het kader van contracten voor de uitvoering van specifieke diensten. Voorts kan zij studies financieren en bijeenkomsten van deskundigen organiseren die de uitvoering van het programma kunnen vergemakkelijken, alsmede informatie-, bekendmakings- en verspreidingsacties ondernemen die rechtstreeks verband houden met de verwezenlijking van het doel van het programma.

VERORDENING (EG) Nr. 805/2004 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD**van 21 april 2004****tot invoering van een Europese executoriale titel voor niet-betwiste schuldvorderingen**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 61, onder c), en artikel 67, lid 5, tweede streepje,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Gemeenschap heeft zich ten doel gesteld een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid te handhaven en te ontwikkelen waarin het vrije verkeer van personen gewaarborgd is. Daartoe dient de Gemeenschap onder meer de maatregelen aan te nemen op het gebied van justitiële samenwerking in burgerlijke zaken die nodig zijn voor de goede werking van de interne markt.
- (2) Op 3 december 1998 heeft de Raad een Actieplan van de Raad en de Commissie aangenomen over hoe de bepalingen van het Verdrag van Amsterdam inzake de totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid het best kunnen worden uitgevoerd ⁽⁴⁾ (Actieplan van Wenen).
- (3) De Europese Raad van Tampere van 15 en 16 oktober 1999 onderschreef het beginsel van wederzijdse erkenning van gerechtelijke beslissingen als de hoeksteen van een ware rechtsruimte.
- (4) Op 30 november 2000 heeft de Raad een programma van maatregelen voor de uitvoering van het beginsel van wederzijdse erkenning van beslissingen in burgerlijke en handelszaken aangenomen ⁽⁵⁾. Dit programma omvat in de eerste fase de afschaffing van het exequatur, dat wil zeggen de invoering van een Europese executoriale titel voor niet-betwiste schuldvorderingen.

(5) Het begrip „niet-betwiste schuldvorderingen” dient betrekking te hebben op alle situaties waarin een schuldeiser, gelet op het feit dat gebleken is dat de schuldenaar de aard of de omvang van een schuldvordering niet betwist, een gerechtelijke beslissing tegen deze schuldenaar heeft verkregen of een executoriale titel waarmee de schuldenaar uitdrukkelijk moet instemmen, in de vorm van een door een gerecht goedgekeurde schikking of een authentieke akte.

(6) Het ontbreken van betwisting door de schuldenaar overeenkomstig artikel 3, lid 1, onder b), kan de vorm aannemen van verstek laten gaan bij de terechtzitting of van geen gevolg geven aan een verzoek van het gerecht om het voornemen kenbaar te maken zich in de zaak schriftelijk te verweren.

(7) Deze verordening dient van toepassing te zijn op beslissingen, gerechtelijke schikkingen en authentieke akten inzake niet-betwiste schuldvorderingen en op uitspraken gegeven ingevolge de instelling van rechtsmiddelen tegen als Europese executoriale titel gewaarmerkte beslissingen, gerechtelijke schikkingen en authentieke akten.

(8) In zijn conclusies van Tampere heeft de Europese Raad geoordeeld dat de toegang tot de tenuitvoerlegging in een andere lidstaat dan die waar de beslissing is gegeven, sneller en eenvoudiger dient te worden gemaakt, doordat de tussenmaatregelen die in de lidstaat van tenuitvoerlegging moeten worden genomen voordat de beslissing ten uitvoer kan worden gelegd, worden afgeschaft. Een beslissing die door het gerecht van oorsprong als Europese executoriale titel is gewaarmerkt, moet, wat de tenuitvoerlegging betreft, op dezelfde manier worden behandeld als een beslissing die in de lidstaat van tenuitvoerlegging is gegeven. In het Verenigd Koninkrijk bijvoorbeeld verloopt de registratie van een gewaarmerkte buitenlandse beslissing volgens dezelfde procedure als de registratie van een beslissing uit een ander deel van het Verenigd Koninkrijk; zij mag geen inhoudelijke toetsing van de buitenlandse beslissing inhouden. De wijze van tenuitvoerlegging van beslissingen blijven onderworpen aan het nationale recht.

(9) Een dergelijke procedure zou aanzienlijke voordelen moeten bieden in vergelijking met de exequaturprocedure volgens Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken ⁽⁶⁾, omdat

⁽¹⁾ PB C 203 E van 27.8.2002, blz. 86.

⁽²⁾ PB C 85 van 8.4.2003, blz. 1.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 8 april 2003 (PB C 64 E van 12.3.2004, blz. 79), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 6 februari 2004 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en standpunt van het Europees Parlement van 30 maart 2004 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽⁴⁾ PB C 19 van 23.1.1999, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB C 12 van 15.1.2001, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 12 van 16.1.2001, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1496/2002 van de Commissie (PB L 225 van 22.8.2002, blz. 13).

- geen goedkeuring door het gerechtelijk apparaat in een tweede lidstaat met de daarmee gepaard gaande vertraging en kosten meer nodig is.
- (10) Wanneer een gerecht in een lidstaat een beslissing inzake een niet-betwiste schuldvordering heeft gegeven in een gerechtelijke procedure waarin de schuldenaar zich afzijdig heeft gehouden, is de afschaffing van elke vorm van controle in de lidstaat van tenuitvoerlegging onlosmakelijk verbonden met en afhankelijk van het bestaan van voldoende waarborgen voor de inachtneming van de rechten van de verdediging.
- (11) Deze verordening heeft tot doel de grondrechten te bevorderen, en neemt de beginselen in acht die met name in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zijn vastgelegd. Daarbij wordt in het bijzonder het recht op een eerlijk proces, zoals dat wordt erkend in artikel 47 van het Handvest, volledig geëerbiedigd.
- (12) Minimumnormen dienen te worden vastgesteld voor de procedure die tot de beslissing leidt, teneinde ervoor te zorgen dat de schuldenaar, zo tijdig en op zodanige wijze als met het oog op zijn verdediging nodig is, in kennis wordt gesteld van de tegen hem ingestelde vordering, van de vereisten voor zijn actieve betrokkenheid bij de procedure om de vordering te betwisten, en van de gevolgen indien hij zich afzijdig houdt.
- (13) Wegens verschillen tussen de lidstaten op het gebied van de vormvoorschriften voor civiele procedures, en met name de voorschriften inzake de betekening en kennisgeving van stukken, moet een specifieke en gedetailleerde definitie van deze minimumnormen worden opgesteld. Met name een wijze van betekening of kennisgeving waarbij wordt uitgegaan van een juridische fictie ten aanzien van de naleving van deze minimumnormen, kan voor de erkenning van een beslissing als Europese executoriale titel niet als voldoende worden beschouwd.
- (14) Alle in de artikelen 13 en 14 vermelde wijzen van betekening en kennisgeving zijn gebaseerd op volledige zekerheid (artikel 13) of op een zeer hoge mate van waarschijnlijkheid (artikel 14) dat het betekende document de geadresseerde heeft bereikt. Wat deze laatste categorie betreft dient een beslissing alleen dan als Europese executoriale titel te worden gewaarmerkt, indien de lidstaat van oorsprong beschikt over een passende procedure via welke de schuldenaar overeenkomstig bepaalde voorwaarden een verzoek om integrale toetsing van de beslissing kan indienen in de uitzonderlijke in artikel 19 vermelde gevallen waarin het document, ondanks het feit dat aan artikel 14 is voldaan, de geadresseerde niet heeft bereikt.
- (15) Persoonlijke betekening of kennisgeving aan anderen dan de schuldenaar zelf, overeenkomstig artikel 14, lid 1, onder a) en b), mag alleen worden geacht aan de vereisten van die bepalingen te voldoen indien deze personen het document in kwestie daadwerkelijk in ontvangst hebben genomen.
- (16) Artikel 15 dient van toepassing te zijn in situaties waarin de schuldenaar zich niet zelf voor het gerecht kan vertegenwoordigen, zoals in het geval van een rechtspersoon, en waarin van rechtswege is bepaald door wie hij wordt vertegenwoordigd, en in situaties waarin de schuldenaar een ander, met name een advocaat, heeft gemachtigd hem in de specifieke gerechtelijke procedure te vertegenwoordigen.
- (17) De gerechten die bevoegd zijn te controleren of de procedurele minimumnormen volledig zijn nageleefd, dienen, indien dat het geval is, een gestandaardiseerd bewijs van waarmerking als Europese executoriale titel te verstrekken dat deze controle en de resultaten ervan transparant maakt.
- (18) Op grond van het wederzijdse vertrouwen in de rechtspleging in de lidstaten kan door een gerecht van een lidstaat worden vastgesteld dat aan alle voorwaarden voor erkenning als Europese executoriale titel is voldaan, zodat een beslissing in alle andere lidstaten ten uitvoer kan worden gelegd, zonder rechterlijke toetsing van de toepassing van de procedurele minimumnormen in de lidstaat waar de beslissing ten uitvoer moet worden gelegd.
- (19) Deze verordening behelst geen verplichting voor de lidstaten hun nationale wetgeving aan te passen aan de procedurele minimumnormen die in deze verordening zijn vastgesteld. Zij verschaft daartoe wel een prikkel, door een snellere en efficiëntere tenuitvoerlegging van beslissingen in andere lidstaten slechts mogelijk te maken indien aan deze minimumnormen wordt voldaan.
- (20) Het verzoek om waarmerking als Europese executoriale titel voor niet-betwiste schuldvorderingen is een keuzemogelijkheid voor schuldeisers, die in plaats daarvan ook voor het systeem van erkenning en tenuitvoerlegging krachtens Verordening (EG) nr. 44/2001 of krachtens andere Gemeenschapsinstrumenten kunnen kiezen.
- (21) Wanneer een document met het oog op betekening of kennisgeving van de ene lidstaat naar de andere moet worden gezonden, dienen de onderhavige verordeningen en in het bijzonder de daarin vervatte voorschriften voor betekening en kennisgeving te worden toegepast samen met Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad van 29 mei 2000 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken ⁽¹⁾, en met name artikel 14 juncto de mededelingen van de lidstaten uit hoofde van artikel 23 van die verordening.
- (22) Aangezien de doelstellingen van het overwogen optreden niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en derhalve wegens de omvang of de gevolgen van de verordening beter door de Gemeenschap kunnen worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag

⁽¹⁾ PB L 160 van 30.6.2000, blz. 37.

neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan wat nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.

- (23) De voor de uitvoering van deze verordening vereiste maatregelen moeten worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽¹⁾.
- (24) Overeenkomstig artikel 3 van het Protocol betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap is gehecht, hebben het Verenigd Koninkrijk en Ierland schriftelijk kenbaar gemaakt dat zij wensen deel te nemen aan de aanneming en de toepassing van deze verordening.
- (25) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het Protocol betreffende de positie van Denemarken dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap is gehecht, neemt Denemarken niet aan de aanneming van deze verordening deel, die derhalve niet bindend voor noch van toepassing in Denemarken is.
- (26) Krachtens artikel 67, lid 5, tweede streepje, van het Verdrag is de medebeslissingsprocedure met ingang van 1 februari 2003 van toepassing voor bij deze verordening vastgestelde maatregelen,

HEBLEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

DOEL, TOEPASSINGSGEBIED EN DEFINITIES

Artikel 1

Doel

Deze verordening heeft ten doel om door de vastlegging van minimumnormen een Europese executoriale titel voor niet-betwiste schuldvorderingen in het leven te roepen ten behoeve van het vrije verkeer van beslissingen, gerechtelijke schikkingen en authentieke akten in alle lidstaten zonder dat in de lidstaat van tenuitvoerlegging een intermediaire procedure hoeft te worden ingeleid voorafgaand aan de erkenning en tenuitvoerlegging.

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

Artikel 2

Toepassingsgebied

1. Deze verordening is van toepassing in burgerlijke en handelszaken, ongeacht de aard van het gerecht. Zij heeft in het bijzonder geen betrekking op fiscale zaken, douanezaken en bestuursrechtelijke zaken of op de aansprakelijkheid van de staat wegens handelingen en omissies bij de uitoefening van het staatsgezag („acta iure imperii”).
2. Zij is niet van toepassing op:
 - a) de staat of de bevoegdheid van natuurlijke personen, het huwelijksgoederenrecht, testamenten en erfenissen;
 - b) het faillissement, het akkoord en andere soortgelijke procedures;
 - c) de sociale zekerheid;
 - d) de arbitrage.
3. In deze verordening wordt onder „lidstaat” verstaan: alle lidstaten behalve Denemarken.

Artikel 3

Als Europese executoriale titel te waarmerken executoriale titels

1. Deze verordening is van toepassing op beslissingen, gerechtelijke schikkingen en authentieke akten inzake niet-betwiste schuldvorderingen.

Een schuldvordering wordt als niet-betwist beschouwd indien:

- a) de schuldenaar uitdrukkelijk met de schuldvordering heeft ingestemd door het bestaan van de schuld te erkennen door middel van een schikking die door een gerecht is goedgekeurd of die in de loop van de gerechtelijke procedure voor een gerecht is getroffen; of
- b) de schuldenaar zich niet, overeenkomstig de toepasselijke vormvoorschriften volgens het recht van de lidstaat van oorsprong, in de loop van de gerechtelijke procedure tegen de schuldvordering heeft verweerd; of
- c) de schuldenaar tijdens de terechtzitting over de schuldvordering niet is verschenen of was vertegenwoordigd, nadat hij die schuldvordering in de loop van de procedure aanvankelijk had betwist, op voorwaarde dat deze handelwijze volgens het recht van de lidstaat van oorsprong gelijkstaat met een stilzwijgende erkenning van de schuldvordering of van de door de schuldeiser beweerde feiten; of
- d) de schuldenaar bij authentieke akte uitdrukkelijk de schuldvordering heeft erkend.

2. Deze verordening is eveneens van toepassing op beslissingen gegeven ingevolge de instelling van rechtsmiddelen tegen als Europese executoriale titel gewaarmerkte beslissingen, gerechtelijke schikkingen en authentieke akten.

Artikel 4

Definities

In deze verordening wordt verstaan onder:

1. „beslissing”: elke door een gerecht van een lidstaat gegeven beslissing, ongeacht de daaraan gegeven benaming, zoals arrest, vonnis, beschikking of rechterlijk dwangbevel, alsmede de vaststelling door de griffier van het bedrag der proceskosten;
2. „schuldvordering”: een vordering tot betaling van een geldbedrag dat opeisbaar is of waarvoor in de beslissing, gerechtelijke schikking of authentieke akte de datum van opeisbaarheid is bepaald;
3. „authentieke akte”:
 - a) een document dat als authentieke akte is verleden of geregistreerd en waarvan de authenticiteit:
 - i) betrekking heeft op de ondertekening en de inhoud van de akte, en
 - ii) is vastgesteld door een openbare instantie of door een andere daartoe door de lidstaat van oorsprong gemachtigde instantie,
 - of
 - b) een regeling inzake onderhoudsverplichtingen die met bestuurlijke autoriteiten is getroffen of die door deze autoriteiten authentiek is verklaard;
4. „lidstaat van oorsprong”: de lidstaat waar de beslissing, de gerechtelijke schikking of de authentieke akte die als Europese executoriale titel moet worden gewaarmerkt, is gegeven, respectievelijk goedgekeurd of getroffen, verleden of geregistreerd;
5. „lidstaat van tenuitvoerlegging”: de lidstaat waar de beslissing, de gerechtelijke schikking of de authentieke akte die als Europese executoriale titel moet worden gewaarmerkt, ten uitvoer moet worden gelegd;
6. „gerecht van oorsprong”: het gerecht waarbij de procedure aanhangig was op het tijdstip waarop de in artikel 3, lid 1, onder a), b) of c), vervatte voorwaarden vervuld waren;
7. in Zweden wordt in het kader van de summere procedures betreffende de „betalningsföreläggande” (aanmaningen tot betaling) onder de term „gerecht” ook de Zweedse tenuitvoerleggingsinstantie („kronofogdemyndighet”) verstaan.

HOOFDSTUK II

DE EUROPESE EXECUTORIALE TITEL

Artikel 5

Afschaffing van het exequatur

Een beslissing die in de lidstaat van oorsprong als Europese executoriale titel is gewaarmerkt, wordt in de andere lidstaten erkend en ten uitvoer gelegd zonder dat een verklaring van uitvoerbaarheid nodig is en zonder enige mogelijkheid de erkenning te betwisten.

Artikel 6

Voorwaarden voor waarmerking als Europese executoriale titel

1. Een in een lidstaat gegeven beslissing inzake een niet-betwiste schuldvordering wordt, op te eniger tijd aan het gerecht van oorsprong gedaan verzoek, als Europese executoriale titel gewaarmerkt, indien
 - a) de beslissing in de lidstaat van oorsprong uitvoerbaar is; en
 - b) de beslissing niet strijdig is met de bevoegdheidsregels van de afdelingen 3 en 6 van hoofdstuk II van Verordening (EG) nr. 44/2001; en
 - c) de gerechtelijke procedure in de lidstaat van oorsprong aan de in hoofdstuk III gestelde vereisten voldeed, wanneer het gaat om een niet-betwiste schuld in de zin van artikel 3, lid 1, onder b) of c); en
 - d) de beslissing is gegeven in de lidstaat van de woonplaats van de schuldenaar in de zin van artikel 59 van Verordening (EG) nr. 44/2001, wanneer:
 - een schuldvordering niet-betwist is in de zin van artikel 3, lid 1, onder b) of c), en
 - betrekking heeft op een overeenkomst gesloten door een persoon, de consument, voor een gebruik dat als niet bedrijfs- of beroepsmatig kan worden beschouwd; en
 - de consument de schuldenaar is.
2. Indien een beslissing betreffende een niet-betwiste schuldvordering niet meer uitvoerbaar is of de uitvoerbaarheid ervan is opgeschort of beperkt, geeft het gerecht van oorsprong op te eniger tijd gedaan verzoek een bewijs af in de vorm van het in bijlage IV opgenomen standaardformulier, waarin vermeld staat dat de beslissing niet of beperkt uitvoerbaar is.

3. Onverminderd artikel 12, lid 2, wordt, indien uitspraak is gegeven ingevolge de instelling van een rechtsmiddel tegen een overeenkomstig lid 1 als Europese executorialie titel gewaarmerkte beslissing, op te eniger tijd gedaan verzoek een vervangend bewijs afgegeven, in de vorm van het in bijlage V opgenomen standaardformulier indien die uitspraak op het ingestelde rechtsmiddel in de lidstaat van oorsprong uitvoerbaar is.

Artikel 7

Proceskosten

Een beslissing die een uitvoerbare beslissing omvat over het bedrag van de proceskosten, de rentevoeten daaronder begrepen, wordt ook ten aanzien van de kosten als Europese executorialie titel gewaarmerkt, tenzij de schuldenaar, overeenkomstig het recht van de lidstaat van oorsprong, er in de loop van de procedure uitdrukkelijk bezwaar tegen heeft aangetekend dat hij deze kosten moet dragen.

Artikel 8

Gedeeltelijke Europese executorialie titel

Indien slechts bepaalde gedeelten van de beslissing aan de eisen van deze verordening voldoen, wordt voor die gedeelten van de beslissing een gedeeltelijk bewijs van waarmerking als Europese executorialie titel verstrekt.

Artikel 9

Verstrekking van het bewijs van waarmerking als Europese executorialie titel

1. De Europese executorialie titel wordt verstrekt in de vorm van het in bijlage I opgenomen standaardformulier.
2. Het bewijs van waarmerking als Europese executorialie titel wordt verstrekt in de taal van de beslissing.

Artikel 10

Rectificatie of intrekking van het Europese bewijs van waarmerking als Europese executorialie titel

1. Op een verzoek gericht aan het gerecht van oorsprong wordt het bewijs van waarmerking als Europese executorialie titel
 - a) gerectificeerd wanneer ten gevolge van een materiële fout de beslissing en het bewijs van waarmerking onderling verschillen;
 - b) ingetrokken wanneer het, in het licht van de in deze verordening neergelegde vereisten, kennelijk ten onrechte is toegekend.
2. Het recht van de lidstaat van oorsprong is van toepassing op de rectificatie en op de intrekking van het bewijs van waarmerking als Europese executorialie titel.

3. Voor het aanvragen van de rectificatie of de intrekking van een bewijs van waarmerking als Europese executorialie titel kan gebruik gemaakt worden van het standaardformulier in bijlage VI.

4. Tegen het verstrekken van een bewijs van waarmerking als Europese executorialie titel kan geen rechtsmiddel ten gronde worden ingesteld.

Artikel 11

Gevolg van het bewijs van waarmerking als Europese executorialie titel

Het bewijs van waarmerking als Europese executorialie titel heeft alleen gevolg binnen de grenzen van de uitvoerbaarheid van de beslissing.

HOOFDSTUK III

MINIMUMNORMEN VOOR PROCEDURES BETREFFENDE NIET-BETWISTE SCHULDVORDERINGEN

Artikel 12

Toepassingsgebied van de minimumnormen

1. Een beslissing inzake een schuldvordering die onbetwist is in de zin van artikel 3, lid 1, onder b) of c), kan alleen als Europese executorialie titel worden gewaarmerkt indien de gerechtelijke procedure in de lidstaat van oorsprong aan de in dit hoofdstuk vastgestelde vormvoorschriften voldeed.
2. Dezelfde voorschriften zijn van toepassing voor het verstrekken van een bewijs van waarmerking als Europese executorialie titel of een vervangend bewijs in de zin van artikel 6, lid 3, voor een uitspraak gegeven ingevolge de instelling van rechtsmiddelen tegen een beslissing indien, ten tijde van die uitspraak, aan de voorwaarden van artikel 3, lid 1, onder b) of c), werd voldaan.

Artikel 13

Betekening of kennisgeving met bewijs van ontvangst door de schuldenaar

1. Betekening of kennisgeving aan de schuldenaar van het stuk dat het geding inleidt of van een gelijkwaardig stuk kan op een der volgende manieren zijn geschied:
 - a) door persoonlijke betekening of kennisgeving blijkend uit een door de schuldenaar ondertekende bevestiging met de datum van ontvangst;

- b) door persoonlijke betekening of kennisgeving blijkend uit een document ondertekend door de bevoegde persoon die de betekening of kennisgeving heeft verricht, en waarin wordt verklaard dat de schuldenaar het stuk in ontvangst heeft genomen of zonder wettige grond geweigerd heeft, en waarin de datum van betekening of kennisgeving is vermeld;
- c) door betekening of kennisgeving per post, blijkend uit een door de schuldenaar ondertekende en teruggezonden ontvangstbevestiging met de datum van ontvangst;
- d) door betekening of kennisgeving langs elektronische weg, bijvoorbeeld door middel van een faxbericht of een elektronisch postbericht, blijkend uit een door de schuldenaar ondertekende en teruggezonden ontvangstbevestiging met de datum van ontvangst.

2. Enigerlei dagvaarding voor een terechtzitting kan aan de schuldenaar betekend of ter kennis gebracht zijn overeenkomstig lid 1, dan wel mondeling meegedeeld zijn tijdens een voorafgaande terechtzitting over dezelfde vordering en in de notulen van die voorafgaande terechtzitting zijn vermeld.

Artikel 14

Betekening of kennisgeving zonder bewijs van ontvangst door de schuldenaar

1. Betekening of kennisgeving van het stuk dat het geding inleidt, van een gelijkwaardig stuk en van enigelei dagvaarding voor een terechtzitting aan de schuldenaar kan ook zijn geschied op een van de hierna vermelde wijzen:

- a) in persoon op het persoonlijke adres van de schuldenaar, aan een persoon die als huisgenoot van de schuldenaar dezelfde woonplaats heeft of aldaar in dienst is;
- b) wanneer de schuldenaar een zelfstandige of een rechtspersoon is, in persoon op het zakenadres van de schuldenaar, aan een persoon die bij de schuldenaar in dienst is;
- c) door deponering van het stuk in de brievenbus van de schuldenaar;
- d) door deponering van het stuk op het postkantoor of bij de bevoegde autoriteiten, en schriftelijke mededeling daarvan in de brievenbus van de schuldenaar, mits in de schriftelijke mededeling duidelijk wordt vermeld dat het om een gerechtelijk stuk gaat of dat deze schriftelijke mededeling rechtsgeldig is als betekening of kennisgeving en de toepasselijke termijnen doet ingaan;
- e) per post zonder bewijs overeenkomstig lid 3 indien de schuldenaar zijn adres in de lidstaat van oorsprong heeft;
- f) langs elektronische weg, blijkens een automatische aankomstbevestiging, op voorwaarde dat de schuldenaar vooraf uitdrukkelijk met deze wijze van betekening of kennisgeving heeft ingestemd.

2. Voor de toepassing van deze verordening is betekening of kennisgeving overeenkomstig lid 1 niet toegestaan indien het adres van de schuldenaar niet met zekerheid bekend is.

3. Betekening of kennisgeving overeenkomstig lid 1, onder a) tot en met d), blijkt uit:

- a) een document dat is ondertekend door de bevoegde persoon die de betekening of de kennisgeving heeft verricht, en waarin het volgende wordt vermeld:
 - i) de wijze waarop betekening of kennisgeving is geschied, en
 - ii) de datum van betekening of kennisgeving, en
 - iii) indien het stuk ter betekening of kennisgeving is aangeboden aan een andere persoon dan de schuldenaar, de naam van die persoon en zijn relatie tot de schuldenaar,

of

- b) voor de toepassing van lid 1, onder a) en b), een ontvangstbevestiging van de persoon aan wie betekening of kennisgeving is geschied.

Artikel 15

Betekening of kennisgeving aan vertegenwoordigers van de schuldenaar

Betekening of kennisgeving overeenkomstig de artikelen 13 of 14 mag ook zijn geschied aan een vertegenwoordiger van de schuldenaar.

Artikel 16

Behoorlijke inlichting van de schuldenaar over de schuldvordering

Om te verzekeren dat de schuldenaar naar behoren over de schuldvordering werd ingelicht, moet het stuk dat het geding inleidt of het gelijkwaardige stuk de volgende gegevens hebben bevat:

- a) de naam en adres van de partijen;
- b) het bedrag van de schuldvordering;
- c) wanneer rente over de vordering wordt gevorderd, de rentevoet en de termijn waarover rente wordt gevorderd, tenzij volgens het recht van de lidstaat van oorsprong de hoofdsom automatisch met wettelijke rente wordt vermeerderd;
- d) de grondslag van de rechtsvordering.

Artikel 17

Behoorlijke inlichting van de schuldenaar over de ter betwisting van de schuldvordering noodzakelijke proceshandelingen

In of tegelijk met het stuk dat het geding inleidt, het gelijkwaardig stuk, of enigerlei dagvaarding voor een terechtzitting moeten de volgende elementen duidelijk zijn vermeld:

- a) de vormvereisten voor betwisting van de vordering, met inbegrip van de termijn voor schriftelijke betwisting van de schuldvordering of, in voorkomend geval, het tijdstip van de terechtzitting, de naam en het adres van de instantie waaraan het antwoord moet worden gezonden of, in voorkomend geval, waarvoor men ter terechtzitting moet verschijnen, en of het verplicht is zich door een advocaat te laten vertegenwoordigen;
- b) de gevolgen van het ontbreken van verweer of van het niet verschijnen ter terechtzitting, in het bijzonder, in voorkomend geval, een mogelijke beslissing of de tenuitvoerlegging daarvan tegen de schuldenaar en een veroordeling in de proceskosten.

Artikel 18

Herstel van niet-naleving van de minimumnormen

1. Wanneer de procedure in de lidstaat van oorsprong niet aan de vormvereisten van de artikelen 13 tot en met 17 heeft voldaan, worden de vormgebreken hersteld en kan een beslissing als Europese executoriale titel worden gewaarmerkt, indien

- a) betekening of kennisgeving van de beslissing overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 13 of 14 aan de schuldenaar is geschied; en
- b) de schuldenaar de mogelijkheid heeft gehad tegen de beslissing een rechtsmiddel in te stellen door middel van een integrale toetsing, en de schuldenaar in of tegelijk met de beslissing naar behoren in kennis is gesteld van de desbetreffende vormvoorschriften, met inbegrip van de naam en het adres van de instantie waarbij het rechtsmiddel moet worden ingesteld en, in voorkomend geval, de toepasselijke termijn; en
- c) de schuldenaar heeft verzuimd overeenkomstig de toepasselijke vormvoorschriften tegen de beslissing een rechtsmiddel in te stellen.

2. Wanneer de procedure in de lidstaat van oorsprong niet aan de vormvoorschriften van de artikelen 13 of 14 voldeed, worden de vormgebreken hersteld indien door het gedrag van de schuldenaar tijdens het proces is aangetoond dat hij het stuk waarvan betekening of kennisgeving moest plaatsvinden, zo tijdig als met het oog op zijn verdediging nodig was, persoonlijk in ontvangst heeft genomen.

Artikel 19

Minimumnormen voor heroverweging in uitzonderingsgevallen

1. Een beslissing overeenkomstig de artikelen 13 tot en met 18 kan enkel worden gewaarmerkt als Europese executoriale titel indien de schuldenaar volgens het recht van de lidstaat van oorsprong kan verzoeken om heroverweging van de beslissing als aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) i) betekening of kennisgeving van het stuk dat het geding inleidt of een gelijkwaardig stuk, dan wel in voorkomend geval, van de dagvaarding of oproep voor een terechtzitting is geschied op een van de in artikel 14 vermelde wijzen en
- ii) betekening of kennisgeving buiten zijn schuld niet zo tijdig is geschied als met het oog op zijn verdediging nodig was,

of

- b) de schuldenaar de vordering niet heeft kunnen betwisten wegens overmacht of wegens buitengewone omstandigheden buiten zijn wil,

mits de betrokkene in beide gevallen onverwijld handelt.

2. Dit artikel laat de mogelijkheid voor lidstaten om een heroverweging van de beslissing onder gunstiger voorwaarden dan de in lid 1 genoemde, onverlet.

HOOFDSTUK IV

TENUITVOERLEGGING

Artikel 20

Tenuitvoerleggingsprocedure

1. Onverminderd de bepalingen van dit hoofdstuk worden de tenuitvoerleggingsprocedures beheerst door het recht van de lidstaat van tenuitvoerlegging.

Een als Europese executoriale titel gewaarmerkte beslissing wordt onder dezelfde voorwaarden ten uitvoer gelegd als een beslissing die in de lidstaat van tenuitvoerlegging is gegeven.

2. De schuldeiser dient de bevoegde tenuitvoerleggingsautoriteiten van de lidstaat van tenuitvoerlegging de volgende stukken te verstrekken:

- a) een afschrift van de beslissing dat aan de nodige voorwaarden voldoet om de echtheid ervan te kunnen vaststellen; en
- b) een afschrift van het bewijs van waarmerking als Europese executoriale titel dat aan de nodige voorwaarden voldoet om de echtheid ervan te kunnen vaststellen; en

c) indien nodig, een transcriptie van het bewijs van waarmerking als Europese executoriale titel, of een vertaling van het bewijs van waarmerking als Europese executoriale titel in de officiële taal van de lidstaat van tenuitvoerlegging, of indien er in die lidstaat verscheidene officiële talen bestaan, in de officiële taal of een der officiële rechtstalen in de plaats waar de beslissing ten uitvoer moet worden gelegd overeenkomstig het recht van die lidstaat, of in een andere taal die de lidstaat van tenuitvoerlegging heeft aangegeven te aanvaarden. Iedere lidstaat kan mededelen welke officiële taal of talen van de instellingen van de Europese Gemeenschap hij naast zijn eigen taal of talen, voor de invulling van het bewijs van waarmerking kan aanvaarden. De vertaling wordt door een daartoe in een van de lidstaten bevoegde persoon als officiële vertaling gewaarmerkt.

3. Van een partij die in een lidstaat om de tenuitvoerlegging van een in een andere lidstaat gegeven en als Europese executoriale titel gewaarmerkte beslissing verzoekt, mag geen zekerheid, borg of pand, in welke vorm ook, worden gevraagd op grond van het feit dat hij een onderdaan van een derde land is of zijn woon- of verblijfplaats niet in de lidstaat van tenuitvoerlegging heeft.

Artikel 21

Weigering van de tenuitvoerlegging

1. De tenuitvoerlegging wordt op verzoek van de schuldenaar door het bevoegde gerecht in de lidstaat van tenuitvoerlegging geweigerd indien de als Europese executoriale beslissing gewaarmerkte beslissing onverenigbaar is met een in een van de lidstaten of een derde land gegeven eerdere beslissing op voorwaarde dat:

- a) de eerdere beslissing tussen dezelfde partijen is gegeven in een geschil dat hetzelfde onderwerp betreft en op dezelfde oorzaak berust; en
- b) de eerdere beslissing in de lidstaat van tenuitvoerlegging is gegeven, of aan de voorwaarden voor erkenning in de lidstaat van tenuitvoerlegging voldoet; en
- c) de onverenigbaarheid in de gerechtelijke procedure in de lidstaat van oorsprong niet als verweer is aangevoerd en ook niet had kunnen worden aangevoerd.

2. In geen geval wordt in de lidstaat van tenuitvoerlegging overgegaan tot de beoordeling van de juistheid van de beslissing of de waarmerking daarvan als Europese executoriale titel.

Artikel 22

Overeenkomsten met derde landen

Deze verordening laat onverlet de overeenkomsten waarbij de lidstaten zich krachtens artikel 59 van het Verdrag van Brussel betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken vóór de inwerkingtreding van Verordening (EG) nr. 44/2001 hebben verbonden om beslissingen, met name die welke in een andere staat

die partij is bij dat verdrag, gegeven zijn tegen een verweerder die zijn woonplaats of zijn gewone verblijfplaats heeft in een derde land, niet te erkennen indien in een door artikel 4 van genoemd verdrag bedoeld geval de beslissing slechts gegrond kon worden op een bevoegdheid als bedoeld in artikel 3, tweede alinea, van dat verdrag.

Artikel 23

Opschorting of beperking van de tenuitvoerlegging

Wanneer de schuldenaar

- tegen een als Europese executoriale titel gewaarmerkte beslissing rechtsmiddelen heeft ingesteld, met inbegrip van een verzoek om heroverweging in de zin van artikel 19, of
- overeenkomstig artikel 10 om rectificatie of intrekking van de Europese executoriale titel heeft verzocht,

kan het bevoegde gerecht of de bevoegde instantie in de lidstaat van tenuitvoerlegging, op verzoek van de schuldenaar:

- a) de tenuitvoerleggingsprocedure tot bewarende maatregelen beperken; of
- b) de tenuitvoerlegging afhankelijk maken van het stellen van een door dit gerecht of deze instantie te bepalen zekerheid; of
- c) in buitengewone omstandigheden de tenuitvoerleggingsprocedure opschorten.

HOOFDSTUK V

GERECHTELIJKE SCHIKKINGEN EN AUTHENTIEKE AKTEN

Artikel 24

Gerechtelijke schikkingen

1. Schikkingen betreffende een schuldvordering in de zin van artikel 4, lid 2, die in de loop van de procedure door een gerecht zijn goedgekeurd of voor een recht zijn getroffen en die uitvoerbaar zijn in de lidstaat waar de schikking werd goedgekeurd of getroffen, worden op verzoek door het gerecht dat de schikking heeft goedgekeurd of voor welke zij is getroffen, als Europese executoriale titel gewaarmerkt, waarbij gebruik wordt gemaakt van het in bijlage II opgenomen standaardformulier.

2. Een schikking die in de lidstaat van oorsprong als Europese executoriale titel is gewaarmerkt, wordt in de andere lidstaten ten uitvoer gelegd zonder dat een verklaring van uitvoerbaarheid nodig is en zonder dat de mogelijkheid bestaat de uitvoerbaarheid te betwisten.

3. Waar nodig is het bepaalde in hoofdstuk II, met uitzondering van artikel 5, artikel 6, lid 1 en artikel 9, lid 1, en in hoofdstuk IV, met uitzondering van artikel 21, lid 1, en artikel 22, van toepassing.

Artikel 25

Authentieke akte

1. Authentieke akten betreffende vorderingen in de zin van artikel 4, lid 2, die in een van de lidstaten uitvoerbaar zijn, worden op verzoek door een door de lidstaat van oorsprong aangewezen instantie als Europese executoriale titel gewaarmerkt, waarbij gebruik wordt gemaakt van het in bijlage III opgenomen standaardformulier.

2. Een authentieke akte die in de lidstaat van oorsprong als Europese executoriale titel is gewaarmerkt, wordt in de andere lidstaten ten uitvoer gelegd zonder dat een verklaring van uitvoerbaarheid nodig is en zonder dat de mogelijkheid bestaat de uitvoerbaarheid ervan te betwisten.

3. Waar nodig is het bepaalde in hoofdstuk II, met uitzondering van artikel 5, artikel 6, lid 1, en artikel 9, lid 1, en in hoofdstuk IV, met uitzondering van artikel 21, lid 1, en artikel 22, van toepassing.

HOOFDSTUK VI

OVERGANGSBEPALING

Artikel 26

Overgangsbepaling

Deze verordening is slechts van toepassing op de na haar inwerkingtreding gegeven beslissingen, goedgekeurde of getroffen gerechtelijke schikkingen en verleden of als authentiek geregistreerde akten.

HOOFDSTUK VII

VERHOUDING TOT ANDERE COMMUNAUTAIRE INSTRUMENTEN

Artikel 27

Verhouding tot Verordening (EG) nr. 44/2001

Deze verordening laat de mogelijkheid onverlet om een beslissing, een gerechtelijke schikking of een authentieke akte inzake een niet-betwiste schuldvordering te laten erkennen en ten uitvoer te laten leggen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 44/2001.

Artikel 28

Verhouding tot Verordening (EG) nr. 1348/2000

Deze verordening laat de toepassing van Verordening (EG) nr. 1348/2000 onverlet.

HOOFDSTUK VIII

ALGEMENE EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 29

Informatie over tenuitvoerleggingsprocedures

De lidstaten werken samen om zowel het grote publiek als beroepsmatig betrokkenen te informeren over

- a) de tenuitvoerleggingsmethoden en -procedures in de lidstaten, en
- b) de voor tenuitvoerlegging bevoegde instanties in de lidstaten,

in het bijzonder via het overeenkomstig Beschikking 2001/470/EG ⁽¹⁾ opgerichte Europese justitiële netwerk in burgerlijke en handelszaken.

Artikel 30

Gegevens betreffende rectificatie-, intrekings- en toetsingsprocedures, talen en instanties

- 1. De lidstaten doen de Commissie mededeling van
 - a) de in artikel 10, lid 2, bedoelde rectificatie- en intrekingsprocedure en de in artikel 19, lid 1, bedoelde toetsingsprocedure;
 - b) de uit hoofde van artikel 20, lid 2, onder c), aanvaarde talen;
 - c) de lijsten van de in artikel 25 bedoelde lijsten van instanties.

2. De Commissie maakt de overeenkomstig lid 1 meegeleverde gegevens openbaar door bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of door enig ander passend middel.

⁽¹⁾ PB L 174 van 27.6.2001, blz. 25.

*Artikel 31***Wijzigingen in de bijlagen**

Elke wijziging in de in de bijlagen opgenomen standaardformulieren wordt aangenomen volgens de artikel 32, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure.

*Artikel 32***Comité**

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 75 van Verordening (EG) nr. 44/2001 ingestelde comité.

2. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 3 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van dat besluit.

3. Het Comité stelt zijn reglement van orde vast.

*Artikel 33***Inwerkingtreding**

Deze verordening treedt in werking op 21 januari 2005.

Deze verordening is van toepassing met ingang van 21 oktober 2005, met uitzondering van de artikelen 30, 31 en 32, die van toepassing zijn met ingang van 21 januari 2005.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

Gedaan te Straatsburg, 21 april 2004.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

P. COX

Voor de Raad

De voorzitter

D. ROCHE

BIJLAGE I

BEWIJS VAN WAARMERKING ALS EUROPESE EXECUTORIALE TITEL — BESLISSING

1. Lidstaat van oorsprong: AT ☐ BE ☐ DE ☐ ES ☐ GR ☐ FR ☐ FI ☐
IT ☐ IE ☐ LU ☐ NL ☐ PT ☐ SE ☐ UK ☐
2. Rechterlijke instantie die het bewijs van waarmaking verstrekt
 - 2.1. Naam:
 - 2.2. Adres:
 - 2.3. Tel./fax/e-mail:
3. Indien andere dan onder 2 vermeld, rechterlijke instantie die de beslissing heeft gegeven
 - 3.1. Naam:
 - 3.2. Adres:
 - 3.3. Tel./fax/e-mail:
4. Beslissing
 - 4.1. Datum:
 - 4.2. Referentienummer:
 - 4.3. Partijen
 - 4.3.1. Naam en adres van de schuldeiser(s):
 - 4.3.2. Naam en adres van de schuldenaar(aren):
5. Erkende geldelijke vordering:
 - 5.1. Hoofdsom:
 - 5.1.1. Valuta

Euro	☐
Zweedse kroon	☐
Pond sterling	☐
Andere, namelijk:	☐
 - 5.1.2. Indien de schuldvordering betrekking heeft op een periodieke betaling:
 - 5.1.2.1. Bedrag van elke termijn:
 - 5.1.2.2. Vervaldatum van de eerste termijn:
 - 5.1.2.3. Vervaldatum van de volgende termijnen:

wekelijks ☐ maandelijks ☐ anders, namelijk: ☐

- 5.1.2.4. Looptijd van de schuldvordering:
- 5.1.2.4.1. Momenteel onbepaald ☐ of
- 5.1.2.4.2. vervaldatum van de laatste termijn:
- 5.2. Rente
- 5.2.1. Rentevoet
- 5.2.1.1. ... % of
- 5.2.1.2. ... % boven de basisrente van de ECB ⁽¹⁾
- 5.2.1.3. Andere, namelijk:
- 5.2.2. Rente te betalen vanaf:
- 5.3. Bedrag van de terugvorderbare kosten, indien vermeld in de beslissing:
6. De beslissing is uitvoerbaar in de lidstaat van oorsprong. ☐
7. Kunnen tegen de beslissing nog rechtsmiddelen worden ingesteld?
- Ja ☐ Nee ☐
8. De beslissing heeft betrekking op een niet-betwiste schuldvordering in de zin van artikel 3, lid 1. ☐
9. De beslissing voldoet aan artikel 6, lid 1, onder b). ☐
10. Betreft de beslissing aangelegenheden met betrekking tot consumentenovereenkomsten?
- Ja ☐ Nee ☐
- 10.1. Zo ja,
- is de schuldenaar de consument?
- Ja ☐ Nee ☐
- 10.2. Zo ja,
- heeft de schuldenaar zijn woonplaats in de lidstaat van oorsprong (in de zin van artikel 59 van Verordening (EG) nr. 44/2001)? ☐
11. Betekening of kennisgeving van het stuk dat het geding inleidt overeenkomstig hoofdstuk III, indien van toepassing
- Ja ☐ Nee ☐
- 11.1. Betekening of kennisgeving verricht overeenkomstig artikel 13 ☐
- of betekening of kennisgeving verricht overeenkomstig artikel 14 ☐
- of overeenkomstig artikel 18, lid 2, is vastgesteld dat de schuldenaar het stuk in ontvangst heeft genomen ☐

⁽¹⁾ De door de Europese Centrale Bank voor haar basisherfinancieringstransacties toegepaste rente.

11.2. Behoorlijke inlichting

De schuldenaar is ingelicht overeenkomstig de artikelen 16 en 17 ☐

12. Betekening of kennisgeving van de dagvaarding indien van toepassing

Ja ☐ Nee ☐

12.1. Betekening of kennisgeving verricht overeenkomstig artikel 13 ☐

of betekening of kennisgeving verricht overeenkomstig artikel 14 ☐

of overeenkomstig artikel 18, lid 2, is vastgesteld dat de schuldenaar de dagvaarding in ontvangst heeft genomen ☐

12.2. Behoorlijke inlichting

De schuldenaar is ingelicht overeenkomstig artikel 17 ☐

13. Herstel van niet-naleving van de procedurele minimumnormen overeenkomstig artikel 18, lid 1

13.1. Betekening of kennisgeving van de beslissing verricht overeenkomstig artikel 13 ☐

of betekening of kennisgeving van de beslissing verricht overeenkomstig artikel 14 ☐

of overeenkomstig artikel 18, lid 2, is vastgesteld dat de schuldenaar de beslissing in ontvangst heeft genomen ☐

13.2. Behoorlijke inlichting

De schuldenaar is ingelicht overeenkomstig artikel 18, lid 1, onder b) ☐

13.3. Heeft de schuldenaar de mogelijkheid gehad rechtsmiddelen tegen de beslissing in te stellen

Ja ☐ Nee ☐

13.4. De schuldenaar heeft verzuimd overeenkomstig de toepasselijke vormvoorschriften rechtsmiddelen tegen de beslissing in te stellen

Ja ☐ Nee ☐

Gedaan te datum

.....
Handtekening en/of stempel

BIJLAGE II

BEWIJS VAN WAARMERKING ALS EUROPESE EXECUTORIALE TITEL — GERECHTELIJKE SCHIKKING

1. Lidstaat van oorsprong: AT ☐ BE ☐ DE ☐ ES ☐ GR ☐ FR ☐ FI ☐
IT ☐ IE ☐ LU ☐ NL ☐ PT ☐ SE ☐ UK ☐
2. Rechterlijke instantie die het certificaat van waarmarking verstrekt:
 - 2.1. Naam:
 - 2.2. Adres:
 - 2.3. Tel./fax/e-mail:
3. Indien andere dan onder 2 vermeld, rechterlijke instantie die de schikking heeft goedgekeurd of voor welke de schikking is getroffen
 - 3.1. Naam:
 - 3.2. Adres:
 - 3.3. Tel./fax/e-mail:
4. Gerechtelijke schikking:
 - 4.1. Datum:
 - 4.2. Referentienummer:
 - 4.3. Partijen
 - 4.3.1. Naam en adres van de schuldeiser(s):
 - 4.3.2. Naam en adres van de schuldenaar(aren):
5. Erkende geldelijke vordering:
 - 5.1. Hoofdsom:
 - 5.1.1. Valuta

Euro	☐
Zweedse kroon	☐
Pond sterling	☐
Andere, namelijk:	☐
 - 5.1.2. Indien de schuldvordering betrekking heeft op een periodieke betaling:
 - 5.1.2.1. Bedrag van elke termijn:
 - 5.1.2.2. Vervaldatum van de eerste termijn:
 - 5.1.2.3. Vervaldatum van de volgende termijnen:

wekelijks ☐ maandelijks ☐ anders, namelijk: ☐

5.1.2.4. Looptijd van de schuldvordering:

5.1.2.4.1. Momenteel onbepaald ☐ of

5.1.2.4.2. Vervaldatum van de laatste termijn:

5.2. Rente

5.2.1. Rentevoet

5.2.1.1. ... % of

5.2.1.2. ... % boven de basisrente van de ECB ⁽¹⁾

5.2.1.3. Andere, namelijk:

5.2.2. Rente te betalen vanaf:

5.3. Bedrag van de terugvorderbare kosten, indien vermeld in de gerechtelijke schikking:

6. De gerechtelijke schikking is uitvoerbaar in de lidstaat van oorsprong ☐

Gedaan te datum

.....
Handtekening en/of stempel

⁽¹⁾ De door de Europese Centrale Bank voor haar basisherfinancieringstransacties toegepaste rente.

BIJLAGE III

BEWIJS VAN WAARMERKING ALS EUROPESE EXECUTORIALE TITEL — AUTHENTIEKE AKTE

1. Lidstaat van oorsprong: AT ☐ BE ☐ DE ☐ ES ☐ GR ☐ FR ☐ FI ☐
IT ☐ IE ☐ LU ☐ NL ☐ PT ☐ SE ☐ UK ☐
2. Rechterlijke instantie die het bewijs van waarmaking verstrekt:
- 2.1. Naam:
- 2.2. Adres:
- 2.3. Tel./fax/e-mail:
3. Indien andere dan onder 2. vermeld, rechterlijke instantie voor welke de authentieke akte is verleden of die de authentieke akte heeft geregistreerd:
- 3.1. Naam:
- 3.2. Adres:
- 3.3. Tel./fax/e-mail:
4. Authentieke akte
- 4.1. Datum:
- 4.2. Referentienummer:
- 4.3. Partijen
- 4.3.1. Naam en adres van de schuldeiser(s):
- 4.3.2. Naam en adres van de schuldenaar(aren):
5. Erkende geldelijke vordering:
- 5.1. Hoofdsom:
- 5.1.1. Valuta Euro ☐
 Zweedse kroon ☐
 Pond sterling ☐
 Andere, namelijk ☐
- 5.1.2. Indien de schuldvordering betrekking heeft op een periodieke betaling:
- 5.1.2.1. Bedrag van elke termijn:
- 5.1.2.2. Vervaldatum van de eerste termijn:
- 5.1.2.3. Vervaldatum van de volgende termijnen:
- wekelijks ☐ maandelijks ☐ anders, namelijk: ☐

- 5.1.2.4. Looptijd van de schuldvordering:
- 5.1.2.4.1. Momenteel onbepaald ☐ of
- 5.1.2.4.2. Vervaldatum van de laatste termijn:
- 5.2. Rente
- 5.2.1. Rentevoet
- 5.2.1.1. ... % of
- 5.2.1.2. ... % boven de basisrente van de ECB ⁽¹⁾
- 5.2.1.3. Andere, namelijk:
- 5.2.2. Rente te betalen vanaf:
- 5.3. Bedrag van de terugvorderbare kosten, indien vermeld in authentieke akte:
6. De authentieke akte is uitvoerbaar in de lidstaat van oorsprong. ☐

Gedaan te datum

.....
Handtekening en/of stempel

⁽¹⁾ De door de Europese Centrale Bank voor haar basisherfinancieringstransacties toegepaste rente.

BIJLAGE IV

BEWIJS VAN ONUITVOERBAARHEID OF BEPERKTE UITVOERBAARHEID
(artikel 6, lid 2)

1. Lidstaat van oorsprong: AT ☐ BE ☐ DE ☐ ES ☐ GR ☐ FR ☐ FI ☐
IT ☐ IE ☐ LU ☐ NL ☐ PT ☐ SE ☐ UK ☐
2. Rechterlijke instantie die het bewijs van onuitvoerbaarheid verstrekt:
- 2.1. Naam:
- 2.2. Adres:
- 2.3. Tel./fax/e-mail
3. Indien andere dan onder 2. vermeld, rechterlijke instantie die de beslissing/gerechtelijke schikking/authentieke akte heeft gegeven:
- 3.1. Naam:
- 3.2. Adres:
- 3.3. Tel./fax/e-mail
4. Beslissing/gerechtelijke schikking/authentieke akte (*)
- 4.1. Datum:
- 4.2. Referentienummer:
- 4.3. Partijen
- 4.3.1. Naam en adres van de schuldeiser(s):
- 4.3.2. Naam en adres van de schuldenaar(aren):
5. Deze beslissing/gerechtelijke schikking/authentieke akte (*) was gewaarmerkt als Europese executoriale titel, maar:
- 5.1. De beslissing/gerechtelijke schikking/authentieke akte (*) is niet meer uitvoerbaar ☐
- 5.2. Uitvoering is tijdelijk
- 5.2.1. Opgeschort ☐
- 5.2.2. Beperkt tot beschermende maatregelen ☐

(*) Doorhalen wat niet van toepassing is.

5.2.3. Afhankelijk gemaakt van het stellen van een nog vast te stellen zekerheid ☐

5.2.3.1. Bedrag van de zekerheid:

5.2.3.2.	Valuta	Euro	☐
		Zweedse kroon	☐
		Pond sterling	☐
		Andere, namelijk	☐

5.2.4. Andere, namelijk: ☐

Gedaan te datum

.....
Handtekening en/of stempel

BIJLAGE V

VERVANGEND BEWIJS VAN WAARMERKING ALS EUROPESE EXECUTORIALE TITEL NADAT RECHTSMIDDELEN ZIJN INGESTELD (artikel 6, lid 3)

- A. Tegen de volgende als Europese executoriale titel gewaarmerkte beslissing/gerechtelijke schikking/authentieke akte (*) is een rechtsmiddel ingesteld
1. Lidstaat van oorsprong: AT ☐ BE ☐ DE ☐ ES ☐ GR ☐ FR ☐ FI ☐
IT ☐ IE ☐ LU ☐ NL ☐ PT ☐ SE ☐ UK ☐
2. Rechterlijke instantie die het vervangend bewijs van waarmerking verstrekt:
- 2.1. Naam:
- 2.2. Adres:
- 2.3. Tel./fax/e-mail
3. Indien andere dan onder 2. vermeld, rechterlijke instantie die de beslissing/gerechtelijke schikking/authentieke akte (*) heeft gegeven:
- 3.1. Naam:
- 3.2. Adres:
- 3.3. Tel./fax/e-mail
4. Beslissing/gerechtelijke schikking/authentieke akte (*)
- 4.1. Datum:
- 4.2. Referentienummer:
- 4.3. Partijen
- 4.3.1. Naam en adres van de schuldeiser(s):
- 4.3.2. Naam en adres van de schuldenaar(aren):
- B. Nadat aldus rechtsmiddelen waren ingesteld is de volgende uitspraak gegeven, die hierbij wordt gewaarmerkt als Europese executoriale titel ter vervanging van de oorspronkelijke Europese executoriale titel.
1. Rechterlijke instantie:
- 1.1. Naam:
- 1.2. Adres:
- 1.3. Tel./fax/e-mail

(*) Doorhalen wat niet van toepassing is.

2. Uitspraak
- 2.1. Datum:
- 2.2. Referentienummer:
3. Erkende geldelijke vordering:
- 3.1. Hoofdsom:
- 3.1.1. Valuta Euro ☐
 Zweedse kroon ☐
 Pond sterling ☐
 Andere, namelijk ☐
- 3.1.2. Indien de schuldvordering betrekking heeft op een periodieke betaling:
- 3.1.2.1. Bedrag van elke termijn:
- 3.1.2.2. Vervaldatum van de eerste termijn:
- 3.1.2.3. Vervaldatum van de volgende termijnen:
 wekelijks ☐ maandelijks ☐ anders, namelijk: ☐
- 3.1.2.4. Looptijd van de schuldvordering:
- 3.1.2.4.1. Momenteel onbepaald ☐ of
- 3.1.2.4.2. vervaldatum van de laatste termijn:
- 3.2. Rente
- 3.2.1. Rentevoet
- 3.2.1.1. ... % of
- 3.2.1.2. ... % boven de basisrente van de ECB ⁽¹⁾
- 3.2.1.3. Andere, namelijk:
- 3.2.2. Rente te betalen vanaf:
- 3.3. Bedrag van de terugvorderbare kosten, indien vermeld in de beslissing:
4. De authentieke akte is uitvoerbaar in de lidstaat van oorsprong ☐
5. Kunnen tegen het besluit nog verder rechtsmiddelen worden ingesteld?
- Ja ☐ Nee ☐
6. De beslissing is in overeenstemming met artikel 5, lid 1, onder b) ☐

⁽¹⁾ De door de Europese Centrale Bank voor haar basisherfinancieringstransacties toegepaste rente.

7. Betreft de beslissing aangelegenheden met betrekking tot consumentenovereenkomsten/(...)?
- Ja ☐ Nee ☐
- 7.1. Zo ja:
- is de schuldenaar de consument
- Ja ☐ Nee ☐
- 7.2. Zo ja,
- de schuldenaar heeft zijn woonplaats in de lidstaat van oorsprong in de zin van artikel 59 van Verordening (EG) nr. 44/2001. ☐
8. Betreft de beslissing een niet-betwiste schuldvordering in de zin van artikel 3, lid 1, onder b) of c)
- Ja ☐ Nee ☐
- Zo ja:
- 8.1. Betekening of kennisgeving van het stuk dat het geding inleidt.
- Heeft de schuldeiser een rechtsmiddel ingesteld?
- Ja ☐ Nee ☐
- Zo ja:
- 8.1.1. Betekening of kennisgeving verricht overeenkomstig artikel 13 ☐
- of betekening of kennisgeving verricht overeenkomstig artikel 14 ☐
- of overeenkomstig artikel 18, lid 2, is vastgesteld dat de schuldenaar het stuk in ontvangst heeft genomen ☐
- 8.1.2. Behoorlijke inlichting
- De schuldenaar is ingelicht overeenkomstig de artikelen 16 en 17 ☐
- 8.2. Betekening of kennisgeving van de dagvaarding indien van toepassing
- Ja ☐ Nee ☐
- Zo ja:
- 8.2.1. Betekening of kennisgeving verricht overeenkomstig artikel 13 ☐
- of betekening of kennisgeving verricht overeenkomstig artikel 14 ☐
- of overeenkomstig artikel 12, lid 2, is vastgesteld dat de schuldenaar de dagvaarding in ontvangst heeft genomen ☐
- 8.2.2. Behoorlijke inlichting
- De schuldenaar is ingelicht overeenkomstig artikel 17 ☐

- 8.3. Herstel van niet-naleving van de procedurele minimumnormen overeenkomstig artikel 18, lid 1
- 8.3.1. Betekening of kennisgeving van de beslissing verricht overeenkomstig artikel 13 ☐
of betekening of kennisgeving van de beslissing verricht overeenkomstig artikel 14 ☐
of overeenkomstig artikel 18, lid 2, is vastgesteld dat de schuldenaar de beslissing in ontvangst heeft genomen ☐
- 8.3.2. Behoorlijke inlichting
De schuldenaar is ingelicht overeenkomstig artikel 18, lid 1, onder b) ☐

Gedaan te datum

.....
Handtekening en/of stempel

BIJLAGE VI

**VERZOEK OM RECTIFICATIE OF INTREKKING VAN DE WAARMERKING ALS EUROPESE EXECUTORIALE
TITEL** (artikel 10, lid 3)

DE VOLGENDE EXECUTORIALE TITEL:

1. Lidstaat van oorsprong: AT ☐ BE ☐ DE ☐ ES ☐ GR ☐ FR ☐ FI ☐
IT ☐ IE ☐ LU ☐ NL ☐ PT ☐ SE ☐ UK ☐
2. Rechterlijke instantie van verstrekking:
 - 2.1. Naam:
 - 2.2. Adres:
 - 2.3. Tel./fax/e-mail
3. Indien andere dan onder 2. vermeld, rechterlijke instantie die de beslissing/gerechtelijke schikking/authentieke akte (*) heeft gegeven
 - 3.1. Naam:
 - 3.2. Adres:
 - 3.3. Tel./fax/e-mail
4. Beslissing/Gerechtelijke schikking/Authentieke akte
 - 4.1. Datum:
 - 4.2. Referentienummer:
 - 4.3. Partijen
 - 4.3.1. Naam en adres van de schuldeiser(s):
 - 4.3.2. Naam en adres van de schuldenaar(aren):

MOET WORDEN

5. GERECTIFICEERD aangezien ten gevolge van een fout de Europese executoriale titel en de daaraan ten grondslag liggende beslissing/gerechtelijke schikking/authentieke akte onderling verschillen op de volgende punten: ☐

(*) Doorhalen wat niet van toepassing is.

6. INGETROKKEN aangezien:
- 6.1. de gewaarmerkte beslissing betrekking heeft op een consumentenovereenkomst doch is gegeven in een lidstaat waar de consument niet zijn woonplaats heeft in de zin van artikel 59 van Verordening (EG) nr. 44/2001; ☐
- 6.2. de Europese executoriale titel om andere redenen kennelijk ten onrechte is toegekend, namelijk: ☐

Gedaan te datum

.....
Handtekening en/of stempel

VERORDENING (EG) Nr. 806/2004 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD**van 21 april 2004****betreffende de bevordering van gendergelijkheid in de ontwikkelingssamenwerking**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 179,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽¹⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De millenniumdoelstellingen van de Verenigde Naties voor ontwikkeling hebben betrekking op gendergelijkheid en de versterking van de rol van de vrouw. Daarbij worden duidelijke doelen gesteld op onderwijsgebied, die uiterlijk in 2015 moeten worden gerealiseerd.
- (2) Twee derde van de kinderen die niet naar school gaan zijn meisjes; bij meisjes is het schoolbezoekpercentage lager dan bij jongens, en het schoolverlatingspercentage hoger.
- (3) Artikel 3, lid 2, van het Verdrag bepaalt dat de Gemeenschap er bij elk in dat artikel bedoeld optreden, met inbegrip van het beleid inzake ontwikkelingssamenwerking, naar dient te streven de ongelijkheden tussen mannen en vrouwen op te heffen en gendergelijkheid in te bevorderen.
- (4) Vrouwen hebben een onevenredig groot aandeel in de armen in de wereld. Bevordering van gendergelijkheid is dan ook belangrijk in het kader van de algemene doelstelling van armoedevermindering vóór 2015.
- (5) Gendergelijkheid voor alle leeftijdscategorieën wordt algemeen erkend als een punt dat van groot belang is voor de effectieve en efficiënte bestrijding van armoede.

Om de doelstelling van gendergelijkheid te bereiken door mainstreaming, moet deze strategie worden gecombineerd met specifieke maatregelen voor vrouwen in alle leeftijdscategorieën.

- (6) Vrouwen leveren een bijdrage aan ontwikkeling, ondanks tal van obstakels die het effect van hun werk beperken en de voordelen ervan voor henzelf en de samenleving als geheel verminderen. Gezien de belangrijke rol die vrouwen, vanuit economisch, sociaal en milieuoogpunt, in hun verschillende levensfasen in ontwikkelingslanden spelen, groeit internationaal het besef dat hun volledige deelname zonder enige vorm van discriminatie onontbeerlijk is voor duurzame en effectieve ontwikkeling.
- (7) De Gemeenschap en haar lidstaten hebben de verklaring en het actieprogramma van de 4e Wereldvrouwenconferentie van Peking (1995) mede ondertekend. Daarin wordt de nadruk gelegd op de behoefte aan actie tegen wereldwijde obstakels voor gendergelijkheid en op gendermainstreaming als een strategie om gendergelijkheid te bevorderen.
- (8) Volgens het VN-Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen is discriminatie van vrouwen een obstakel voor ontwikkeling. De partijen bij dat verdrag zijn dan ook overeengekomen deze vorm van discriminatie met alle passende middelen uit te roeien.
- (9) Verordening (EG) nr. 2836/98 van de Raad van 22 december 1998 betreffende de integratie van de genderproblematiek in de ontwikkelingssamenwerking ⁽²⁾ is gericht op het ondersteunen van mainstreaming van genderanalyse in alle beleidsvormen op het gebied van ontwikkelingssamenwerking en op de ondersteuning en vergemakkelijking van de opname daarin van maatregelen ter bestrijding van genderongelijkheid tussen mannen en vrouwen. De verordening draagt bij tot de bevordering van gendergelijkheid in de nationale plannen die de voornaamste elementen van het actieprogramma van Peking ten uitvoer moeten leggen. De verordening is op 31 december 2003 verstreken.

⁽¹⁾ Advies van het Europees Parlement van 18 december 2003 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 19 februari 2004 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en standpunt van het Europees Parlement van 30 maart 2004 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽²⁾ PB L 354 van 30.12.1998, blz. 5. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 284 van 31.10.2003, blz. 1).

- (10) Volgens de verklaring van de Raad en de Commissie over het ontwikkelingsbeleid van de Europese Gemeenschap, die op 10 november 2000 werd aangenomen, is gendergelijkheid een transversaal vraagstuk.
- (11) In de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement van 21 juni 2001 over het actieprogramma voor de horizontale integratie van het gendergelijkheidsaspect („mainstreaming of gender equality”) in de ontwikkelingssamenwerking van de Gemeenschap is het beleidskader vastgesteld voor die mainstreaming. Het actieprogramma is door de Raad goedgekeurd in de conclusies van 8 november 2001.
- (12) Het Europees Parlement wees in de resolutie van 25 april 2002 ⁽¹⁾ over het actieprogramma op zijn gehechtheid aan gendermainstreaming als strategie op weg naar gendergelijkheid en naar een verbetering van de positie van de vrouw in ontwikkelingslanden.
- (13) Deze verordening legt voor de gehele duur van het programma een financieel kader vast dat, in de zin van punt 33 van het Interinstitutioneel akkoord van 6 mei 1999 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie over begrotingsdiscipline en de verbetering van de begrotingsprocedure ⁽²⁾, voor de begrotingsautoriteit het voornaamste referentiepunt vormt in de loop van de jaarlijkse begrotingsprocedure. In het algemeen dient de communautaire financiering voor ontwikkelingsaangelegenheden ook bij te dragen tot gendergelijkheid als een horizontale kwestie.
- (14) De voor de uitvoering van deze verordening vereiste maatregelen dienen te worden aangenomen overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽³⁾.
- (15) Aangezien de doelstellingen van het overwogen optreden, namelijk de bevordering van gendergelijkheid in de ontwikkelingssamenwerking niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en derhalve vanwege de omvang of de gevolgen van dat optreden beter door de Gemeenschap kunnen worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap, overeenkomstig het in artikel 5 van het verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel, gaat deze verordening niet verder dan wat nodig is om die doelstelling te verwezenlijken,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

TOEPASSINGSGEBIED

Artikel 1

1. Doel van deze verordening is de implementatie van maatregelen ter bevordering van gendergelijkheid in het beleid, de strategieën en de acties van de Gemeenschap op het gebied van ontwikkelingssamenwerking.

De Gemeenschap verstrekt daartoe financiële bijstand en relevante knowhow om gendergelijkheid in haar beleid op het gebied van ontwikkelingssamenwerking en in haar acties in ontwikkelingslanden te bevorderen.

2. De steun van de Gemeenschap moet het beleid en de capaciteiten van ontwikkelingslanden, alsmede de in het kader van andere samenwerkingsinstrumenten verleende bijstand aanvullen en versterken.

Artikel 2

Voor de toepassing van deze verordening geldt het volgende:

- a) „gendermainstreaming”: zodanige planning, (re)organisatie, verbetering en evaluatie van de beleidsprocessen, dat de reguliere actoren een perspectief van gendergelijkheid inbouwen in alle beleidsvormen, strategieën en acties, op alle niveaus en in alle stadia;
- b) om te zorgen voor gelijkheid van mannen en vrouwen in de praktijk, kunnen „specifieke maatregelen” worden gehandhaafd of genomen om bepaalde geslachtsgebonden nadelen te voorkomen of te compenseren; dergelijke maatregelen zijn er in de eerste plaats op gericht de situatie van de vrouw op de onder deze verordening vallende terreinen te verbeteren.

Artikel 3

De doelstellingen van deze verordening liggen op een lijn met het doel om gendergelijkheid en de positie van de vrouw te bevorderen, zoals omschreven in de Millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling van de Verenigde Naties, het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen van de Verenigde Naties, de Slotverklaring en het Platform voor Actie van de Vierde Wereldvrouwenconferentie van Peking, en

⁽¹⁾ PB C 131 E van 5.6.2003, blz. 153.

⁽²⁾ PB C 172 van 18.6.1999, blz. 1. Overeenkomst zoals gewijzigd bij Besluit 2003/429/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 147 van 14.6.2003, blz. 25).

⁽³⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

in het eindverslag van de speciale zitting van de Algemene Vergadering „Vrouwen 2000: gendergelijkheid, ontwikkeling en vrede voor de 21e eeuw”, en omvatten:

- a) de ondersteuning van gendermainstreaming op alle terreinen van ontwikkelingssamenwerking, in samenhang met specifieke maatregelen ten behoeve van vrouwen in alle leeftijdscategorieën, met het doel gendergelijkheid te bevorderen als een belangrijke factor voor armoedevermindering;
- b) de ondersteuning van de endogene capaciteiten van de publieke en de particuliere sectoren in de ontwikkelingslanden die verantwoordelijkheid kunnen dragen en initiatieven kunnen nemen om gendergelijkheid te bevorderen.

Artikel 4

1. Activiteiten op het gebied van de bevordering van gendergelijkheid die voor financiering in aanmerking komen, zijn met name:

- a) de ondersteuning van specifieke maatregelen in verband met de toegang van vrouwen tot, en hun controle over, middelen en diensten, in het bijzonder op het gebied van onderwijs en opleiding, gezondheid, economische en sociale activiteiten, werkgelegenheid en infrastructuren, en in verband met hun deelname aan de politieke, economische en sociale besluitvorming;
- b) de bevordering van de verzameling, verspreiding, analyse en de verbetering van statistieken naar geslacht en leeftijd, ontwikkeling en verspreiding van methodologieën, richtlijnen, gendereffectrapportages ex ante en a posteriori, thematische studies, kwalitatieve en kwantitatieve indicatoren, en andere operationele instrumenten;
- c) de ondersteuning van maatregelen gericht op voorlichting, belangenbehartiging en oprichting van netwerken op het gebied van gendergelijkheid;
- d) de ondersteuning van maatregelen ter versterking van de institutionele en operationele capaciteiten van de belangrijkste belanghebbenden bij het ontwikkelingsproces in de partnerlanden, zoals het ter beschikking stellen van gender-experts, opleidingsacties en technische bijstand.

2. In het kader van de in lid 1 bedoelde maatregelen kunnen de volgende instrumenten gefinancierd worden:

- a) studies rond theoretische of praktische vraagstukken in verband met gendergelijkheid die voor alle leeftijdscategorieën relevant zijn;
- b) technische bijstand, met inbegrip van gendereffectrapportage, onderwijs, opleiding, informatiemaatschappij of andere diensten;

c) leveringen, audits, evaluatie- en controlemissies.

3. De communautaire middelen kunnen worden gebruikt voor de financiering van:

- a) uitgaven voor investeringsprojecten, met uitzondering van de aankoop van onroerend goed, en
- b) huishoudelijke uitgaven van een begunstigde instelling, inclusief vaste, administratie- en onderhoudskosten, die de kosten die zijn vastgesteld voor administratieve uitgaven, niet zouden mogen overschrijden.

De financiering van exploitatiesubsidies dient stapsgewijs te worden verlaagd.

Artikel 5

Bij de selectie en implementatie van de in artikel 4, lid 1, bedoelde activiteiten wordt bijzondere aandacht besteed aan de volgende punten:

- a) de acties en programma's dienen de potentie te hebben als katalysator en multiplicator te fungeren, ter ondersteuning van de mainstreamingstrategie op grote schaal in acties van de Gemeenschap;
- b) strategische partnerschappen en grensoverschrijdende samenwerking die met name de regionale samenwerking op het gebied van gendergelijkheid intensiveren, dienen te worden versterkt;
- c) bij de planning van acties dient te worden gestreefd naar kosteneffectiviteit en duurzaam effect;
- d) doelstellingen en indicatoren dienen duidelijk te worden gedefinieerd en gecontroleerd;
- e) er dienen inspanningen te worden geleverd ter bevordering van synergieën met beleidsvormen en programma's die gericht zijn op reproductieve en seksuele gezondheid en rechten en aan armoede gerelateerde ziekten, met name HIV/AIDS-programma's, bestrijding van geweld, meisjesvraagstukken, onderwijs en opleiding van vrouwen van alle leeftijden, ouderen, het milieu, mensenrechten, conflictpreventie en de democratisering en de deelname van vrouwen aan het politieke, economische en sociale besluitvormingsproces;
- f) gendermainstreaming dient in de zes prioritaire gebieden van het communautair ontwikkelingsbeleid te betreffen;

g) speciale aandacht dient te worden besteed aan het onderwijs voor meisjes en de mogelijkheid de ongelijke kansen gelijkjer te trekken door plaatselijke vrouwelijke docenten aan te werven en op te leiden.

HOOFDSTUK II

IMPLEMENTATIE VAN HULP

Artikel 6

1. De financiële steunverlening krachtens deze verordening vindt plaats in de vorm van subsidies of contracten.

2. Een subsidie mag slechts worden gebruikt voor de financiering van de volledige kosten van een maatregel indien wordt aangetoond dat dit essentieel is voor de uitvoering van die maatregel, met uitzondering van maatregelen die voortvloeien uit de implementatie van financieringsovereenkomsten met derde landen of maatregelen die worden beheerd door internationale organisaties. In alle andere gevallen dient te worden verzocht om een financiële bijdrage van de in artikel 7 gedefinieerde begunstigden. Bij de vaststelling van die bijdrage dient rekening te worden gehouden met de capaciteit van de betrokken partners en de aard van de actie.

3. Contracten met begunstigden mogen voorzien in de financiering van de operationele uitgaven van deze laatste, overeenkomstig artikel 4, lid 3, onder b).

4. De levering van financiële bijstand in het kader van deze verordening kan medefinanciering omvatten met andere donors, in het bijzonder de lidstaten, de Verenigde Naties, en internationale of regionale ontwikkelingsbanken of financiële instellingen.

Artikel 7

1. De partners die voor financiële bijstand in het kader van deze verordening in aanmerking komen, zijn:

- a) overheidsinstellingen en -organen op nationaal, regionaal en plaatselijk bestuursniveau;
- b) plaatselijke gemeenschappen, NGO's, in het bijzonder die welke actief zijn op het gebied van de gendergelijkheid, vrouwenorganisaties, organisaties van plaatselijke gemeenschappen, vakbonden en andere natuurlijke en rechtspersonen uit de particuliere non-profitsector;
- c) de plaatselijke particuliere sector;
- d) regionale organisaties;

e) internationale organisaties, zoals de Verenigde Naties en VN-organen, -fondsen en -programma's, ontwikkelingsbanken, financiële instellingen, wereldwijde initiatieven, internationale publieke/particuliere partnerschappen;

f) onderzoeksinstituten, instituten voor ontwikkelingsstudies en universiteiten.

2. Onverminderd het bepaalde in lid 1, onder e), verleent de Gemeenschap financiële bijstand in de vorm van subsidies aan partners waarvan het hoofdkantoor is gevestigd in een lidstaat of een derde land dat in het kader van deze verordening communautaire bijstand krijgt of daarvoor in aanmerking kan komen, mits dit kantoor het feitelijke centrum is van waaruit de zakelijke activiteiten worden bestuurd. In uitzonderlijke gevallen mag dit kantoor zich in een ander derde land bevinden. Prioriteit wordt verleend aan endogene structuren die een rol kunnen spelen bij de ontwikkeling van plaatselijke capaciteiten op het gebied van gender.

Artikel 8

1. Indien deze acties onderwerp zijn van financieringsovereenkomsten tussen de Gemeenschap en het begunstigde land, dienen die overeenkomsten te bepalen dat de betaling van belastingen, heffingen en andere lasten niet door de Gemeenschap wordt gefinancierd.

2. Elke krachtens deze verordening gesloten financieringsovereenkomst, elke subsidieovereenkomst en elk krachtens deze verordening gesloten financieringscontract voorziet in controles ter plaatse door de Commissie en de Rekenkamer volgens de gebruikelijke procedures, die door de Commissie zijn vastgesteld op basis van de geldende bepalingen, met name het Financieel Reglement dat van toepassing is op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾.

3. Er worden de nodige maatregelen genomen om tot uitdrukking te laten komen dat de krachtens deze verordening verleende steun afkomstig is van de Gemeenschap.

Artikel 9

1. De deelname aan aanbestedingen en de gunning van aanbestedingsopdrachten staat op gelijke voorwaarden open voor alle natuurlijke personen en rechtspersonen uit de lidstaten, daarmee gelijkgestelde landen en alle ontwikkelingslanden. Op basis van reciprociteit staat deelname ook open voor andere derde landen. Deelname kan in uitzonderlijke en goed gemotiveerde gevallen worden opgesteld voor andere derde landen.

2. Leveringen zijn afkomstig uit de lidstaten, het begunstigde land of andere ontwikkelingslanden. In de in lid 1 genoemde gevallen mogen leveranties afkomstig zijn uit andere landen.

⁽¹⁾ Verordening van de Raad (EG, Euratom) nr. 1605/2002 (PB L 248 van 16.9.2002, blz. 1).

Artikel 10

1. Om de doelstellingen van samenhang en complementariteit, als bedoeld in het Verdrag, te verwezenlijken en om optimale doeltreffendheid van de steun te garanderen, kan de Commissie alle noodzakelijke coördinatiemaatregelen nemen, met name:

- a) de totstandbrenging van een systeem voor systematische uitwisseling en analyse van gegevens over gefinancierde acties en acties die de Gemeenschap en de lidstaten overwegen te financieren;
- b) de coördinatie van de acties op de plaats van uitvoering, door middel van regelmatige vergaderingen en uitwisseling van informatie tussen de vertegenwoordigers van de Commissie en de lidstaten in het begunstigde land, plaatselijke autoriteiten en andere gedecentraliseerde instanties.

2. De Commissie stelt het gendervraagstuk als een vast agendapunt aan de orde tijdens vergaderingen van vertegenwoordigers van de Commissie, de lidstaten en de partnerlanden om het bewustzijn te vergroten met betrekking tot de genderproblematiek op nieuwe terreinen van ontwikkelingssamenwerking.

3. De Commissie houdt rekening met de ervaringen van de lidstaten, andere donoren en partnerlanden op het gebied van integratie van gendermainstreaming en de emancipatie van vrouwen.

4. De Commissie mag samen met de lidstaten alle nodige initiatieven nemen om te zorgen voor een optimale coördinatie met andere betrokken donoren, in het bijzonder donoren die deel uitmaken van het systeem van de Verenigde Naties.

HOOFDSTUK III

FINANCIËLE BEPALINGEN EN RELEVANTE BESLUITVORMINGSPROCEDURES*Artikel 11*

1. Het financiële kader voor de uitvoering van deze verordening in de periode van 2004 tot en met 2006 wordt hierbij vastgesteld op 9 miljoen euro.

2. De jaarlijkse kredieten worden door de begrotingsautoriteit goedgekeurd binnen de grenzen van de financiële vooruitzichten.

Artikel 12

1. De Commissie is verantwoordelijk voor de opstelling van strategische programmeringsrichtlijnen, waarin de samenwerking van de Gemeenschap wordt gedefinieerd in termen van

meetbare doelstellingen, prioriteiten, termijnen voor specifieke actiegebieden, uitgangspunten en verwachte resultaten. De programmering is meerjarig en indicatief.

2. In het kader van een gezamenlijke vergadering van de in artikel 14, lid 1, bedoelde comités vindt eenmaal per jaar overleg plaats op basis van een uiteenzetting door de vertegenwoordiger van de Commissie van de algemene richtlijnen voor de te voeren acties.

Artikel 13

1. De Commissie is verantwoordelijk voor het voorafgaand onderzoek van, de besluitvorming inzake en het beheer van de onder deze verordening vallende acties, volgens de geldende budgettaire en andere procedures, met name die welke zijn vastgelegd in het Financieel Reglement.

2. Het werkprogramma dient overeenkomstig de in artikel 14, lid 2, vastgestelde procedure te worden goedgekeurd.

Artikel 14

1. De Commissie wordt bijgestaan door het geografisch comité dat bevoegd is voor ontwikkeling.

2. In gevallen waarin wordt verwezen naar dit lid, zijn de artikelen 4 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 7 en 8.

De in artikel 4, lid 3, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op 45 dagen.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

HOOFDSTUK IV

RAPPORTEN*Artikel 15*

1. Na elk begrotingsjaar legt de Commissie het Europees Parlement en de Raad een jaarverslag voor over het EG-beleid inzake ontwikkelingssamenwerking, met daarin informatie over de in de loop van dat begrotingsjaar gefinancierde acties en de conclusies van de Commissie betreffende de uitvoering van deze verordening in het voorgaande begrotingsjaar.

Het overzicht bevat met name informatie over de sterke en zwakke punten en de resultaten van de acties, de organisaties waarmee contracten zijn gesloten en de resultaten van eventuele onafhankelijke evaluaties van specifieke acties.

2. Een jaar vóór het verstrijken van deze verordening legt de Commissie het Europees Parlement en de Raad een onafhankelijk beoordelingsrapport voor over de uitvoering van deze verordening, met het doel vast te stellen of de beoogde doelstellingen zijn bereikt en om richtlijnen te geven om toekomstige acties doeltreffender te maken. Op basis van dit beoordelingsrapport kan de Commissie voorstellen doen voor de toekomst van deze verordening en, voor zover nodig, voorstellen deze te wijzigen.

Artikel 16

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing tot en met 31 december 2006.

Gedaan te Straatsburg, 21 april 2004.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

P. COX

Voor de Raad

De voorzitter

D. ROCHE

VERORDENING (EG) Nr. 807/2004 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD**van 21 april 2004****tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2236/95 van de Raad tot vaststelling van de algemene regels voor het verlenen van financiële bijstand van de Gemeenschap op het gebied van trans-Europese netwerken**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 156, eerste alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Na raadpleging van het Comité van de Regio's,

Handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De groep op hoog niveau betreffende het trans-Europese vervoersnet, onder voorzitterschap van de heer Karel Van Miert, betreurt de achterstand die de grensoverschrijdende gedeelten van prioritaire projecten van het trans-Europese vervoersnet (TEN) hebben opgelopen; deze vertraging is immers nadelig voor de rentabiliteit van de investeringen die de lidstaten doen op de binnenlandse gedeelten, doordat deze niet kunnen profiteren van het schaafeffect. De groep raadt aan het percentage van de financiële steun van de Gemeenschap af te stemmen op het nut voor andere landen, met name de buurlanden, en beklemtoont dat deze aanpassing in de eerste plaats ten goede moet komen aan de grensoverschrijdende projecten die door het langeafstandsvervoer worden gebruikt. Bovendien moet het communautaire financieringspercentage worden gedifferentieerd naar gelang de economische voordelen van het project verdergaan dan de financiële rentabiliteit ervan.
- (2) De groep op hoog niveau beveelt daartoe aan het percentage van de financiële steun van de Gemeenschap te verhogen, teneinde de totstandbrenging van grensoverschrijdende verbindingen van prioritaire projecten te stimuleren, en wijst er voorts op dat de gevolgen van een dergelijke ontwikkeling voor de begroting beperkt zouden zijn. Bij de uitvoering hiervan moet in gedachten

worden gehouden dat de TEN-middelen voor essentiële projecten moeten worden gebruikt, terwijl tevens de noodzaak moet worden ingezien van verdere financiële steun aan niet-prioritaire projecten.

- (3) Er dient in de mogelijkheid te worden voorzien in de begroting kredieten per jaar vast te leggen op grond van een alomvattende juridische verbintenis die voor meerdere jaren geldt.
- (4) Een tijdelijke verhoging van het communautaire steunpercentage kan voor de actoren een stimulans vormen om de uitvoering van onder deze verordening vallende prioritaire projecten te bespoedigen en te verwerkelijken.
- (5) De totstandbrenging van publiek-private partnerschappen (PPP's) (of andere vormen van samenwerking tussen de overheid en de particuliere sector) vereist een vaste financiële toezegging van de institutionele investeerders die voldoende aantrekkelijk is om particulier kapitaal te mobiliseren. De toekenning van communautaire financiële steun op meerjarenbasis maakt het mogelijk de onzekerheden weg te nemen die een rem op de ontwikkeling van de projecten vormen. Er dienen bijgevolg maatregelen te worden genomen om aan de geselecteerde projecten financiële steun te verlenen op basis van een meerjarige verbintenis.
- (6) Grensoverschrijdende aansluitingen tussen energienetwerken zijn van belang om te zorgen voor de soepele werking van de interne markt, de continuïteit van de energievoorziening en het optimale gebruik van de energie-infrastructuur. Daarom dienen ook prioritaire projecten op het gebied van energienetwerken die noodzakelijk zijn in het belang van de Europese economie, maar zakelijk gezien niet rendabel zijn en die de concurrentie tussen ondernemingen niet verstoren, voor hogere financiële bijstand in aanmerking te komen. Deze bijstand geldt voor prioritaire projecten op het gebied van energienetwerken.
- (7) Verordening (EG) nr. 2236/95 van de Raad ⁽⁴⁾ moet worden aangepast om rekening te houden met Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ PB C 75 E van 26.3.2002, blz. 316 en PB C 151 E van 25.6.2002, blz. 291.

⁽²⁾ PB C 125 van 27.5.2002, blz. 13.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 2 juli 2003 (PB C 271 E van 12.11.2003, blz. 163), Gemeenschappelijk Standpunt van de Raad van 24 februari 2004 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en Standpunt van het Europees Parlement van 30 maart 2004 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽⁴⁾ PB L 228 van 23.9.1995, blz. 1. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1655/1999 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 197 van 29.7.1999, blz. 1).

⁽⁵⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

(8) Verordening (EG) nr. 2236/95 dient derhalve te worden gewijzigd,

b) het volgende lid wordt toegevoegd:

HEBLEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 2236/95 wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 5 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 3 wordt vervangen door:

„3. Ongeacht de gekozen vorm van bijstand mag het totaalbedrag van de bijstand van de Gemeenschap uit hoofde van deze verordening niet meer dan 10 % van de totale investeringskosten belopen. Bij wijze van uitzondering mag het totaalbedrag van de bijstand van de Gemeenschap evenwel 20 % van de totale investeringskosten belopen, in de volgende gevallen:

- a) projecten die betrekking hebben op satellietnavigatie- en plaatsbepalingssystemen, als bedoeld in artikel 17 van Beschikking nr. 1692/96/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 1996 betreffende communautaire richtsnoeren voor de ontwikkeling van een trans-Europees vervoersnet (*);
- b) prioritaire projecten op het gebied van energienetwerken;
- c) mits de projecten vóór 2010 van start gaan, gedeelten van projecten van Europees belang, welke in bijlage III van Beschikking nr. 1692/96/EG zijn vermeld en tot doel hebben knelpunten op te heffen en/of ontbrekende verbindingen tot stand te brengen, indien met deze gedeelten grenzen of natuurlijke barrières worden overschreden en zij bijdragen tot de integratie van de interne markt in een uitgebreide Gemeenschap, de veiligheid verhogen, voor interoperabiliteit van de nationale netwerken zorgen en/of in sterke mate bijdragen tot vermindering van de onevenwichtigheden tussen de vervoerstakken, ten voordele van de meest milieuvriendelijke; dit percentage zal verschillen naar gelang van het nut voor andere landen en in het bijzonder voor naburige lidstaten.

(*) PB L 228 van 9.9.1996, blz. 1. Beschikking laatstelijk gewijzigd bij Beschikking nr. 1346/2001/EG (PB L 185 van 6.7.2001, blz. 1).”;

„5. Voor de in lid 3 bedoelde projecten geldt, binnen de grenzen van deze verordening, een meerjarige juridische verbintenis, terwijl in de begroting de kredieten per jaar worden vastgelegd.”;

2. aan artikel 13 wordt het volgende lid toegevoegd:

„4. Indien binnen een termijn van maximaal tien jaar na de toekenning van financiële steun aan een project, dit project niet is voltooid, kan de Commissie - met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel en rekening houdend met alle relevante factoren - om terugbetaling van de uitgekeerde steun verzoeken.”;

3. artikel 17 wordt vervangen door:

„Artikel 17

Comitéprocedure

1. De Commissie is verantwoordelijk voor de uitvoering van deze verordening.
2. De Commissie wordt bijgestaan door een comité. De Europese Investeringsbank benoemt een vertegenwoordiger bij het comité die geen stemrecht heeft.
3. In de gevallen waarin naar dit artikel wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden (*) van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt op drie maanden vastgesteld.

4. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

(*) PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.”;

4. aan artikel 18 wordt het volgende lid toegevoegd:

„De toewijzing van middelen is gekoppeld aan het kwalitatieve en kwantitatieve niveau van de uitvoering.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Straatsburg, 21 april 2004.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

P. COX

Voor de Raad

De voorzitter

D. ROCHE

VERORDENING (EG) Nr. 808/2004 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD**van 21 april 2004****betreffende communautaire statistieken over de informatiemaatschappij****(Voor de EER relevante tekst)**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 285, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽¹⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Europese Raad van Lissabon van maart 2000 heeft als doel gesteld dat Europa binnen tien jaar de meest concurrerende en dynamische kenniseconomie van de wereld moet worden.
- (2) In het actieplan eEurope 2002 — dat in juni 2000 werd goedgekeurd door de Europese Raad van Feira — werd een proces ingesteld van doelstellingen en benchmarking om Europa zo snel mogelijk on line te brengen.
- (3) De Europese Raad van Sevilla van juni 2002 heeft de doelstellingen van het actieplan eEurope 2005 goedgekeurd, waarin werd gepleit voor een rechtsgrond om de regelmatige verstrekking van vergelijkbare gegevens in de lidstaten te waarborgen en een gebruik op grotere schaal van officiële statistieken over de informatiemaatschappij mogelijk te maken.
- (4) Voor de structurele indicatoren die worden gebruikt in het jaarlijkse voorjaarsverslag aan de Europese Raad zijn indicatoren vereist die gebaseerd zijn op coherente statistische informatie op het gebied van de informatiemaatschappij.
- (5) Voor de benchmarking van eEurope in het kader van de uitvoering van de actieplannen eEurope zijn indicatoren vereist die gebaseerd zijn op coherente statistische informatie op het gebied van de informatiemaatschappij.
- (6) De diensten van de Commissie hebben jaarlijks geharmoniseerde statistieken nodig over het gebruik van informatie- en communicatietechnologieën (ICT) in het bedrijfsleven.

- (7) De diensten van de Commissie hebben geharmoniseerde statistieken op jaarbasis nodig over het gebruik van ICT's door particulieren en in huishoudens.
- (8) Als gevolg van de snelle ontwikkeling van de informatiemaatschappij moeten de geproduceerde statistieken zich aan de nieuwe ontwikkelingen aanpassen. Dit kan worden bereikt door gebruik te maken van modules met een vaste geldigheidsduur en door wijzigingen mogelijk te maken door middel van uitvoeringsmaatregelen die rekening houden met de middelen van de lidstaten, de last die op de respondenten rust, technische en methodologische haalbaarheid en de betrouwbaarheid van de resultaten.
- (9) De productie van specifieke communautaire statistieken wordt geregeld door Verordening (EG) nr. 322/97 van de Raad van 17 februari 1997 betreffende de communautaire statistiek ⁽²⁾.
- (10) Aangezien het doel van het overwogen optreden, namelijk de vaststelling van een gemeenschappelijk kader voor de systematische productie van communautaire statistieken over de informatiemaatschappij, niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt en derhalve vanwege de omvang of de gevolgen van het overwogen optreden beter door de Gemeenschap kan worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap, overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel zoals neergelegd in artikel 5 van het Verdrag, maatregelen treffen. Overeenkomstig het in dat artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel blijft deze verordening beperkt tot het minimum dat vereist is om dit doel te verwezenlijken, en gaat niet verder dan wat daartoe nodig is.
- (11) De maatregelen die voor de tenuitvoerlegging van deze verordening nodig zijn, moeten worden genomen overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽³⁾.
- (12) Het Comité statistisch programma, opgericht bij Besluit 89/382/EEG, Euratom van de Raad ⁽⁴⁾, is overeenkomstig artikel 3 van dit besluit geraadpleegd,

⁽¹⁾ Advies van het Europees Parlement van 29 januari 2004 (nog niet verschenen in het Publicatieblad) en Besluit van de Raad van 16 april 2004.

⁽²⁾ PB L 52 van 22.2.1997, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 284 van 31.10.2003, blz. 1).

⁽³⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

⁽⁴⁾ PB L 181 van 28.6.1989, blz. 47.

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 5

Artikel 1

Doel

Het doel van deze verordening is een gemeenschappelijk kader vast te stellen voor de systematische productie van communautaire statistieken over de informatiemaatschappij.

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van deze verordening gelden de volgende definities:

- a) „communautaire statistieken” heeft de betekenis die er in artikel 2 van Verordening (EG) nr. 322/97 aan is toegekend;
- b) „productie van statistieken” heeft de betekenis die er in artikel 2 van Verordening (EG) nr. 322/97 aan is toegekend;
- c) Onder „referentieperiode” wordt verstaan de periode waarop de gegevens betrekking hebben;
- d) Onder „referentiejaar” wordt verstaan een referentieperiode van één kalenderjaar;
- e) Onder „verzamelperiode” wordt verstaan een in de uitvoeringsmaatregelen vastgestelde periode gedurende welke gegevens verzameld worden.

Artikel 3

Werkingsfeer

1. De samen te stellen statistieken omvatten informatie die vereist is voor de benchmarking van eEurope en nuttig is voor de structurele indicatoren, en andere informatie die nodig is om een uniforme basis te verschaffen voor de analyse van de informatiemaatschappij.
2. De statistieken worden verdeeld in modules als omschreven in de bijlagen I en II.

Artikel 4

Modules

De modules in deze verordening hebben betrekking op de volgende gebieden:

- Het bedrijfsleven en de informatiemaatschappij, omschreven in bijlage I;
- Particulieren en huishoudens en de informatiemaatschappij, omschreven in bijlage II.

Methodologische handleiding

De Commissie stelt in nauwe samenwerking met de lidstaten een methodologische handleiding op met richtsnoeren voor de ingevolge deze verordening te produceren communautaire statistieken en werkt deze handleiding bij op basis van de door nieuwe uitvoeringsmaatregelen ontstane behoeften.

Artikel 6

Toezending van de gegevens

1. De lidstaten zenden de op grond van deze verordening en de bijbehorende uitvoeringsmaatregelen vereiste geaggregeerde gegevens en metagegevens, met inbegrip van vertrouwelijke geaggregeerde gegevens, aan de Commissie (Eurostat) overeenkomstig de bestaande communautaire bepalingen inzake de toezending van gegevens die onder de statistische geheimhouding vallen. Deze communautaire bepalingen zijn van toepassing op de verwerking van de resultaten in zoverre deze vertrouwelijke gegevens omvatten.
2. De lidstaten zenden de op grond van deze verordening en de bijbehorende uitvoeringsmaatregelen vereiste gegevens en metagegevens in elektronische vorm in, overeenkomstig een tussen de Commissie en de lidstaten overeengekomen uitwisselingsnorm.

Artikel 7

Kwaliteitscriteria en verslagen

1. De Commissie (Eurostat) beoordeelt de kwaliteit van de ingediende gegevens.
2. De Commissie (Eurostat) ontwikkelt in nauwe samenwerking met de lidstaten aanbevolen gemeenschappelijke normen om de kwaliteit (volgens de standaardkwaliteitscriteria van Eurostat) van de verstrekte gegevens te waarborgen. Deze normen worden gepubliceerd in de methodologische handleiding.
3. De lidstaten nemen alle nodige maatregelen om de kwaliteit van de toegezonden gegevens te waarborgen.
4. Binnen een vastgestelde periode na de uiterste datum voor indiening van de eindresultaten leggen de lidstaten aan de Commissie (Eurostat) een verslag voor over de kwaliteit van de toegezonden gegevens op basis van de in lid 2 bedoelde normen. In die verslagen moeten de gevallen worden vermeld waarin niet aan die normen is voldaan. De periode wordt overeengekomen tijdens de uitwerking van de uitvoeringsmaatregelen.

Artikel 8

Uitvoeringsmaatregelen

1. De maatregelen ter uitvoering van de modules van deze verordening hebben betrekking op de selectie en specificatie, aanpassing en wijziging van de onderwerpen en de kenmerken daarvan, de dekking, de referentieperioden en de onderverdelingen van de kenmerken, de periodiciteit en het tijdschema voor de verstrekking van de gegevens en de termijnen voor de toezending van de resultaten.

2. De uitvoeringsmaatregelen, met inbegrip van aanpassings- en bijwerkingsmaatregelen om rekening te houden met economische en technische veranderingen, worden vastgesteld overeenkomstig de procedure van artikel 9, lid 2, rekening houdend met de middelen van de lidstaten, de last die op de respondenten rust, de technische en methodologische haalbaarheid en de betrouwbaarheid van de resultaten.

3. De uitvoeringsmaatregelen worden ten minste 9 maanden vóór het begin van een verzamelperiode opgesteld.

Artikel 9

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij Besluit 89/382/EEG, Euratom opgerichte Comité statistisch programma („Comité”).

2. In gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn bedraagt drie maanden.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Straatsburg, 21 april 2004.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

P. COX

Artikel 10

Financiering

1. Gedurende ten minste het eerste jaar waarin de in de uitvoeringsmaatregelen bij deze verordening bedoelde statistieken door de lidstaten worden geproduceerd, draagt de Commissie bij in de door de lidstaten gemaakte kosten voor het produceren, verwerken en toezenden van deze statistieken. Het bedrag van de financiële bijdrage mag niet hoger zijn dan 90 % van die kosten.

2. De voorwaarden en procedures voor de toekenning van de financiële bijdragen en voor de betaling en controle zijn in overeenstemming met Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad van 25 juni 2002 houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾.

3. Indien de begroting zulks toelaat, is de Commissie voornemens de bijdragen aan de lidstaten te continueren om de kosten in verband met het verstrekken van deze statistieken in de jaren daarna te vergoeden.

4. De begrotingsautoriteit stelt de beschikbare kredieten voor deze financiële bijdrage in het kader van de jaarlijkse begrotingsprocedures van de Europese Gemeenschappen vast.

Artikel 11

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Voor de Raad

De voorzitter

D. ROCHE

⁽¹⁾ PB L 248 van 16.9.2002, blz. 1.

BIJLAGE I

Module 1: het bedrijfsleven en de informatiemaatschappija) *Doel*

Het doel van deze module is de tijdige verstrekking van statistieken over het bedrijfsleven en de informatiemaatschappij. Deze module vormt een kader voor de eisen inzake dekking, duur en periodiciteit, afgedekte onderwerpen, de onderverdelingen voor de verstrekking van de gegevens en de eventueel noodzakelijke pilootstudies.

b) *Dekking*

Deze module heeft betrekking op de economische activiteiten die vallen onder de secties D tot en met K, en afdeling 92 van de statistische nomenclatuur van de economische activiteiten in de Europese Gemeenschap (NACE REV. 1.1). Sectie J zal worden opgenomen afhankelijk van de resultaten van voorafgaande proefstudies.

De statistieken worden samengesteld voor bedrijfseenheden.

c) *Duur en periodiciteit van de gegevensverstrekking*

Jaarlijkse verstrekking van statistieken gedurende vijf referentiejaar, gerekend vanaf de datum van inwerkingtreding van deze verordening. Het is niet gezegd dat elk jaar alle kenmerken moeten worden verstrekt; de periodiciteit van de verstrekking van elk kenmerk zal in het kader van de in artikel 8 bedoelde uitvoeringsmaatregelen worden vastgesteld.

d) *Onderwerpen*

De te verstrekken kenmerken worden ontleend aan onderstaande lijst van onderwerpen:

- ICT-systemen en het gebruik ervan in bedrijven
- Het gebruik van internet en andere elektronische netwerken door bedrijven
- E-handel en elektronisch zakendoen
- ICT-vaardigheid in de bedrijfseenheid en de vraag naar ICT-vaardigheden
- Belemmeringen voor het gebruik van ICT's, internet en andere elektronische netwerken, e-handel en elektronisch zakendoen
- Uitgaven voor en investeringen in ICT's
- ICT-veiligheid
- Waargenomen effecten van het gebruik van ICT's op de bedrijven.

Niet alle onderwerpen komen elk jaar aan bod.

e) *Onderverdelingen van de gegevensverstrekking*

De vereiste onderverdelingen worden ontleend aan onderstaande lijst en worden in het kader van de uitvoeringsmaatregelen overeengekomen:

- Naar grootteklasse
- Naar NACE-rubriek
- Naar regio; regionale onderverdelingen blijven beperkt tot ten hoogste drie groepen.

Niet alle onderverdelingen komen elk jaar aan bod.

f) *Pilootstudies*

Wanneer belangrijke nieuwe gegevensbehoeften worden vastgesteld of wordt verwacht dat onvoldoende kwalitatief hoogwaardige gegevens beschikbaar zullen zijn, zorgt de Commissie ervoor dat de lidstaten op vrijwillige basis pilootstudies houden vooraleer er gegevens worden vergaard. Dergelijke pilootstudies worden uitgevoerd teneinde de haalbaarheid van de vergaring van relevante gegevens te beoordelen, rekening houdende met de voordelen van de beschikbaarheid van de gegevens in verhouding tot de kosten van vergaring en de last die op de respondenten rust.

BIJLAGE II

Module 2: particulieren, huishoudens en de informatiemaatschappija) *Doel*

Het doel van deze module is de tijdige verstrekking van statistieken over particulieren, huishoudens en de informatiemaatschappij. Deze module vormt een kader voor de eisen inzake dekking, duur en periodiciteit, afgedekte onderwerpen, de onderverdelingen voor de verstrekking van de gegevens en de eventueel noodzakelijke pilootstudies.

b) *Dekking*

Deze module heeft betrekking op statistieken over particulieren en huishoudens.

c) *Duur en periodiciteit van de gegevensverstrekking*

Jaarlijkse verstrekking van statistieken gedurende vijf referentie jaren, gerekend vanaf de datum van inwerkingtreding van deze verordening. Niet alle kenmerken moeten elk jaar aan bod komen. De periodiciteit van de verstrekking van elk kenmerk zal in het kader van de in artikel 8 bedoelde uitvoeringsmaatregelen worden vastgesteld.

d) *Onderwerpen*

De te verstrekken kenmerken worden ontleend aan onderstaande lijst van onderwerpen:

- Toegang tot en gebruik van ICT-systemen door particulieren en/of in huishoudens
- Gebruik van internet voor verschillende doeleinden door particulieren en/of in huishoudens
- ICT-veiligheid
- ICT-vaardigheid
- Belemmeringen voor het gebruik van ICT's en internet
- Waargenomen effecten van het gebruik van ICT's op particulieren en huishoudens.

Niet alle onderwerpen komen elk jaar aan bod.

e) *Onderverdelingen van de gegevensverstrekking*

Niet alle onderverdelingen komen elk jaar aan bod. De vereiste onderverdelingen worden ontleend aan onderstaande lijst en worden in het kader van de uitvoeringsmaatregelen overeengekomen:

A. Statistieken voor huishoudens:

- Naar type huishouden

B. Statistieken voor particulieren:

- Naar leeftijdsgroep
- Naar geslacht
- Naar opleidingsniveau
- Naar werkgelegenheidssituatie
- Naar regio.

f) *Pilootstudies*

Wanneer belangrijke nieuwe gegevensbehoeften worden vastgesteld of wordt verwacht dat onvoldoende kwalitatief hoogwaardige gegevens beschikbaar zullen zijn, zorgt de Commissie ervoor dat de lidstaten op vrijwillige basis pilootstudies houden vooraleer er gegevens worden vergaard. Dergelijke pilootstudies worden uitgevoerd teneinde de haalbaarheid van de vergaring van relevante gegevens te beoordelen, rekening houdende met de voordelen van de beschikbaarheid van de gegevens in verhouding tot de kosten van vergaring en de last die op de respondenten rust.

RICHTLIJN 2004/35/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD**van 21 april 2004****betreffende milieuaansprakelijkheid met betrekking tot het voorkomen en herstellen van milieuschade**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 175, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Na raadpleging van het Comité van de Regio's,

Handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽³⁾ en gezien de gemeenschappelijke tekst die op 10 maart 2004 door het bemiddelingscomité is goedgekeurd,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Thans zijn er in de Gemeenschap veel verontreinigde locaties die een aanzienlijk gezondheidsrisico opleveren, en de snelheid waarmee de biodiversiteit afneemt, is de voorbije decennia aanzienlijk toegenomen. Indien geen actie wordt ondernomen, zou dit in de toekomst kunnen resulteren in nog meer verontreinigde locaties en een nog groter biodiversiteitsverlies. Het zoveel mogelijk voorkomen en herstellen van milieuschade draagt bij tot de implementatie van de doelstellingen en beginselen van het communautaire milieubeleid, als omschreven in het Verdrag. Wanneer besloten wordt hoe de schade hersteld moet worden, moet rekening worden gehouden met plaatselijke omstandigheden.
- (2) Het voorkomen en herstellen van milieuschade dienen in de praktijk te worden gebracht door de bevordering van het in het Verdrag neergelegde beginsel dat de vervuiler betaalt en overeenkomstig het beginsel van duurzame ontwikkeling. Het basisbeginsel van deze richtlijn dient daarom te zijn dat een exploitant wiens activiteiten milieuschade of een onmiddellijk gevaar voor milieu-

schade hebben veroorzaakt, financieel aansprakelijk wordt gesteld, zodat exploitanten ertoe worden aangespoord maatregelen te treffen en praktijken te ontwikkelen om het risico van milieuschade zo klein mogelijk te houden, zodat de kans dat zij geconfronteerd worden met de financiële consequenties van hun aansprakelijkheid, wordt verkleind.

- (3) Aangezien de doelstelling van deze richtlijn, namelijk het tot stand brengen van een gemeenschappelijk kader voor het voorkomen en herstellen van milieuschade tegen een redelijke kostprijs voor de samenleving, niet op voldoende wijze door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en derhalve beter op Gemeenschapsniveau kunnen worden verwezenlijkt, wegens de omvang van deze richtlijn en de gevolgen ervan voor andere communautaire wetgeving zoals Richtlijn 79/409/EEG van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand ⁽⁴⁾ en Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna ⁽⁵⁾ alsook Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid ⁽⁶⁾, kan de Gemeenschap overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan wat nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken.
- (4) Milieuschade omvat ook schade veroorzaakt door in de lucht aanwezige elementen voorzover zij schade veroorzaken aan water, bodem, of beschermde soorten of natuurlijke habitats.
- (5) Er moet een omschrijving worden gegeven van begrippen die dienstig zijn voor de juiste uitlegging en toepassing van de regeling waarin deze richtlijn voorziet, met name waar het de definitie van milieuschade betreft. Wanneer het betrokken begrip ontleend is aan andere relevante Gemeenschapswetgeving, moet dezelfde definitie worden gehanteerd, zodat gemeenschappelijke criteria kunnen worden toegepast en een eenvormige toepassing kan worden bevorderd.

⁽¹⁾ PB C 151 E van 25.6.2002, blz. 132..

⁽²⁾ PB C 241 van 7.10.2002, blz. 162.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 14 mei 2003 (nog niet in het Publicatieblad bekendgemaakt). Gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 18 september 2003 (PB C 277 E van 18.11.2003, blz. 10) en besluit van het Europees Parlement van 17 december 2003 (nog niet in het Publicatieblad bekendgemaakt). Wetgevende resolutie van het Europees Parlement van 31 maart 2004 en besluit van de Raad van 30 maart 2004.

⁽⁴⁾ PB L 103 van 25.4.1979, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 807/2003 (PB L 122 van 16.5.2003, blz. 36).

⁽⁵⁾ PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003 van het Europees Parlement en van de Raad (PB L 284 van 31.10.2003, blz. 1).

⁽⁶⁾ PB L 327 van 22.12.2000, blz. 1. Richtlijn gewijzigd bij Besluit nr. 2455/2001/EG (PB L 331 van 15.12.2001, blz. 1).

- (6) Bij de omschrijving van beschermde soorten en natuurlijke habitats kunnen ook soorten en habitats die uit hoofde van nationale natuurbehoudwetgeving worden beschermd, in aanmerking worden genomen. Wel moet rekening worden gehouden met specifieke situaties ten aanzien waarvan in de communautaire of gelijkwaardige nationale wetgeving bepaalde afwijkingen zijn opgenomen van de mate van bescherming die het milieu wordt geboden.
- (7) Ten behoeve van de beoordeling van bodemschade in de zin van deze richtlijn is het wenselijk dat er risicoboordelingsprocedures gehanteerd worden om vast te stellen in hoeverre de menselijke gezondheid waarschijnlijk schade zal ondervinden.
- (8) Wat de milieuschade betreft, dient deze richtlijn van toepassing te zijn op beroepsactiviteiten waaraan een risico voor de menselijke gezondheid of het milieu is verbonden. Welke activiteiten dit zijn, wordt in beginsel bepaald aan de hand van de desbetreffende Gemeenschapswetgeving waarin de voorschriften zijn opgenomen met betrekking tot bepaalde activiteiten of praktijken die worden geacht een potentieel of feitelijk risico voor de menselijke gezondheid of het milieu op te leveren.
- (9) Met betrekking tot schade aan beschermde soorten en natuurlijke habitats dient deze richtlijn eveneens van toepassing te zijn op beroepsactiviteiten die uit hoofde van de Gemeenschapswetgeving nog niet direct of indirect als feitelijk of potentieel risico voor de menselijke gezondheid of het milieu worden aangemerkt. In deze gevallen dient de exploitant slechts aansprakelijk te zijn uit hoofde van deze richtlijn, indien hij een fout heeft begaan of nalatig is geweest.
- (10) Er dient uitdrukkelijk rekening te worden gehouden met het Euratom-Verdrag en met relevante internationale verdragen en Gemeenschapswetgeving die ten aanzien van de uitoefening van binnen de werkingssfeer van deze richtlijn vallende activiteiten in uitvoerigere en strengere regelgeving voorzien. Deze richtlijn, die bij de vaststelling van de bevoegdheden van de bevoegde instanties niet in aanvullende conflictregels voorziet, laat de regels inzake de internationale bevoegdheid van rechtbanken, zoals bijvoorbeeld neergelegd in Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken ⁽¹⁾, onverlet. Deze richtlijn is niet van toepassing op activiteiten die voornamelijk in het belang van de landsverdediging of de internationale veiligheid worden verricht.
- (11) Doel van deze richtlijn is het voorkomen en herstellen van milieuschade in de zin van deze richtlijn, en laat rechten op vergoeding voor traditionele vormen van schade uit hoofde van internationale overeenkomsten op het gebied van wettelijke aansprakelijkheid onverlet.
- (12) Veel lidstaten zijn partij bij internationale overeenkomsten inzake wettelijke aansprakelijkheid op specifieke gebieden. Het moet voor deze lidstaten mogelijk zijn om bij dergelijke overeenkomsten partij te blijven ook nadat deze richtlijn in werking is getreden terwijl andere lidstaten vrij moeten blijven om partij te worden.
- (13) Aansprakelijkheid biedt niet voor alle vormen van milieuschade een oplossing. Wil aansprakelijkheid doeltreffend functioneren, dan moeten er een of meer identificeerbare vervuilers zijn, moet de schade concreet en kwantificeerbaar zijn, en moet er een oorzakelijk verband tussen de schade en de geïdentificeerde vervuiler of vervuilers worden aangetoond. Aansprakelijkheid is daarom geen geschikt instrument ter bestrijding van wijdverspreide, diffuse verontreiniging waarbij onmogelijk een verband kan worden gelegd tussen negatieve milieu-effecten en de handeling of nalatigheid van bepaalde individuele vervuilers.
- (14) Deze richtlijn is niet van toepassing op gevallen van lichamelijk letsel, schade aan particuliere eigendom of economisch verlies en laat alle rechten met betrekking tot dergelijke soorten schade onverlet.
- (15) Aangezien het voorkomen en herstellen van milieuschade een taak is die rechtstreeks bijdraagt tot de uitvoering van het milieubeleid van de Gemeenschap, dient de overheid te zorgen voor een passende uitvoering en handhaving van de regeling waarin deze richtlijn voorziet.
- (16) Het herstel van het milieu dient doeltreffend te zijn, zodat wordt gewaarborgd dat de relevante hersteldoelstellingen worden bereikt. Hiertoe moet een gemeenschappelijk kader worden vastgesteld en de bevoegde instantie dient op de juiste toepassing daarvan toe te zien.
- (17) Er dienen passende bepalingen te worden vastgesteld voor situaties waarin zich meerdere gevallen van milieuschade hebben voorgedaan, en wel op zodanige wijze dat de bevoegde instantie niet kan garanderen dat alle vereiste herstelmaatregelen tegelijkertijd worden genomen. In dergelijke gevallen moet de bevoegde instantie het recht hebben om te beslissen welk geval van milieuschade het eerst moet worden hersteld.
- (18) Overeenkomstig het beginsel dat de vervuiler betaalt, dient een exploitant die milieuschade veroorzaakt of een onmiddellijk gevaar doet ontstaan dat zich dergelijke schade voordoet, in beginsel de kosten van de noodzakelijke preventie- of herstelmaatregelen te dragen. In gevallen waarin een bevoegde instantie zelf of via een derde

⁽¹⁾ PB L 12 van 16.1.2001, blz. 1. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1496/2002 van de Commissie (PB L 225 van 22.8.2002, blz. 13).

- maatregelen treft in de plaats van een exploitant, dient die instantie ervoor te zorgen dat de door haar gemaakte kosten op de exploitant worden verhaald. Voorts is het passend dat de exploitanten in laatste instantie de kosten van de evaluatie van milieuschade en, in voorkomend geval, van de evaluatie van het onmiddellijk gevaar van het ontstaan van dergelijke schade dragen.
- (19) De lidstaten kunnen voorzien in de berekening van forfaitaire bedragen voor het vergoeden van administratieve, juridische, handhavings- en andere algemene kosten.
- (20) Een producent is niet verplicht de kosten van uit hoofde van deze richtlijn genomen preventieve of herstelmaatregelen te dragen in situaties waarin de betrokken schade of het onmiddellijk gevaar daarvoor het gevolg is van bepaalde gebeurtenissen waarop de exploitant geen vat heeft. De lidstaten kunnen toestaan dat exploitanten die geen fout hebben begaan of niet nalatig zijn geweest de kosten van herstelmaatregelen niet hoeven te dragen in situaties waarin de betrokken schade het gevolg is van emissies of gebeurtenissen die uitdrukkelijk waren toegestaan of waarvan de potentiële schadelijkheid niet bekend kon zijn toen die gebeurtenis of emissie plaatsvond.
- (21) De exploitanten dienen de met preventiemaatregelen samenhangende kosten te dragen, wanneer die maatregelen hoe dan ook door de exploitanten moesten worden genomen om te voldoen aan de wettelijke, bestuursrechtelijke en administratieve bepalingen, waaronder die welke deel uitmaken van vergunningen of toelatingen.
- (22) De lidstaten mogen nationale voorschriften opstellen voor de toerekening van de kosten in door meer partijen veroorzaakte schadegevallen. De lidstaten mogen met name rekening houden met de specifieke situatie van gebruikers van producten die eventueel niet in dezelfde mate aansprakelijk gesteld zouden worden voor milieuschade als degenen die deze producten vervaardigen. In dat geval moet de verdeling van de aansprakelijkheid conform de nationale wet geregeld worden.
- (23) De bevoegde instanties dienen het recht te hebben gedurende een redelijke termijn, te rekenen vanaf het tijdstip waarop de preventie- of herstelmaatregelen werden voltooid, de aan de maatregelen verbonden kosten op de exploitant te verhalen.
- (24) Er moet voor worden gezorgd dat doeltreffende uitvoerings- en handavingsinstrumenten ter beschikking staan, terwijl er tevens voor moet worden gezorgd dat de rechtmatige belangen van de betrokken exploitanten en andere belanghebbenden naar behoren worden gewaarborgd. De bevoegde instanties dienen bevoegd te zijn voor specifieke taken waarvoor een passende administratieve beoordelingsvrijheid vereist is, te weten de taak om de ernst van de schade te beoordelen en te bepalen welke herstelmaatregelen moeten worden genomen.
- (25) Personen die van de milieuschade ongunstige gevolgen ondervinden of dreigen te ondervinden, moeten het recht hebben de bevoegde instantie om maatregelen te verzoeken. Milieubescherming is evenwel geen scherp afgebakend belang, en individuele personen zullen niet altijd hun handelingen daarop afstemmen of verkeren niet altijd in de mogelijkheid dat te doen. Niet-gouvernementele organisaties die zich inzetten voor milieubescherming moet derhalve ook de mogelijkheid worden gegeven om op een juiste manier tot een doeltreffende implementatie van deze richtlijn bij te dragen.
- (26) De betrokken natuurlijke of rechtspersonen dienen toegang te hebben tot beroepsprocedures tegen de besluiten en handelingen van de bevoegde instantie of tegen het verzuim te handelen.
- (27) De lidstaten moeten maatregelen nemen om te bevorderen dat exploitanten alle passende verzekeringen of andere vormen van financiële zekerheid gebruiken en dat er instrumenten en markten voor financiële zekerheid worden ontwikkeld, teneinde in een doeltreffende dekking van de uit deze richtlijn voortvloeiende financiële verplichtingen te voorzien.
- (28) Wanneer milieuschade voor meerdere lidstaten gevolgen heeft of dreigt te hebben, werken deze lidstaten samen om ervoor te zorgen dat juiste en doeltreffende preventie- of, naar gelang het geval, herstelmaatregelen met betrekking tot alle milieuschade worden genomen. De lidstaten mogen trachten kosten voor preventieve of herstelmaatregelen te verhalen.
- (29) Deze richtlijn belet niet dat de lidstaten strengere bepalingen handhaven of vaststellen met betrekking tot het voorkomen en het herstellen van milieuschade, en belet evenmin de vaststelling door de lidstaten van passende maatregelen met betrekking tot situaties waarin de schade twee keer kan worden verhaald als gevolg van samenlopende acties door een bevoegde instantie uit hoofde van deze richtlijn en door een persoon wiens eigendom milieuschade is toegebracht.
- (30) Op schade die vóór het verstrijken van de voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn vastgestelde termijn is veroorzaakt, zijn de bepalingen ervan niet van toepassing.
- (31) De lidstaten dienen de Commissie verslag uit te brengen over de ervaringen die zij met de toepassing van deze richtlijn hebben opgedaan, teneinde de Commissie in staat te stellen, rekening houdend met de gevolgen voor duurzame ontwikkeling en toekomstige risico's voor het milieu, te beoordelen of deze richtlijn binnen zeven jaar moet worden herzien,

HEBBER DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

3. „beschermde soorten en natuurlijke habitats”:

Artikel 1

Onderwerp

Deze richtlijn heeft ten doel een kader voor milieuaansprakelijkheid vast te stellen, op basis van het beginsel dat de vervuiler betaalt, voor het voorkomen en herstellen van milieuschade.

Artikel 2

Definities

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. „milieuschade”:

- a) schade aan beschermde soorten en natuurlijke habitats, dat wil zeggen elke vorm van schade die aanmerkelijke negatieve effecten heeft op het bereiken of handhaven van de gunstige staat van instandhouding van deze soorten of habitats. Of schade aanmerkelijk is, wordt bepaald aan de hand van de referentietoestand, rekening houdend met de criteria van bijlage I;

Schade aan beschermde soorten en natuurlijke habitats omvat niet de vooraf vastgestelde negatieve effecten van handelingen van een exploitant waarvoor de betrokken instanties uitdrukkelijk toestemming hebben gegeven in overeenstemming met bepalingen ter uitvoering van artikel 6, leden 3 en 4, of artikel 16 van Richtlijn 92/43/EEG, dan wel artikel 9 van Richtlijn 79/409/EEG, of, in het geval van niet onder het Gemeenschapsrecht vallende habitats en soorten, in overeenstemming met gelijkwaardige bepalingen van de nationale wetgeving betreffende natuurbehoud.

- b) schade aan wateren, dat wil zeggen elke vorm van schade die een aanmerkelijke negatieve invloed heeft op de ecologische, chemische en/of kwantitatieve toestand en/of het ecologisch potentieel, als omschreven in Richtlijn 2000/60/EG, van de betrokken wateren, met uitzondering van de negatieve effecten waarop artikel 4, lid 7, van die richtlijn van toepassing is;
 - c) bodemschade, dat wil zeggen elke vorm van bodemverontreiniging die een aanmerkelijk risico inhoudt voor negatieve effecten op de menselijke gezondheid, waarbij direct of indirect op, in of onder de bodem, stoffen, preparaten, organismen of micro-organismen aangebracht zijn;
2. „schade”: een meetbare negatieve verandering in de natuurlijke rijkdommen of een meetbare aantasting van een eco-systeemfunctie, die direct of indirect optreedt;

- a) de soorten genoemd in bijlage I of bedoeld in artikel 4, lid 2, van Richtlijn 79/409/EEG, of in de bijlagen II en IV van Richtlijn 92/43/EEG;
- b) de habitats van de soorten genoemd in bijlage I of bedoeld in artikel 4, lid 2, van Richtlijn 79/409/EEG of genoemd in bijlage II van Richtlijn 92/43/EEG, de natuurlijke habitats genoemd in bijlage I van Richtlijn 92/43/EEG en de voortplantings- of rustplaatsen genoemd in bijlage IV van Richtlijn 92/43/EEG; en
- c) indien een lidstaat zulks bepaalt, niet in die bijlagen genoemde habitats of soorten die die lidstaat aanwijst voor doeleinden welke overeenkomen met de doeleinden van die twee richtlijnen;

4. „staat van instandhouding”:

- a) met betrekking tot een natuurlijke habitat, de som van de invloeden die op de betrokken natuurlijke habitat en de daar voorkomende typische soorten inwerken en op lange termijn gevolgen kunnen hebben voor de natuurlijke verspreiding, de structuur en de functies van die habitat of het voortbestaan op lange termijn van de betrokken typische soorten, hetzij op het Europese grondgebied van de lidstaten waarop het Verdrag van toepassing is, hetzij op het grondgebied van een lidstaat, hetzij in het natuurlijke verspreidingsgebied van die habitat.

De staat van instandhouding van een natuurlijke habitat wordt als „gunstig” beschouwd wanneer:

- het natuurlijke verspreidingsgebied van de habitat en de oppervlakte van die habitat binnen dat gebied stabiel zijn of toenemen, en
 - de voor behoud op lange termijn nodige specifieke structuur en functies bestaan en in de afzienbare toekomst vermoedelijk zullen blijven bestaan, en
 - de staat van instandhouding van de voor die habitat typische soorten gunstig is als omschreven onder b);
- b) met betrekking tot een soort, de som van de invloeden die op de betrokken soort inwerken en die op lange termijn gevolgen kunnen hebben voor de verspreiding en abundantie van de populaties daarvan, hetzij op het Europese grondgebied van de lidstaten waarop het Verdrag van toepassing is, hetzij op het grondgebied van een lidstaat, hetzij in het natuurlijke verspreidingsgebied van die soort.

- De staat van instandhouding van een soort wordt als „gunstig” beschouwd wanneer:
- uit populatiedynamische gegevens blijkt dat de betrokken soort nog steeds een levensvatbare component is van de natuurlijke habitats waarin hij voorkomt, en dat vermoedelijk op lange termijn zal blijven, en
 - het natuurlijke verspreidingsgebied van die soort niet kleiner wordt of binnen afzienbare tijd lijkt te zullen worden, en
 - er een voldoende grote habitat bestaat en waarschijnlijk zal blijven bestaan om de populaties van die soort op lange termijn in stand te houden;
5. „wateren”: alle wateren waarop Richtlijn 2000/60/EG van toepassing is;
6. „exploitant”: particuliere of openbare natuurlijke persoon of rechtspersoon die de beroepsactiviteit verricht of regelt, of, als dit in de nationale wetgeving is bepaald, aan wie een doorslaggevende economische zeggenschap over het technisch functioneren van een dergelijke activiteit is overgedragen, met inbegrip van de houder van een vergunning of toelating voor het verrichten van een dergelijke activiteit of de persoon die een dergelijke activiteit laat registreren of er kennisgeving van doet;
7. „beroepsactiviteit”: een in het kader van een economische activiteit, een bedrijf of een onderneming verrichte activiteit, ongeacht het particuliere, openbare, winstgevende of niet-winstgevende karakter daarvan;
8. „emissie”: het als gevolg van menselijke activiteiten in het milieu brengen van stoffen, preparaten, organismen of micro-organismen;
9. „onmiddellijke dreiging van schade”: een voldoende waarschijnlijkheid dat zich in de nabije toekomst milieuschade zal voordoen;
10. „preventieve maatregelen”: maatregelen naar aanleiding van een gebeurtenis, handeling of nalatigheid waardoor een onmiddellijke dreiging van milieuschade is ontstaan, ten einde die schade te voorkomen of tot een minimum te beperken;
11. „herstelmaatregelen”: maatregel of combinatie van maatregelen, met inbegrip van inperkende of tussentijdse maatregelen, gericht op herstel, rehabilitatie of vervanging van de aangetaste natuurlijke rijkdommen en/of ecosysteemfuncties, of op het verschaffen van een gelijkwaardig alternatief voor rijkdommen of functies, als bedoeld in bijlage II;
12. „natuurlijke rijkdommen”: beschermde soorten en natuurlijke habitats, water en bodem;
13. „functies” en „ecosysteemfuncties”: de functies die natuurlijke rijkdommen vervullen ten behoeve van andere natuurlijke rijkdommen of het publiek;
14. „referentietoestand”: de toestand waarin de natuurlijke rijkdommen en ecosysteemfuncties zich ten tijde van de schade zouden hebben bevonden indien zich geen milieuschade had voorgedaan, gereconstrueerd aan de hand van de beste beschikbare informatie;
15. „regeneratie”, met inbegrip van „natuurlijke regeneratie”: in het geval van water, beschermde soorten en natuurlijke habitats, de terugkeer van aangetaste natuurlijke rijkdommen en/of ecosysteemfuncties tot de referentietoestand, en bij bodemschade, het verdwijnen van een aanmerkelijk gevaar van een nadelig effect op de menselijke gezondheid;
16. „kosten”: de kosten die verantwoord zijn in het licht van de noodzaak een juiste en doeltreffende toepassing van deze richtlijn te garanderen, met inbegrip van ramingskosten van milieuschade, onmiddellijke dreiging van zulke schade en alternatieve maatregelen, alsook de administratieve, juridische en handavingskosten, de kosten van het vergaren van gegevens en andere algemene kosten, en de kosten in verband met monitoring en toezicht.

Artikel 3

Toepassingsgebied

1. Deze richtlijn is van toepassing op
- a) milieuschade die wordt veroorzaakt door enige beroepsactiviteit, genoemd in bijlage III, alsook op een onmiddellijke dreiging dat dergelijke schade ontstaat als gevolg van een van die activiteiten;
 - b) schade aan beschermde soorten en natuurlijke habitats die wordt veroorzaakt door enige andere beroepsactiviteit dan de in bijlage III genoemde, alsook op een onmiddellijke dreiging dat dergelijke schade ontstaat als gevolg van een van die activiteiten indien de exploitant schuld of nalatigheid kan worden verweten.
2. Deze richtlijn is van toepassing onverminderd strengere bepalingen van Gemeenschapsrecht met betrekking tot de uitvoering van enige binnen de werkingssfeer van deze richtlijn vallende activiteit alsook de wetgeving van de Gemeenschap houdende regels inzake jurisdictieconflicten.

3. Onverminderd de toepasselijke nationale wetgeving, geeft deze richtlijn particulieren geen recht op schadevergoeding vanwege milieuschade of een onmiddellijke dreiging van dergelijke schade.

Artikel 4

Uitzonderingen

1. Deze richtlijn is niet van toepassing op milieuschade of een onmiddellijke dreiging van dergelijke schade ten gevolge van:

a) een oorlogshandeling, vijandelikheden, burgeroorlog of oproer;

b) een natuurverschijnsel dat uitzonderlijk, onontkoombaar en onafwendbaar is.

2. Deze richtlijn is niet van toepassing op milieuschade of een onmiddellijke dreiging dat dergelijke schade ontstaat ten gevolge van een incident waarvoor de aansprakelijkheid of schadevergoeding binnen de werkingssfeer valt van een van de internationale overeenkomsten, genoemd in bijlage IV, met inbegrip van toekomstige wijzigingen van die overeenkomsten, die in de betrokken lidstaat van kracht zijn.

3. Deze richtlijn doet geen afbreuk aan het recht van de exploitant om zijn aansprakelijkheid te beperken overeenkomstig de nationale wetgeving ter uitvoering van het Verdrag inzake beperking van aansprakelijkheid voor maritieme vorderingen (LLMC) van 1976, toekomstige wijzigingen van dit verdrag inbegrepen, of het Verdrag van Straatsburg inzake de beperking van aansprakelijkheid in de binnenvaart (CLNI) van 1988, toekomstige wijzigingen van dit verdrag inbegrepen.

4. Deze richtlijn is niet van toepassing op nucleaire risico's en milieuschade of de onmiddellijke dreiging dat dergelijke schade ontstaat als gevolg van activiteiten waarop het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie van toepassing is, of als gevolg van een incident of activiteit waarvoor de aansprakelijkheid of schadevergoeding binnen de werkingssfeer valt van een van de in bijlage V genoemde internationale overeenkomsten, met inbegrip van toekomstige wijzigingen van die overeenkomsten.

5. Deze richtlijn is alleen van toepassing op milieuschade of op een onmiddellijke dreiging van dergelijke schade als gevolg van diffuse verontreiniging waarbij een oorzakelijk verband kan worden gelegd tussen de schade en de activiteiten van individuele exploitanten.

6. Deze richtlijn is niet van toepassing op activiteiten die hoofdzakelijk de landsverdediging of de internationale veiligheid dienen, en evenmin op activiteiten die uitsluitend tot doel hebben bescherming te bieden tegen natuurrampen.

Artikel 5

Preventieve acties

1. De exploitant neemt onverwijld de nodige preventieve maatregelen wanneer zich nog geen milieuschade heeft voorgedaan maar een onmiddellijke dreiging bestaat dat dergelijke schade zal ontstaan.

2. De lidstaten bepalen dat exploitanten wanneer zulks dienstig is, en in ieder geval wanneer een onmiddellijke dreiging van milieuschade ondanks de door de betrokken exploitant genomen preventieve maatregelen niet verdwijnt, verplicht zijn de bevoegde instantie zo spoedig mogelijk over alle relevante aspecten van de situatie te informeren.

3. De bevoegde instantie kan te allen tijde:

a) de exploitant verplichten informatie te verstrekken over een onmiddellijke dreiging van milieuschade of in gevallen waarin zulk een onmiddellijke dreiging vermoed wordt;

b) de exploitant verplichten de vereiste preventieve maatregelen te nemen;

c) de exploitant instructies geven die bij het nemen van de nodige preventieve maatregelen opgevolgd moeten worden; of

d) zelf de nodige preventieve maatregelen nemen.

4. De bevoegde instantie eist dat de preventieve maatregelen door de exploitant worden genomen. Indien een exploitant niet de verplichtingen nakomt waarin lid 1 of lid 3, onder b of c, voorziet, niet kan worden geïdentificeerd, of uit hoofde van deze richtlijn niet verplicht is de kosten te dragen, kan de bevoegde instantie zelf deze maatregelen nemen.

Artikel 6

Herstelmaatregelen

1. Wanneer milieuschade zich heeft voorgedaan, stelt de exploitant onverwijld de bevoegde instantie in kennis van alle relevante aspecten van de situatie en treft hij:

a) elke haalbare maatregel om de betrokken verontreinigende stoffen en/of enige andere schadefactoren onmiddellijk onder controle te houden, in te perken, te verwijderen of anderszins te beheersen, teneinde verdere milieuschade en negatieve effecten op de menselijke gezondheid of verdere aantasting van functies te beperken of te voorkomen; en

b) de nodige herstelmaatregelen in overeenstemming met artikel 7.

2. De bevoegde instantie kan te allen tijde:
- a) de exploitant verplichten aanvullende informatie te verstrekken over enige schade die zich heeft voorgedaan;
 - b) zelf elke haalbare maatregel nemen om de betrokken verontreinigende stoffen en/of enige andere schadefactoren onmiddellijk onder controle te houden, in te perken, te verwijderen of anderszins te beheersen, teneinde verdere milieuschade en negatieve effecten op de menselijke gezondheid, of verdere aantasting van functies te beperken of te voorkomen, dan wel de exploitant daartoe verplichten of hem daartoe instructies geven;
 - c) de exploitant verplichten de nodige herstelmaatregelen te treffen;
 - d) de exploitant instructies geven die hij bij het nemen van de nodige herstelmaatregelen moet naleven; of
 - e) zelf de nodige herstelmaatregelen treffen.

3. De bevoegde instantie eist dat de herstelmaatregelen door de exploitant worden genomen. Indien de exploitant de verplichtingen van lid 1 of lid 2, onder b), c) of d), niet nakomt, niet kan worden geïdentificeerd, of niet verplicht is de kosten uit hoofde van deze richtlijn te dragen, kan de bevoegde instantie, als laatste redmiddel, zelf deze maatregelen nemen.

Artikel 7

Vaststelling van herstelmaatregelen

1. De exploitanten stellen in overeenstemming met bijlage II potentiële herstelmaatregelen vast en leggen die aan de bevoegde instantie ter goedkeuring voor, tenzij de bevoegde instantie krachtens artikel 6, lid 2, onder e), en lid 3, maatregelen heeft genomen.

2. De bevoegde instantie besluit welke herstelmaatregelen in overeenstemming met bijlage II, en zo nodig in samenwerking met de betrokken exploitant, worden uitgevoerd.

3. Wanneer zich meerdere gevallen van milieuschade hebben voorgedaan en de bevoegde instantie er niet voor kan zorgen dat de noodzakelijke herstelmaatregelen gelijktijdig worden genomen, kan de bevoegde instantie bepalen welk geval van milieuschade eerst moet worden hersteld.

Bij het nemen van deze beslissing houdt de bevoegde instantie onder meer rekening met de aard, de omvang en de ernst van de milieuschade en met de mogelijkheid van natuurlijke regeneratie. Er moet ook rekening worden gehouden met gevaar voor de menselijke gezondheid.

4. De bevoegde instantie nodigt de in artikel 12, lid 1, bedoelde personen en in ieder geval de personen op wier terrein herstelmaatregelen worden getroffen uit opmerkingen te maken en houdt rekening met die opmerkingen.

Artikel 8

Kosten van preventie en herstel

1. De exploitant draagt de kosten voor de overeenkomstig deze richtlijn genomen preventieve maatregelen en herstelmaatregelen.

2. Onverminderd de leden 3 en 4 verhaalt de bevoegde instantie de kosten die zij in samenhang met het nemen van preventieve maatregelen of herstelmaatregelen uit hoofde van deze richtlijn heeft gemaakt op de exploitant die de schade of de onmiddellijke dreiging van schade heeft veroorzaakt, onder andere door middel van een zakelijke zekerheid of andere geschikte waarborgen.

Wanneer de verhaalkosten groter zijn dan het terug te vorderen bedrag of wanneer niet kan worden vastgesteld wie de exploitant is, kan de bevoegde instantie evenwel beslissen om af te zien van verhaal.

3. Een exploitant is niet verplicht de kosten te dragen van de preventieve maatregelen of herstelmaatregelen die uit hoofde van deze richtlijn worden genomen, indien hij kan bewijzen dat de milieuschade of de onmiddellijke dreiging dat dergelijke schade ontstaat,

a) veroorzaakt is door een derde ondanks het feit dat er passende veiligheidsmaatregelen waren getroffen; of

b) het gevolg is van de opvolging van een dwingende opdracht of instructie van een overheidsinstantie, tenzij het een opdracht of instructie betreft naar aanleiding van een emissie of incident, veroorzaakt door activiteiten van de exploitant zelf.

In dergelijke gevallen stellen de lidstaten passende maatregelen vast om de exploitant in staat te stellen de gemaakte kosten terugbetaald te krijgen.

4. De lidstaten kunnen bepalen dat de exploitant niet de kosten behoeft te dragen van de herstelmaatregelen die uit hoofde van deze richtlijn worden genomen, indien hij bewijst dat hij niet in gebreke of nalatig is geweest en de milieuschade is veroorzaakt door:

a) een emissie of gebeurtenis die uitdrukkelijk is toegestaan op grond van, en geheel in overeenstemming is met de voorwaarden van, een vergunning die is verleend bij of krachtens de toepasselijke nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen welke uitvoering geven aan de in bijlage III genoemde wettelijke maatregelen van de Gemeenschap, als toegepast op de datum van de emissie of gebeurtenis;

b) emissies of activiteiten of alle manieren waarop een product tijdens een activiteit wordt gebruikt waarvan de exploitant kan bewijzen dat die op grond van de stand van de wetenschappelijke en technologische kennis op het tijdstip dat zij plaatsvonden, niet als schadelijk werden beschouwd.

5. De maatregelen die door de bevoegde instantie worden genomen uit hoofde van artikel 5, leden 3 en 4, en artikel 6, leden 2 en 3, laten de aansprakelijkheid van de betrokken exploitant uit hoofde van deze richtlijn alsook de artikelen 87 en 88 van het Verdrag onverlet.

Artikel 9

Toerekening van de kosten in door meer partijen veroorzaakte schadegevallen

Deze richtlijn laat de nationale bepalingen betreffende de toerekening van de kosten in door meer partijen veroorzaakte schadegevallen onverlet in het bijzonder die met betrekking tot de verdeling van de aansprakelijkheid tussen de producent en de gebruiker van een product.

Artikel 10

Verjaringstermijn voor het verhalen van de kosten

De bevoegde instantie is gerechtigd tegen de exploitant of, indien van toepassing, een derde die de schade of de onmiddellijke dreiging van schade heeft veroorzaakt, de procedure in te leiden voor het verhalen van de kosten met betrekking tot alle uit hoofde van deze richtlijn genomen maatregelen voordat een periode van vijf jaar verstreken is, te rekenen vanaf de datum waarop de maatregelen geheel zijn voltooid of de datum waarop de aansprakelijke exploitant of derde is geïdentificeerd, indien die datum later is.

Artikel 11

Bevoegde autoriteit

1. De lidstaten wijzen een bevoegde instantie of bevoegde instanties aan die verantwoordelijk is/zijn voor de uitvoering van de taken waarin deze richtlijn voorziet.

2. De taak met betrekking tot de vaststelling van de exploitant die de schade of de onmiddellijke dreiging van schade heeft veroorzaakt, de beoordeling van de omvang van de schade en de bepaling van welke herstelmaatregelen overeenkomstig bijlage II moeten worden genomen, berust bij de bevoegde instantie. Met het oog daarop is de bevoegde instantie gemachtigd van de betrokken exploitant te verlangen dat hij zelf een beoordeling maakt en alle nodige informatie en gegevens verstrekt.

3. De lidstaten dragen er zorg voor dat de bevoegde instantie de uitvoering van de noodzakelijke preventieve maatregelen of herstelmaatregelen aan derden kan delegeren of opdragen.

4. In elk uit hoofde van deze richtlijn genomen besluit waarbij het treffen van preventieve maatregelen of herstelmaatregelen wordt opgelegd, worden de precieze gronden vermeld waarop het gebaseerd is. Van een dergelijk besluit wordt onverwijld kennis gegeven aan de betrokken exploitant, die terzelfder tijd wordt ingelicht over de rechtsmiddelen waarover hij krachtens de in de betrokken lidstaat geldende wetgeving beschikt, alsmede over de termijnen welke voor die rechtsmiddelen gelden.

Artikel 12

Verzoeken om maatregelen

1. Natuurlijke of rechtspersonen die

- a) milieuschade lijden of dreigen te lijden dan wel
- b) een voldoende belang hebben bij de besluitvorming inzake de schade, of, anderzijds,
- c) stellen dat inbreuk is gemaakt op een recht, wanneer het bestuursprocesrecht van een lidstaat dit als voorwaarde stelt,

kunnen bij de bevoegde instantie opmerkingen indienen betreffende gevallen van milieuschade of onmiddellijke dreiging daarvan waarvan zij kennis hebben en kunnen de bevoegde instantie verzoeken maatregelen te treffen krachtens deze richtlijn.

De lidstaten bepalen wat een voldoende belang en een inbreuk op een recht vormt.

Hiertoe wordt het belang van elke niet-gouvernementele organisatie die milieubescherming bevordert en voldoet aan voorschriften van de nationale wetgeving voldoende geacht in de zin van het voorgaande punt b. Dergelijke organisaties worden tevens geacht rechten te hebben waarop inbreuk kan worden gemaakt in de zin van het voorgaande punt c.

2. Het verzoek om maatregelen gaat vergezeld van de relevante informatie en gegevens ter ondersteuning van de opmerkingen die met betrekking tot de milieuschade in kwestie worden voorgelegd.

3. Wanneer het verzoek om maatregelen en de bijbehorende opmerkingen en gegevens aannemelijk maken dat er milieuschade is, neemt de bevoegde instantie deze opmerkingen en dit verzoek om maatregelen in overweging. In dat geval biedt de bevoegde instantie de betrokken exploitant de gelegenheid zijn standpunt met betrekking tot het verzoek om maatregelen en de bijbehorende opmerkingen kenbaar te maken.

4. De bevoegde instantie stelt zo spoedig mogelijk, en in elk geval overeenkomstig de toepasselijke bepalingen van het nationale recht, de in lid 1 bedoelde personen die opmerkingen bij haar hebben ingediend in kennis van haar besluit inzake

het al dan niet nemen van maatregelen, en motiveert dat besluit.

5. De lidstaten kunnen besluiten de leden 1 en 4 niet toe te passen op gevallen van onmiddellijke dreiging van schade.

Artikel 13

Beroepsprocedures

1. De personen als bedoeld in artikel 12, lid 1, hebben toegang tot een procedure voor een rechtbank of een andere onafhankelijke en onpartijdige overheidsinstantie die bevoegd is de besluiten, het handelen of het verzuim van de krachtens deze richtlijn bevoegde instantie aan de procedurele en materieel-rechtelijke voorschriften te toetsen.

2. Deze richtlijn laat alle nationale wettelijke bepalingen tot regeling van de toegang tot de rechter en die volgens welke alle administratieve beroepsprocedures moeten zijn gevolgd alvorens een gerechtelijke procedure kan worden ingeleid, onverlet.

Artikel 14

Financiële zekerheid

1. De lidstaten nemen maatregelen om de geëigende economische en financiële actoren aan te moedigen financiële-zekerheidsinstrumenten en -markten te ontwikkelen, met inbegrip van financiële mechanismen voor gevallen van insolventie, opdat de exploitanten gebruik kunnen maken van financiële garanties om hun verantwoordelijkheden krachtens deze richtlijn na te komen.

2. Vóór 30 april 2010 dient de Commissie een verslag in over de doeltreffendheid van de richtlijn wat betreft het feitelijke herstel van milieuschade alsmede over de beschikbaarheid tegen redelijke kosten en onder voorwaarden van verzekering en andere typen financiële zekerheden inzake de onder bijlage III van deze richtlijn vallende activiteiten. Wat de financiële zekerheden betreft, bestrijkt het verslag tevens de volgende aspecten: een geleidelijke aanpak, een plafond voor financiële garanties en de uitsluiting van activiteiten met een laag risico. In het licht van het verslag en van een uitgebreide effecten-beoordeling, inclusief een kosten-batenanalyse, kan de Commissie voorstellen doen tot invoering van een systeem van geharmoniseerde verplichte financiële zekerheid.

Artikel 15

Samenwerking tussen de lidstaten

1. Wanneer milieuschade gevolgen heeft of dreigt te hebben voor meerdere lidstaten, werken die lidstaten samen, onder andere door een behoorlijke uitwisseling van informatie, teneinde ervoor te zorgen dat er preventieve maatregelen en zo nodig herstelmaatregelen met betrekking tot die milieuschade worden genomen.

2. Wanneer zich milieuschade voordoet, verstrekt de lidstaat op het grondgebied waarvan de schade zijn oorsprong vindt, voldoende informatie aan de lidstaten die schade zouden kunnen lijden.

3. Wanneer een lidstaat binnen zijn grenzen schade vaststelt die niet binnen zijn grenzen veroorzaakt is, kan hij dit aan de Commissie en alle andere betrokken lidstaten melden; hij kan aanbevelingen doen inzake het nemen van preventieve of herstelmaatregelen en kan in overeenstemming met deze richtlijn om terugbetaling verzoeken van zijn kosten voor het nemen van preventieve of herstelmaatregelen.

Artikel 16

Verhouding tot het nationaal recht

1. Deze richtlijn belet niet dat de lidstaten strengere bepalingen handhaven of invoeren inzake preventie en herstel van milieuschade, met inbegrip van het bepalen van extra activiteiten waarop de voorschriften inzake preventie en herstel van deze richtlijn van toepassing zijn en het bepalen van verdere verantwoordelijke partijen.

2. Deze richtlijn belet niet dat de lidstaten passende bepalingen vaststellen, zoals een verbod op dubbele schadevergoeding, met betrekking tot situaties waarin de mogelijkheid bestaat dat de schade twee keer wordt verhaald omdat tegelijk actie wordt ondernomen door een bevoegde instantie uit hoofde van deze richtlijn en door een persoon van wie de eigendommen schade hebben opgelopen.

Artikel 17

Temporele werkingssfeer

Deze richtlijn is niet van toepassing op:

- schade, veroorzaakt door een emissie, een gebeurtenis of een incident die/dat heeft plaatsgevonden voor de in artikel 19, lid 1, bedoelde datum;
- schade, veroorzaakt door een emissie, een gebeurtenis of een incident die/dat heeft plaatsgevonden na de in artikel 19, lid 1, bedoelde datum, indien de schade het gevolg is van een specifieke activiteit die heeft plaatsgevonden en beëindigd is voor die datum;
- schade, indien het meer dan 30 jaar geleden is dat de emissie, de gebeurtenis of het incident die/dat tot schade heeft geleid, heeft plaatsgevonden.

Artikel 18

Verslagen en evaluatie

1. De lidstaten brengen uiterlijk op 30 april 2013 verslag uit aan de Commissie over de bij de toepassing van deze richtlijn opgedane ervaring. De verslagen bevatten de in bijlage VI genoemde informatie en gegevens.

2. Op basis daarvan dient de Commissie vóór 30 april 2014 een verslag in bij het Europees Parlement en de Raad, eventueel vergezeld van passende wijzigingsvoorstellen.

3. Het in lid 2 bedoelde verslag omvat een beoordeling van:

a) de toepassing van:

- artikel 4, leden 2 en 4, wat betreft de uitsluiting van de werkingssfeer van deze richtlijn van onder de internationale instrumenten in de bijlagen IV en V vallende verontreinigingen, en
- artikel 4, lid 3, wat betreft het recht van een exploitant om overeenkomstig de internationale overeenkomsten als bedoeld in artikel 4, lid 3 zijn aansprakelijkheid te beperken.

De Commissie houdt rekening met de ervaringen die zijn opgedaan in het kader van de relevante internationale fora, zoals de IMO en Euratom, en van de relevante internationale overeenkomsten, alsmede met de mate waarin deze instrumenten door de lidstaten zijn omgezet en/of gewijzigd, rekening houdend met alle relevante gevallen van milieuschade als gevolg van dergelijke activiteiten en de getroffen herstelmaatregelen, en de verschillen tussen de aansprakelijkheidsniveau's in de lidstaten, en met inachtneming van de verhouding tussen de aansprakelijkheid van reders en de bijdragen van olieafnemers, naar behoren rekening houdend met relevante studies van het Internationaal Compensatiefonds voor verontreiniging door olie (I.O.P.C.);

- b) de toepassing van de richtlijn op door genetisch gemodificeerde organismen (GGO's) veroorzaakte milieuschade, met name in het licht van de ervaringen binnen relevante internationale fora en overeenkomsten, zoals het Verdrag inzake biologische diversiteit en het Protocol van Cartagena inzake bioveiligheid, alsmede de resultaten van eventuele incidenten met door GGO's veroorzaakte milieuschade;
- c) de toepassing van de richtlijn ten aanzien van beschermde soorten en natuurlijke habitats;

- d) de instrumenten die eventueel in aanmerking komen om te worden opgenomen in de bijlagen III, IV en V.

Artikel 19

Uitvoering

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 30 april 2007 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van nationaal recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen, met een tabel die de concordantie aangeeft tussen deze richtlijn en de vastgestelde nationale bepalingen.

Artikel 20

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 21

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Straatsburg, 21 april 2004.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

P. COX

Voor de Raad

De voorzitter

D. ROCHE

BIJLAGE I

IN ARTIKEL 2, LID 1, PUNT 1, ONDER a), BEDOELDE CRITERIA

Of schade die negatieve effecten heeft op het bereiken of handhaven van de gunstige staat van instandhouding van soorten of natuurlijke habitats, aanmerkelijk is, wordt bepaald aan de hand van de staat van instandhouding op het moment waarop de schade zich heeft voorgedaan, van de functies als gevolg van hun belevingswaarde, en van hun capaciteit voor natuurlijke regeneratie. Of de referentietoestand aanmerkelijke negatieve wijzigingen heeft ondergaan, wordt bepaald aan de hand van meetbare gegevens als:

- het aantal exemplaren, de populatiedichtheid of de ingenomen oppervlakte;
- de rol van de afzonderlijke exemplaren of van de beschadigde oppervlakte in verhouding tot de soorten of de instandhouding van de habitat, de zeldzaamheid van de soort of habitat (vastgesteld op plaatselijk, regionaal, nationaal of hoger niveau, met inbegrip van communautair niveau);
- het voortplantingsvermogen van de soort (volgens de voor die soort of populatie specifieke dynamiek), de levensvatbaarheid ervan of het natuurlijk regeneratievermogen van de habitat (volgens de dynamiek die specifiek is voor de karakteristieke soort van die habitat of de populaties van die soort);
- het vermogen van de soort of habitat om zich, nadat schade is opgetreden, binnen een korte periode en zonder ander ingrijpen dan het instellen van striktere beschermingsmaatregelen te herstellen tot een toestand die uitsluitend op basis van de dynamiek van de soort of habitat leidt tot een toestand die gelijkwaardig of beter wordt geacht dan de referentietoestand.

Schade waarvan bewezen is dat die effecten heeft op de menselijke gezondheid, moet worden beschouwd als aanmerkelijke schade.

Als aanmerkelijke schade hoeven echter niet te worden beschouwd:

- negatieve schommelingen die kleiner zijn dan de normale gemiddelde schommelingen voor een bepaalde soort of habitat;
- negatieve schommelingen als gevolg van natuurlijke oorzaken of als gevolg van ingrijpen in verband met het normale beheer van gebieden, zoals vastgelegd in habitatdossiers of in documenten waarin de doelen zijn uiteengezet, of zoals voordien uitgeoefend door eigenaars of exploitanten;
- schade aan soorten of habitats waarvan bekend is dat zij zich binnen een korte periode en zonder ingrijpen herstellen ofwel tot de referentietoestand ofwel tot een toestand die uitsluitend op basis van de dynamiek van de soort of habitat leidt tot een toestand die gelijkwaardig of beter wordt geacht dan de referentietoestand.

BIJLAGE II

HERSTELLEN VAN MILIEUSCHADE

Deze bijlage voorziet in een gemeenschappelijk kader dat moet worden gevolgd om de meest geschikte maatregelen te kiezen voor het herstel van milieuschade.

1. Herstel van schade aan wateren en aan beschermde soorten of natuurlijke habitats

Herstel van milieuschade aan wateren en aan beschermde soorten of natuurlijke habitats wordt bereikt door het milieu tot zijn referentietoestand terug te brengen middels primair, complementair en compenserend herstel, die als volgt gedefinieerd worden:

- a) „primair” herstel: herstelmaatregelen waardoor aangetaste natuurlijke rijkdommen en/of ecosysteemfuncties tot de referentietoestand worden teruggebracht;
- b) „complementair” herstel: herstelmaatregelen met betrekking tot natuurlijke rijkdommen en/of ecosystemen ter compensatie van het feit dat primair herstel niet tot volledig herstel van de aangetaste natuurlijke rijkdommen en/of ecosysteemfuncties leidt;
- c) „compenserend” herstel: maatregelen ter compensatie van tussentijdse verliezen van natuurlijke rijkdommen en/of ecosysteemfuncties die zich voordoen tussen het tijdstip waarop de schade ontstaat en het tijdstip waarop het primair herstel zijn volledige uitwerking heeft bereikt;
- d) „tussentijdse verliezen”: verliezen die het gevolg zijn van het feit dat de aangetaste natuurlijke rijkdommen en/of functies van natuurlijke rijkdommen hun ecologische functies niet kunnen vervullen of geen functies kunnen vervullen voor andere natuurlijke rijkdommen of het publiek totdat de primaire of complementaire maatregelen hun uitwerking hebben bereikt. Dit bestaat niet uit financiële compensatie voor het publiek.

Indien primair herstel het milieu niet in zijn referentietoestand herstelt, dan vindt complementair herstel plaats. Daarnaast vindt compenserend herstel plaats om tussentijdse verliezen te compenseren.

Herstel van milieuschade aan wateren, beschermde soorten en natuurlijke habitats houdt ook in dat elk aanmerkelijk risico dat de menselijke gezondheid negatieve effecten ondervindt, wordt weggenomen.

1.1. Herstel doelstellingen

Doel van primaire herstelmaatregelen

- 1.1.1. Primair herstel heeft tot doel, aangetaste natuurlijke rijkdommen en/of ecosysteemfuncties in hun referentietoestand te herstellen.

Doel van complementaire herstelmaatregelen

- 1.1.2. Wanneer de aangetaste natuurlijke rijkdommen en/of ecosysteemfuncties niet tot hun referentietoestand terugkeren, worden complementaire herstelmaatregelen genomen. Complementaire herstelmaatregelen hebben tot doel eenzelfde niveau van natuurlijke rijkdommen en/of ecosysteemfuncties te scheppen, zo nodig ook op een andere locatie, als het geval zou zijn geweest wanneer de aangetaste locatie in haar referentietoestand hersteld zou zijn. Waar mogelijk en passend moet de andere locatie geografisch verbonden zijn met de aangetaste locatie, rekening houdend met de belangen van de getroffen populatie.

Doel van compenserende herstelmaatregelen

- 1.1.3. Compenserende herstelmaatregelen worden genomen om tussentijds verlies van de natuurlijke rijkdommen en ecosysteemfuncties te compenseren in afwachting van regeneratie. Deze compensatie houdt in dat op de aangetaste locatie of op een alternatieve locatie aan beschermde natuurlijke habitats en soorten of wateren aanvullende verbeteringen worden aangebracht. Dit bestaat niet uit financiële compensatie voor het publiek.

1.2. Vaststelling van herstelmaatregelen

Vaststelling van primaire herstelmaatregelen

- 1.2.1. Er worden opties overwogen voor maatregelen om de natuurlijke rijkdommen en ecosysteemfuncties op directe en versnelde wijze, of door natuurlijke regeneratie, weer in hun referentietoestand te brengen.

Vaststelling van complementaire en compenserende herstelmaatregelen

- 1.2.2. Bij de bepaling van de omvang van complementaire en compenserende herstelmaatregelen wordt eerst een aanpak overwogen die berust op equivalentie van de rijkdommen of functies. In een dergelijke aanpak worden eerst maatregelen overwogen die leiden tot natuurlijke rijkdommen en/of ecosysteemfuncties van dezelfde soort, kwaliteit en kwantiteit als die welke zijn aangetast. Indien dit niet mogelijk is, wordt in alternatieve natuurlijke rijkdommen en/of ecosysteemfuncties voorzien. Een verminderde kwaliteit kan bijvoorbeeld worden gecompenseerd door meer herstelmaatregelen.
- 1.2.3. Wanneer deze eerste keuze op basis van equivalentie van de natuurlijke rijkdommen of functies niet mogelijk blijkt, worden alternatieve waardebeoordelingstechnieken gebruikt. De bevoegde instantie kan de methode, bijvoorbeeld geldelijke waardebeoordeling, opleggen, teneinde de omvang van de vereiste aanvullende en compenserende herstelmaatregelen vast te stellen. Indien een waardebeoordeling van de verloren gegane rijkdommen en/of functies mogelijk is, maar een waardebeoordeling van de vervangende natuurlijke rijkdommen en/of functies niet haalbaar is binnen een redelijke termijn of tegen redelijke kosten, kan de bevoegde instantie kiezen voor herstelmaatregelen waarvan de kosten overeenstemmen met de geraamde geldelijke waarde van de verloren gegane natuurlijke rijkdommen en/of ecosysteemfuncties.

De complementaire en compenserende herstelmaatregelen moeten zodanig opgezet zijn dat de extra natuurlijke rijkdommen en/of ecosysteemfuncties beantwoorden aan de tijdspreferenties en het tijdschema van de herstelmaatregelen. Zo zou de omvang van de compenserende herstelmaatregelen moeten toenemen naargelang het langer duurt voordat de referentietoestand is hersteld (wanneer alle andere factoren gelijk blijven).

1.3. Keuze van de herstelopties

- 1.3.1. De redelijke herstelopties moeten met gebruikmaking van de beste beschikbare technieken, indien die zijn bepaald, worden beoordeeld op basis van de volgende criteria:
- het effect van elke optie op de menselijke gezondheid en de veiligheid;
 - de kosten van de uitvoering van de verschillende opties;
 - de kans op succes van elke optie;
 - de mate waarin elke optie toekomstige schade zal voorkomen en waarin bij de uitvoering van de optie onbedoelde schade kan worden vermeden;
 - de mate waarin elke optie ten goede komt aan de verschillende onderdelen van de relevante natuurlijke rijkdommen en/of functies in kwestie;
 - de mate waarin elke optie rekening houdt met relevante sociale, economische en culturele aandachtspunten en andere relevante plaatsgebonden factoren;
 - de tijd die het zal vergen om de milieuschade effectief te herstellen;
 - de mate waarin elke optie het herstel van de locatie van de milieuschade verwezenlijkt;
 - de geografische relatie met de schadelocatie.

- 1.3.2. Bij de evaluatie van de verschillende herstelopties kan voor primaire herstelmaatregelen worden gekozen die de aangetaste wateren en beschermde soorten of natuurlijke habitats niet volledig terugbrengen tot hun referentietoestand of die de referentietoestand minder snel herstellen. Een dergelijke beslissing mag uitsluitend worden genomen, wanneer de natuurlijke rijkdommen en/of ecosysteemfuncties die het voorwerp zijn van deze beslissing, worden gecompenseerd door de complementaire of compenserende maatregelen te versterken en zo een soortgelijk niveau van natuurlijke rijkdommen en/of ecosysteemfuncties te scheppen als oorspronkelijk bestond. Dit is bijvoorbeeld het geval, indien elders met minder kosten in equivalente natuurlijke rijkdommen en/of ecosysteemfuncties kan worden voorzien. Deze complementaire herstelmaatregelen worden vastgesteld overeenkomstig de regels van punt 1.2.2.
- 1.3.3. Niettegenstaande de voorschriften van punt 1.3.2 kan de bevoegde instantie, overeenkomstig artikel 7, lid 3, besluiten dat er geen verdere herstelmaatregelen genomen worden indien:
- a) de reeds genomen herstelmaatregelen waarborgen dat er geen aanmerkelijk gevaar meer is voor negatieve effecten op de menselijke gezondheid, de wateren of beschermde soorten en natuurlijke habitats, en
 - b) de kosten van de te nemen herstelmaatregelen om de referentietoestand of een gelijkwaardig niveau te bereiken, niet in verhouding zouden staan tot de milieuvoordelen die daarmee zouden worden verkregen.

2. Herstel van bodemschade

De nodige maatregelen moeten worden getroffen om ervoor te zorgen dat ten minste de betrokken verontreinigende stoffen worden verwijderd, gecontroleerd, ingeperkt of verminderd, zodat de verontreinigde bodem, rekening houdend met het huidige of ten tijde van de schade goedgekeurd toekomstige gebruik, niet langer een aanmerkelijk gevaar voor negatieve effecten op de menselijke gezondheid vormt. De aanwezigheid van dergelijke risico's worden beoordeeld via risicobeoordelingsprocedures waarbij rekening wordt gehouden met de aard en functie van de bodem, de soort en concentratie schadelijke stoffen, preparaten, organismen of micro-organismen, de daarmee samenhangende risico's en de mogelijke verspreiding ervan. Het gebruik wordt vastgesteld op basis van de regelgeving voor het landgebruik, of van eventuele andere regelgeving terzake die van kracht was op het tijdstip dat de schade veroorzaakt is.

Indien het landgebruik wordt gewijzigd, worden alle nodige maatregelen genomen om ieder risico van negatieve effecten op de menselijke gezondheid te voorkomen.

Indien er geen regelgeving voor het landgebruik is, is de aard van het betrokken gebied waar de schade zich heeft voorgedaan, rekening houdend met de verwachte ontwikkeling ervan, bepalend voor het gebruik van dat specifieke gebied.

De optie van natuurlijke regeneratie, dat wil zeggen een optie die geen rechtstreekse ingreep van de mens in het regeneratieproces inhoudt, wordt in overweging genomen.

BIJLAGE III

IN ARTIKEL 3, LID 1, BEDOELDE ACTIVITEITEN

1. De exploitatie van installaties die overeenkomstig Richtlijn 96/61/EG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging aan een vergunningsplicht zijn onderworpen ⁽¹⁾. Dit houdt in alle activiteiten van bijlage I van Richtlijn 96/61/EG van de Raad, met uitzondering van installaties of delen daarvan bestemd voor het onderzoek, de ontwikkeling, en het testen van nieuwe producten en processen.
2. Alle afvalbeheeractiviteiten, zoals de inzameling, het vervoer, de nuttige toepassing en de verwijdering van afvalstoffen, met inbegrip van het toezicht op dergelijke activiteiten en de nazorg op de verwijderingslocaties, die overeenkomstig Richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen ⁽²⁾ en Richtlijn 91/689/EEG van de Raad van 12 december 1991 betreffende gevaarlijke afvalstoffen ⁽³⁾ onderworpen zijn aan een vergunnings- of registratieplicht.

Deze activiteiten omvatten onder meer de exploitatie van stortplaatsen overeenkomstig Richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen ⁽⁴⁾ en de exploitatie van verbrandingsinstallaties overeenkomstig Richtlijn 2000/76/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 december 2000 betreffende de verbranding van afval ⁽⁵⁾.

Voor de doeleinden van deze richtlijn mogen de lidstaten bepalen dat het voor landbouwdoeleinden verspreiden van rioolslib uit zuiveringsinstallaties voor stedelijk afvalwater, mits dit volgens een erkende norm gezuiverd is, niet onder deze activiteiten valt.

3. Lozingen op landoppervlaktewateren die overeenkomstig Richtlijn 76/464/EEG van de Raad van 4 mei 1976 betreffende de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu van de Gemeenschap worden geloosd ⁽⁶⁾, aan een voorafgaande vergunning zijn onderworpen.
4. Lozingen van stoffen in het grondwater die overeenkomstig Richtlijn 80/68/EEG van de Raad van 17 december 1979 betreffende de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging veroorzaakt door de lozing van bepaalde gevaarlijke stoffen ⁽⁷⁾ aan een voorafgaande vergunning zijn onderworpen.
5. Lozingen of injectie van verontreinigende stoffen op of in oppervlaktewateren of het grondwater die overeenkomstig Richtlijn 2000/60/EG een vergunnings-, toestemmings- of registratieplicht zijn onderworpen.
6. Alle wateronttrekking en -opstuwing die overeenkomstig Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad aan een voorafgaande toestemming onderworpen zijn.
7. De fabricage, het gebruik, de opslag, de verwerking, de storting, de emissie in het milieu en het vervoer op het terrein van de onderneming, van:
 - a) gevaarlijke stoffen als gedefinieerd in artikel 2, lid 2, van Richtlijn 67/548/EEG van de Raad van 27 juni 1967 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen ⁽⁸⁾;
 - b) gevaarlijke preparaten als gedefinieerd in artikel 2, lid 2, van Richtlijn 1999/45/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 mei 1999 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke preparaten ⁽⁹⁾;
 - c) gewasbeschermingsmiddelen als gedefinieerd in artikel 2, onder 1, van Richtlijn 91/414/EEG van de Raad van 15 juli 1991 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen ⁽¹⁰⁾;
 - d) biociden als gedefinieerd in artikel 2, lid 1, onder a), van Richtlijn 98/8/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 1998 betreffende het op de markt brengen van biociden ⁽¹¹⁾.

⁽¹⁾ PB L 257 van 10.10.1996, blz. 26. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003.

⁽²⁾ PB L 194 van 25.7.1975, blz. 39. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003.

⁽³⁾ PB L 377 van 31.12.1991, blz. 20. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 94/31/EG (PB L 168 van 2.7.1994, blz. 28).

⁽⁴⁾ PB L 182 van 16.7.1999, blz. 1. Richtlijn gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003.

⁽⁵⁾ PB L 332 van 28.12.2000, blz. 91.

⁽⁶⁾ PB L 129 van 18.5.1976, blz. 23. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2000/60/EG.

⁽⁷⁾ PB L 20 van 26.1.1980, blz. 43. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 91/692/EEG (PB L 377 van 31.12.1991, blz. 48).

⁽⁸⁾ PB 196 van 16.8.1967, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 807/2003.

⁽⁹⁾ PB L 200 van 30.7.1999, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003.

⁽¹⁰⁾ PB L 230 van 19.8.1991, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 (PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1).

⁽¹¹⁾ PB L 123 van 24.4.1998, blz. 1. Richtlijn gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003.

8. Het vervoer over de weg, per spoor, over de binnenwateren, over zee of in de lucht van gevaarlijke of verontreinigende goederen als gedefinieerd hetzij in bijlage A bij Richtlijn 94/55/EG van de Raad van 21 november 1994 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg ⁽¹⁾ hetzij in de bijlage bij Richtlijn 96/49/EG van de Raad van 23 juli 1996 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake het vervoer van gevaarlijke goederen per spoor ⁽²⁾ hetzij in Richtlijn 93/75/EEG van de Raad van 13 september 1993 betreffende de minimumeisen voor schepen die gevaarlijke of verontreinigende goederen vervoeren en die naar of uit de zeehavens van de Gemeenschap varen ⁽³⁾.
9. De exploitatie van installaties die overeenkomstig Richtlijn 84/360/EEG van de Raad van 28 juni 1984 betreffende de bestrijding van door industriële inrichtingen veroorzaakte luchtverontreiniging ⁽⁴⁾ aan een vergunningsplicht zijn onderworpen, meer bepaald met betrekking tot de uitstoot in de lucht van onder de bovengenoemde richtlijn vallende verontreinigende stoffen.
10. Het ingeperkt gebruik, met inbegrip van vervoer, van genetisch gemodificeerde micro-organismen, als gedefinieerd in Richtlijn 90/219/EEG van de Raad van 23 april 1990 inzake het ingeperkte gebruik van genetisch gemodificeerde micro-organismen ⁽⁵⁾;
11. Elke doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen in het milieu, daaronder begrepen het vervoer en het in de handel brengen van genetisch gemodificeerde organismen, als gedefinieerd in Richtlijn 2001/18/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁶⁾;
12. Elke grensoverschrijdende overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Unie waarvoor een vergunning is vereist dan wel een verbod geldt in de zin van Verordening (EEG) nr. 259/93 van de Raad van 1 februari 1993 betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ PB L 319 van 12.12.1994, blz. 7. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2003/28/EG van de Commissie (PB L 90 van 8.4.2003, blz. 45).

⁽²⁾ PB L 235 van 17.9.1996, blz. 25. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2003/29/EG van de Commissie (PB L 90 van 8.4.2003, blz. 47).

⁽³⁾ PB L 247 van 5.10.1993, blz. 19. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/84/EG van het Europees Parlement en van de Raad (PB L 324 van 29.11.2002, blz. 53).

⁽⁴⁾ PB L 188 van 16.7.1984, blz. 20. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 91/692/EEG (PB L 377 van 31.12.1991, blz. 48).

⁽⁵⁾ PB L 117 van 8.5.1990, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003.

⁽⁶⁾ PB L 106 van 17.4.2001, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1830/2003 (PB L 268 van 18.10.2003, blz. 24).

⁽⁷⁾ PB L 30 van 6.2.1993, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn (EG) nr. 2557/2001 van de Commissie (PB L 349 van 31.12.2001, blz. 1).

*BIJLAGE IV***INTERNATIONALE OVEREENKOMSTEN, BEDOELD IN ARTIKEL 4, LID 2**

- a) het Internationaal Verdrag van 27 november 1992 inzake de wettelijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie;
 - b) het Internationaal Verdrag van 27 november 1992 tot oprichting van een internationaal fonds voor vergoeding van schade door verontreiniging door olie;
 - c) het Internationaal Verdrag van 23 maart 2001 inzake de wettelijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door bunkerolie;
 - d) het Internationaal Verdrag van 3 mei 1996 inzake aansprakelijkheid en vergoeding voor schade in samenhang met het vervoer over zee van gevaarlijke en schadelijke stoffen;
 - e) het Verdrag van 10 oktober 1989 inzake de burgerrechtelijke aansprakelijkheid voor schade ontstaan tijdens het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg, per spoor en per binnenschip.
-

*BIJLAGE V***INTERNATIONALE OVEREENKOMSTEN, BEDOELD IN ARTIKEL 4, LID 4**

- a) het Verdrag van Parijs van 29 juli 1960 inzake wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie alsook het Verdrag van Brussel van 31 januari 1963 tot aanvulling van het Verdrag van Parijs;
 - b) het Verdrag van Wenen van 21 mei 1963 inzake wettelijke aansprakelijkheid voor kernschade;
 - c) het Verdrag van 12 september 1997 inzake aanvullende vergoeding voor kernschade;
 - d) het Gezamenlijk Protocol van 21 september 1988 betreffende de toepassing van het Verdrag van Wenen en het Verdrag van Parijs;
 - e) de Overeenkomst van Brussel van 17 december 1971 inzake de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van het zeevervoer van nucleaire stoffen.
-

BIJLAGE VI

IN ARTIKEL 18, LID 1, BEDOELDE INFORMATIE EN GEGEVENS

De in artikel 18, lid 1, bedoelde nationale verslagen dienen een lijst te bevatten van de gevallen van milieuschade en de gevallen van aansprakelijkheid uit hoofde van deze richtlijn, met daarbij voor elk geval de volgende informatie en gegevens:

1. Type milieuschade, datum waarop die is ontstaan en/of aan het licht is gekomen en datum waarop de procedures overeenkomstig deze richtlijn zijn ingeleid.
2. Activiteitsclassificatiecode van de aansprakelijke rechtspersoon/rechtspersonen ⁽¹⁾.
3. Zijn er procedures van beroep in rechte ingeleid door hetzij aansprakelijke partijen, hetzij gekwalificeerde partijen? (Het soort eisers en het resultaat van deze procedures vermelden).
4. Resultaat van het herstelproces.
5. Datum van stopzetting van de procedures.

In hun verslagen kunnen de lidstaten andere informatie en gegevens opnemen die zij nuttig achten voor een goede beoordeling van de werking van de toepassing van deze richtlijn, bijvoorbeeld over:

1. de kosten van de herstelmaatregelen en preventieve maatregelen als gedefinieerd in deze richtlijn:
 - rechtstreeks betaald door de aansprakelijke partijen, indien deze informatie beschikbaar is;
 - achteraf verhaald op de aansprakelijke partijen;
 - niet verhaald op de aansprakelijke partijen (redenen daarvoor nader toe te lichten).
2. de resultaten van de acties ter bevordering en ter uitvoering van de overeenkomstig deze richtlijn gebruikte financiële-zekerheidsinstrumenten;
3. een raming van de extra administratieve kosten die jaarlijks door de overheid moeten worden gedragen voor het opzetten en doen functioneren van de administratieve structuren ten behoeve van de toepassing en handhaving van deze richtlijn.

⁽¹⁾ Hiervoor kan de NACE-code gebruikt worden (Verordening (EEG) nr. 3037/90 van de Raad betreffende de statistische nomenclatuur van de economische activiteiten in de Europese Gemeenschap (PB L 293 van 24.10.1990, blz. 1)).

Verklaring van de Commissie betreffende artikel 14, lid 2 — Richtlijn betreffende milieuaansprakelijkheid

De Commissie neemt nota van artikel 14, lid 2. Overeenkomstig dat artikel dient de Commissie zes jaar na de inwerkingtreding van de richtlijn een verslag in dat onder meer betrekking heeft op de beschikbaarheid tegen redelijke kosten en onder voorwaarden van verzekering en andere typen financiële zekerheden. In dat verslag zal in het bijzonder aandacht worden besteed aan de totstandkoming, via de marktwerking, van passende financiële-zekerheidproducten met betrekking tot de genoemde aspecten. Er zal ook worden nagedacht over een stapsgewijze aanpak die op het schadetype en de aard van het risico is afgestemd. In het licht van het verslag zal de Commissie, indien passend, zo snel mogelijk voorstellen indienen. De Commissie zal een effectbeoordeling uitvoeren waarbij ook de economische, maatschappelijke en milieuaspecten in aanmerking worden genomen, conform de terzake geldende regels en met name het interinstitutioneel akkoord over een betere wetgeving en de mededeling van de Commissie over effectbeoordeling [COM(2002) 276 def.].

RICHTLIJN 2004/36/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD**van 21 april 2004****inzake de veiligheid van luchtvaartuigen uit derde landen die gebruik maken van luchthavens in de Gemeenschap**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 80, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽³⁾ en gezien de gemeenschappelijke tekst die op 26 februari 2004 door het bemiddelingscomité is goedgekeurd,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In de resolutie van het Europees Parlement van 15 februari 1996 over de vliegcrash voor de kust van de Dominicaanse Republiek ⁽⁴⁾ wordt erop gewezen dat de Gemeenschap een actievere houding dient aan te nemen en een strategie dient te ontwikkelen om de veiligheid van vliegtuigpassagiers en omwonenden van luchthavens te verhogen.
- (2) De Commissie heeft een mededeling aan het Europees Parlement en de Raad gepubliceerd, getiteld „Vaststelling van een communautaire strategie tot verbetering van de veiligheid in de luchtvaart”.
- (3) In deze mededeling is duidelijk aangegeven dat de veiligheid wezenlijk kan worden verbeterd door ervoor te zorgen dat luchtvaartuigen volledig beantwoorden aan

de internationale veiligheidsnormen opgenomen in de bijlagen bij het op 7 december 1944 te Chicago ondertekende Verdrag inzake de Internationale Burgerluchtvaart („Verdrag van Chicago”).

- (4) Teneinde in Europa een hoog uniform niveau van veiligheid in de burgerluchtvaart te bereiken en te handhaven, dient een geharmoniseerde aanpak voor de effectieve handhaving van internationale veiligheidsnormen binnen de Gemeenschap te worden ingevoerd. Hiervoor moeten de voorschriften en procedures voor platforminspecties van luchtvaartuigen uit derde landen die in de lidstaten gelegen luchthavens aandoen, worden geharmoniseerd.
- (5) Een geharmoniseerde aanpak van de effectieve handhaving van de internationale veiligheidsnormen door de lidstaten voorkomt concurrentievervalsing. Een gemeenschappelijke houding tegenover luchtvaartuigen uit derde landen die niet voldoen aan de internationale veiligheidsnormen zal de positie van de lidstaten versterken.
- (6) Luchtvaartuigen die landen op in de lidstaten gelegen luchthavens dienen aan een inspectie te worden onderworpen, wanneer de verdenking bestaat dat zij niet aan de internationale veiligheidsnormen voldoen.
- (7) Ook wanneer geen specifieke verdenking bestaat, kan steekproefsgewijs inspectie plaatsvinden mits het gemeenschapsrecht en het internationale recht in acht worden genomen. De inspecties dienen met name op niet-discriminerende wijze te geschieden.
- (8) Luchtvaartuigen waarbij in het verleden reeds vaak gebreken zijn geconstateerd, of luchtvaartuigen van luchtvaartmaatschappijen waarvan de luchtvaartuigen vaak zijn opgevalen, kunnen vaker aan dergelijke inspecties worden onderworpen.
- (9) De in elke lidstaat verzamelde informatie moet ter beschikking van de overige lidstaten en de Commissie worden gesteld, teneinde het toezicht op de naleving van de internationale veiligheidsnormen door luchtvaartuigen uit derde landen zo doeltreffend mogelijk te maken.

⁽¹⁾ PB C 103 E van 30.4.2002, blz. 351.

⁽²⁾ PB C 241 van 7.10.2002, blz. 33.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 3 september 2002 (PB C 272 E van 13.11.2003, blz. 343); gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 13 juni 2003 (PB C 233 E van 30.9.2003, blz. 12) en standpunt van het Europees Parlement van 9 oktober 2003 (nog niet verschenen in het Publicatieblad). Resolutie van het Europees Parlement van 1 april 2004 en besluit van de Raad van 30 maart 2004.

⁽⁴⁾ PB C 65 van 4.3.1996, blz. 172.

- (10) Om deze redenen is er behoefte aan vaststelling van een procedure op Gemeenschapsniveau voor de beoordeling van luchtvaartuigen uit derde landen, en van bijbehorende mechanismen voor samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten met het oog op de uitwisseling van informatie.
- (11) Gezien het gevoelige karakter van informatie met betrekking tot de veiligheid dienen de lidstaten, overeenkomstig hun interne recht, de nodige maatregelen te nemen om een gepaste vertrouwelijkheid van de door hen ontvangen informatie te waarborgen.
- (12) Onverminderd het recht van toegang tot Commissiedocumenten overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie ⁽¹⁾, dient de Commissie maatregelen aan te nemen betreffende de verspreiding van dergelijke informatie onder belanghebbende partijen en de voorwaarden waaronder dit geschiedt.
- (13) Aan luchtvaartuigen die corrigerende maatregelen behoeven moet, indien de geconstateerde gebreken een kennelijk gevaar voor de veiligheid opleveren, een vliegverbod worden opgelegd totdat zij weer aan de internationale veiligheidsnormen voldoen.
- (14) Het is mogelijk dat de luchthaven van inspectie niet over toereikende faciliteiten beschikt, zodat de bevoegde autoriteit genooddakt is het luchtvaartuig door te laten vliegen naar een geschikte luchthaven, mits aan de voorwaarden voor een veilige vlucht wordt voldaan.
- (15) Om haar taken uit hoofde van deze richtlijn uit te voeren moet de Commissie worden bijgestaan door het comité dat is ingesteld bij artikel 12 van Verordening (EEG) nr. 3922/91 van de Raad van 16 december 1991 inzake de harmonisatie van technische voorschriften en administratieve procedures op het gebied van de burgerluchtvaart ⁽²⁾.
- (16) De voor de uitvoering van deze richtlijn vereiste maatregelen worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽³⁾.
- (17) De Commissie moet het comité dat is ingesteld bij artikel 12 van Verordening (EEG) nr. 3922/91 ook in het bezit stellen van in het kader van andere communautaire maatregelen verzamelde gegevens en informatie over specifieke voorvallen, die relevant zouden kunnen zijn voor de opsporing van gebreken die een gevaar voor de veiligheid van de luchtvaart vormen.
- (18) Er dient rekening te worden gehouden met de samenwerking en informatie-uitwisseling in het kader van de JAA (Gezamenlijke Luchtvaartautoriteiten) en de ECAC (Europese Burgerluchtvaartconferentie). Bovendien moet er zoveel mogelijk gebruik worden gemaakt van de bestaande deskundigheid inzake SAFA-procedures (veiligheidsevaluatie van buitenlandse vliegtuigen).
- (19) Er moet rekening worden gehouden met de rol van het EASA (Europees agentschap voor de veiligheid van de luchtvaart) in het veiligheidsbeleid voor de burgerluchtvaart, met inbegrip van de vaststelling van procedures waarmee een hoog, uniform niveau van veiligheid in de burgerluchtvaart in Europa wordt bereikt en gehandhaafd.
- (20) Op 2 december 1987 zijn het Koninkrijk Spanje en het Verenigd Koninkrijk te Londen in een gemeenschappelijke verklaring van hun respectieve ministers van Buitenlandse Zaken regelingen overeengekomen inzake een betere samenwerking betreffende het gebruik van de luchthaven van Gibraltar; deze regelingen moeten nog in werking treden,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Werkingsfeer en doel

1. In het kader van de algemene strategie van de Gemeenschap voor de totstandbrenging en instandhouding van een hoog uniform veiligheidsniveau in de burgerluchtvaart in Europa, wordt bij deze richtlijn binnen de Gemeenschap een geharmoniseerde aanpak van de doeltreffende handhaving van de internationale veiligheidsnormen ingevoerd door middel van harmonisering van de regels en procedures voor platforminspecties van luchtvaartuigen uit derde landen die op in de lidstaten gelegen luchthavens landen.

2. Deze richtlijn doet geen afbreuk aan het recht van de lidstaten om niet onder deze richtlijn vallende inspecties te verrichten en om overeenkomstig de communautaire en de internationale wetgeving een vliegverbod, een exploitatieverbod of voorwaarden voor het landen op hun luchthavens op te leggen aan luchtvaartuigen.

⁽¹⁾ PB L 145 van 31.5.2001, blz. 43.

⁽²⁾ PB L 373 van 31.12.1991, blz. 4. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1592/2002 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 240 van 7.9.2002, blz. 1).

⁽³⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

3. Staatsluchtvaartuigen als gedefinieerd in het Verdrag van Chicago en luchtvaartuigen met een maximum startgewicht van minder dan 5 700 kg die niet gebruikt worden voor commercieel luchtverkeer, vallen buiten de werkingssfeer van deze richtlijn.

4. De toepassing van deze richtlijn op de luchthaven van Gibraltar laat onverlet de rechtsopvattingen van respectievelijk het Koninkrijk Spanje en het Verenigd Koninkrijk betreffende het geschil inzake de soevereiniteit over het grondgebied waarop de luchthaven is gelegen.

5. De toepassing van deze richtlijn op de luchthaven van Gibraltar wordt opgeschort totdat de regelingen van de gezamenlijke verklaring van de ministers van Buitenlandse Zaken van het Koninkrijk Spanje en het Verenigd Koninkrijk van 2 december 1987 in werking zijn getreden. De regeringen van Spanje en van het Verenigd Koninkrijk zullen de Raad van de datum van inwerkingtreding in kennis stellen.

Artikel 2

Definities

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) „vliegverbod”: een formeel verbod voor een luchtvaartuig om de luchthaven te verlaten, en de nodige maatregelen om het aan de grond te houden,
- b) „internationale veiligheidsnormen”: de op het ogenblik van de inspectie geldende veiligheidsnormen van het Verdrag van Chicago en de bijlagen daarvan,
- c) „platforminspectie”: onderzoek volgens de bepalingen van bijlage II van luchtvaartuigen uit derde landen,
- d) „luchtvaartuigen uit derde landen”: luchtvaartuigen die niet worden gebruikt of geëxploiteerd onder toezicht van een bevoegde autoriteit van een lidstaat.

Artikel 3

Inwinning van informatie

De lidstaten stellen een mechanisme in voor het inwinnen van de informatie die zij van nut achten om het doel van artikel 1 te bereiken. Deze informatie omvat onder meer:

- a) belangrijke informatie met betrekking tot de veiligheid, die met name verkregen kan worden uit:
 - rapporten van piloten,

- rapporten van onderhoudsorganisaties,
 - rapporten over incidenten,
 - gegevens van andere organisaties die onafhankelijk zijn van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten,
 - klachten;
- b) informatie over ingevolge een platforminspectie genomen maatregelen, zoals:
- oplegging van een vliegverbod,
 - ontzegging van de toegang tot de betrokken lidstaat aan een luchtvaartuig of exploitant,
 - de verlangde corrigerende maatregelen,
 - de contacten met de bevoegde autoriteit van het land waar de exploitant gevestigd is;
- c) nadere informatie met betrekking tot de exploitant, zoals:
- uitvoering van corrigerende maatregelen,
 - herhaling van onregelmatigheden.

Deze informatie wordt opgenomen in een standaardrapport dat de in het modelformulier van bijlage I vermelde punten bevat.

Artikel 4

Platforminspectie

1. Iedere lidstaat treft de nodige voorzieningen om luchtvaartuigen uit derde landen, die ervan verdacht worden niet aan de internationale veiligheidsnormen te voldoen, aan platforminspecties te kunnen onderwerpen, wanneer zij op één van hun voor internationaal luchtverkeer openstaande luchthavens landen. Bij de toepassing van dergelijke procedures besteedt de bevoegde autoriteit speciale aandacht aan luchtvaartuigen:

- die volgens ontvangen informatie slecht onderhouden zijn of zichtbare schade of gebreken vertonen;
- die volgens de meldingen abnormaal vlieggedrag vertonen sinds het binnenvliegen in het luchtruim van een lidstaat, waardoor ernstige bezorgdheid over de veiligheid is ontstaan;

- wanneer bij een vorige platforminspectie gebreken aan het licht zijn gekomen die aanleiding geven tot ernstige bezorgdheid dat het luchtvaartuig niet voldoet aan de internationale veiligheidsnormen, en waarbij de lidstaat vreest dat de gebreken niet zijn hersteld;
- wanneer er bewijzen zijn dat de bevoegde autoriteiten van het land van registratie geen behoorlijk toezicht op de veiligheid uitoefenen, of
- wanneer de krachtens artikel 3 ingewonnen informatie aanleiding geeft tot bezorgdheid over de exploitant, of wanneer bij een vorige platforminspectie van een door dezelfde exploitant gebruikt luchtvaartuig gebreken aan het licht zijn gekomen.

2. Lidstaten kunnen regels opstellen om luchtvaartuigen ook wanneer er geen directe verdenking bestaat, aan steekproefsgewijze platforminspecties te onderwerpen, mits deze regels stroken met het communautaire en internationale recht. Deze procedure wordt evenwel op niet-discriminerende wijze toegepast.

3. De lidstaten zorgen ervoor dat passende platforminspecties en andere controlemaatregelen waartoe in het kader van artikel 8, lid 3, wordt besloten, worden uitgevoerd.

4. De platforminspectie wordt uitgevoerd volgens de in bijlage II beschreven procedure, met behulp van een inspectierapportformulier, dat tenminste de punten bevat uit het aan bijlage II gehechte formulier. Na voltooiing van de platforminspectie dienen de bevindingen van de platforminspectie aan de gezagvoerder of een vertegenwoordiger van de exploitant van het luchtvaartuig te worden medegedeeld, en indien er belangrijke gebreken aan het licht zijn getreden, dient het rapport aan de exploitant van het luchtvaartuig en aan de betrokken bevoegde autoriteiten te worden toegezonden.

5. Bij de uitvoering van een platforminspectie uit hoofde van deze richtlijn dient de betrokken bevoegde autoriteit al het mogelijke te doen om te voorkomen dat het geïnspecteerde luchtvaartuig onredelijke vertraging oploopt.

Artikel 5

Uitwisseling van informatie

1. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten wisselen onderling informatie uit. Deze informatie omvat, op verzoek van een bevoegde autoriteit, een lijst van voor internationaal luchtverkeer openstaande luchthavens van de betrokken lidstaat, met de vermelding, per kalenderjaar, van het aantal verrichte platforminspecties, en van het aantal vliegbewegingen van luchtvaartuigen uit derde landen voor elke op de lijst vermelde luchthaven.

2. De standaardrapporten als bedoeld in artikel 3 en de platforminspectierapporten als bedoeld in artikel 4, lid 4, worden onverwijld ter beschikking gesteld van de Commissie en, desgevraagd, van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten en van het Europees agentschap voor de veiligheid van de luchtvaart (EASA).

3. Wanneer uit een standaardrapport blijkt dat er een potentieel gevaar voor de veiligheid bestaat, of indien uit een platforminspectierapport blijkt dat een luchtvaartuig niet aan de internationale veiligheidsnormen voldoet en een potentieel gevaar voor de veiligheid vormt, wordt het rapport onverwijld toegezonden aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaten en aan de Commissie.

Artikel 6

Bescherming en verspreiding van informatie

1. De lidstaten nemen, overeenkomstig hun nationale wetgeving, de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de vertrouwelijkheid van informatie die zij overeenkomstig artikel 5 ontvangen, op passende wijze wordt beschermd. Zij gebruiken de informatie uitsluitend voor de doeleinden van deze richtlijn.

2. De Commissie publiceert jaarlijks een voor het publiek en de belanghebbenden in de bedrijfstak toegankelijk verslag met geaggregeerde gegevens, dat een analyse van alle overeenkomstig artikel 5 ontvangen informatie bevat. Die analyse is eenvoudig en begrijpelijk en geeft aan of er sprake is van een verhoogd veiligheidsrisico voor passagiers. In die analyse wordt de informatiebron geanonimiseerd.

3. Onverminderd het recht van het publiek op toegang tot de documenten van de Commissie, als neergelegd in Verordening (EG) nr. 1049/2001, neemt de Commissie volgens de procedure van artikel 10, lid 2, eigener beweging maatregelen voor de verspreiding aan de belanghebbende partijen van de in lid 1 bedoelde informatie en de daarvoor geldende voorwaarden. Deze maatregelen, die algemeen of individueel van aard kunnen zijn, zijn gebaseerd op de noodzaak om:

- personen en organisaties te voorzien van de informatie die zij nodig hebben om de veiligheid van de burgerluchtvaart te verbeteren;

- de verspreiding van informatie te beperken tot hetgeen strikt vereist is voor het doel van de gebruikers ervan, teneinde een passende vertrouwelijkheid van die informatie te waarborgen.

4. Wanneer informatie betreffende gebreken van luchtvaartuigen vrijwillig is verstrekt, wordt de bron ervan in de in artikel 4, lid 4, bedoelde platforminspectierapporten geanonimiseerd.

*Artikel 7***Vliegverbod voor luchtvaartuigen**

1. Wanneer niet-naleving van internationale veiligheidsnormen duidelijk de vliegveiligheid in gevaar brengt, moet de exploitant van luchtvaartuigen maatregelen nemen om voor het vertrek van de vlucht de gebreken te herstellen. Indien de bevoegde autoriteit die de platforminspectie uitvoert er niet van overtuigd is dat de gebreken vóór de vlucht zullen worden hersteld, houdt zij het luchtvaartuig aan de grond, totdat het gevaar is weggenomen en stelt zij de bevoegde autoriteiten van de betrokken exploitant en van de staat waar het luchtvaartuig ingeschreven is daarvan onmiddellijk in kennis.

2. De bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de inspectie is uitgevoerd, kan in overleg met de staat die verantwoordelijk is voor de exploitatie van het betrokken luchtvaartuig of de staat waar het luchtvaartuig ingeschreven is, bepalen onder welke voorwaarden het luchtvaartuig mag doorvliegen naar een luchthaven waar de gebreken kunnen worden hersteld. Indien het gebrek de geldigheid van het bewijs van luchtwaardigheid in gevaar brengt, mag het vliegverbod alleen worden opgeheven indien de exploitant de toestemming krijgt van de staat of staten waar het luchtvaartuig overheen zal vliegen.

*Artikel 8***Maatregelen ter verhoging van de veiligheid en uitvoeringsmaatregelen**

1. De lidstaten delen de Commissie mee welke operationele maatregelen zij hebben getroffen voor de uitvoering van de bepalingen van de artikelen 3, 4 en 5.

2. Op grond van de krachtens lid 1 ingewonnen informatie kan de Commissie, volgens de procedure van artikel 10, lid 2, alle nodige maatregelen treffen om de uitvoering van de bepalingen van de artikelen 3, 4 en 5 te vergemakkelijken, zoals:

- vaststelling van de lijst van in te winnen inlichtingen;
- specificering van de inhoud van en procedures voor platforminspecties specificeren;
- bepaling van het formaat voor de opslag en verspreiding van gegevens;
- oprichting of ondersteuning van de toepasselijke instanties die de instrumenten voor de inzameling en uitwisseling van informatie moeten beheren of gebruiken.

3. Op grond van de krachtens de artikelen 3, 4 en 5 ontvangen informatie, en overeenkomstig de procedure van artikel 10, lid 2, kan een besluit worden genomen over passende platforminspecties en andere controlemaatregelen, met name ten aanzien van een of meer exploitanten uit een bepaald derde land, in afwachting van de vaststelling door de bevoegde autoriteit van dat land van toereikende regelingen voor het treffen van corrigerende maatregelen.

4. De Commissie kan alle passende maatregelen nemen voor samenwerking met en het verlenen van assistentie aan derde landen om hun capaciteit voor toezicht op de veiligheid van de luchtvaart te verbeteren.

*Artikel 9***Oplegging van een verbod of operationele voorwaarden**

Indien een lidstaat besluit om een of meer exploitanten uit een bepaald derde land de toegang tot zijn luchthavens te ontfangen of om daarvoor operationele voorwaarden op te leggen of dit slechts onder bepaalde voorwaarden toestaat, totdat de bevoegde autoriteit van dat derde land de nodige herstellingsmaatregelen heeft genomen:

- a) stelt die lidstaat de Commissie in kennis van de genomen maatregelen; deze stuurt de informatie door naar de overige lidstaten;
- b) kan de Commissie volgens de procedure van artikel 10, lid 3, de aanbevelingen doen en maatregelen nemen die zij nodig acht; zij kan bovendien de onder a) meegedeelde maatregelen uitbreiden tot de hele Gemeenschap op grond van de voorlegging van een ontwerp van de te nemen maatregelen overeenkomstig de in artikel 10, lid 2, bedoelde procedure.

*Artikel 10***Comitéprocedure**

1. De Commissie wordt bijgestaan door het comité dat is ingesteld bij artikel 12 van Verordening (EEG) nr. 3922/91.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op drie maanden.

3. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 3 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van dat besluit.

Artikel 13

Verslag

4. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

5. Voorts kan het comité door de Commissie worden geraadpleegd over elke andere met de toepassing van deze richtlijn verband houdende aangelegenheid.

Uiterlijk op 30 april 2008 dient de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een verslag inover de toepassing van de richtlijn, en met name over artikel 9, waarin onder meer rekening wordt gehouden met de ontwikkelingen in de Europese Gemeenschap en in internationale fora. Dit verslag kan vergezeld gaan van voorstellen voor herziening van deze richtlijn.

Artikel 11

Uitvoering

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk 30 april 2006 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 14

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 15

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Artikel 12

Wijziging van de bijlagen

De bijlagen bij deze richtlijn kunnen volgens de procedure van artikel 10, lid 2, worden gewijzigd.

Gedaan te Straatsburg, 21 april 2004.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

P. COX

Voor de Raad

De voorzitter

D. ROCHE

BIJLAGE I

Nationale luchtvaartautoriteit (*Naam*)(*Staat*)

SAFA

Standaardrapport

¹ Nr.: _____² Bron SR³ Datum⁴ Plaats:⁵ (niet gebruikt)⁶ Maatschappij:⁷ AOC nummer:⁸ Staat:

.

⁹ Route: van¹⁰ Vluchtnummer:¹¹ Route: naar¹² Vluchtnummer:¹³ Gecharterd door maatschappij (*):¹⁴ Staat van de chartermaatschappij:

(*) (indien van toepassing)

¹⁵ Type luchtvaartuig¹⁶ Registratie¹⁷ Constructienummer¹⁸ Cockpit bemanning: Staat van brevetering:¹⁹ Opmerkingen:

.....

.....

.....

.....

²⁰ Genomen maatregelen:

.....

.....

.....

.....

²¹ (niet gebruikt)²² Naam nationale coördinator²³ Handtekening

BIJLAGE II

- I. De platforminspectie moet, afhankelijk van de beschikbare tijd, alle of een aantal van onderstaande punten omvatten:
1. Controle van de aanwezigheid en geldigheid van de voor internationale vluchten vereiste bescheiden zoals: bewijs van inschrijving, logboek, bewijs van luchtwaardigheid, bewijzen van bevoegdheid van het boordpersoneel, vergunning radiotelefonie, lijst van passagiers en lading, enz.
 2. Controleren of de samenstelling en de kwalificaties van het cockpit personeel voldoen aan de voorschriften van bijlage 1 en bijlage 6 bij het Verdrag van Chicago (ICAO-bijlagen).
 3. Controle van de operationele bescheiden (vluchtinformatie gegevens, operationeel vliegplan, logboek) en van de voorbereiding van de vlucht, die moet uitwijzen dat de vlucht overeenkomstig de voorschriften van ICAO-bijlage 6 is voorbereid.
 4. Controle van de aanwezigheid en toestand van de volgens ICAO-bijlage 6 voor internationale navigatie vereiste zaken:
 - bewijs van luchtvaartexploitant (AOC)
 - geluidshinder- en emissiecertificaat
 - procedurehandboek (inclusief minimumuitrustingslijst) en vluchthandboek
 - veiligheidsapparatuur
 - cabineveiligheidsapparatuur
 - voor de betreffende vlucht benodigde apparatuur, met inbegrip van radiocommunicatie- en radionavigatie-apparatuur
 - vluchtrecorders.
 5. Controleren of met de staat waarin luchtvaartuig en uitrusting verkeren (met inbegrip van beschadigingen en reparaties) nog steeds aan de normen van ICAO-bijlage 8 wordt voldaan.
- II. Na de platforminspectie moet een inspectierapport worden opgesteld, dat bovenstaande algemene gegevens moet bevatten, alsmede een lijst van gecontroleerde punten, met voor elk punt vermelding van de eventueel geconstateerde gebreken, en eventuele specifieke opmerkingen.

Nationale luchtvaartautoriteit (Naam)

(Staat)

SAFA

Platforminspectierapport

¹ Nr.: _____

² Bron: RI

³ Datum: _____

⁴ Plaats: _____

⁵ Plaatselijke tijd: ____:____:____

⁶ Maatschappij: _____

⁷ AOC nummer: _____

⁸ Staat: _____

⁹ Route: van _____

¹⁰ Vluchtnummer: _____

¹¹ Route: naar _____

¹² Vluchtnummer: _____

¹³ Gecharterd door maatschappij (*) _____

¹⁴ Staat van de chartermaatschappij: _____

(*) (indien van toepassing)

¹⁵ Type luchtvaartuig _____

¹⁶ Registratie _____

¹⁷ Constructienummer _____

¹⁸ Cockpit personeel: Staat van brevettering: _____

¹⁹ Opmerkingen:

Code/Standaard/Opmmerking

____ — _____
 ____ — _____
 ____ — _____
 ____ — _____

²⁰ Genomen maatregelen:

²¹ Namen inspecteur(s): _____

Dit rapport geeft een indruk van de toestand zoals die bij deze gelegenheid werd aangetroffen. Hieruit mag niet worden geconcludeerd dat het luchtvaartuig geschikt is voor de voorgenomen vlucht.

²² Naam nationale coördinator _____

²³ Handtekening _____

Nationale luchtvaartautoriteit (Naam)

(Staat)

Punt	Gecontroleerd	Opmerkingen
A. Cockpit		
Algemeen		
1. Algemene toestand cockpit	1	1
2. Nooduitgang	2	2
3. Technische uitrusting	3	3
Documenten		
4. Handboeken	4	4
5. Checklists	5	5
6. Radionavigatiekaarten	6	6
7. Minimumuitrustingslijst	7	7
8. Inschrijvingsbewijs	8	8
9. Geluidshindercertificaat (indien van toepassing)	9	9
10. AOC of daarmee gelijkgesteld bewijs	10	10
11. Vergunning radiotelefonie	11	11
12. Bewijs van luchtwaardigheid	12	12
Vluchtgegevens		
13. Vliegplan	13	13
14. Beladingsdiagram	14	14
Veiligheidsuitrusting		
15. Brandblussers	15	15
16. Reddingvesten/zwemuitrusting	16	16
17. Veiligheidsgordels	17	17
18. Zuurstofvoorziening	18	18
19. Zaklantaarn	19	19
Cockpitpersoneel		
20. Cockpitpersoneel	20	20
Logboek/Technisch journaal of daarmee gelijkgesteld logboek		
21. Logboek	21	21
22. Onderhoudsverklaring	22	22
23. Uitgesteld onderhoud	23	23
24. Inspectie van het vliegtuig voor de vlucht	24	24

Punt	Gecontroleerd	Opmerkingen
B. Veiligheid/Cabine		
1. Algemene toestand van de cabine	1	1
2. Zitplaatsen cabinepersoneel	2	2
3. EHBO-kit	3	3
4. Brandblussers	4	4
5. Reddingsvesten/zwemuitrusting	5	5
6. Veiligheidsgordels	6	6
7. Nooduitgang, noodverlichting en markering, zaklampen	7	7
8. Glijbanen/reddingvlotten (naar gelang vereist)	8	8
9. Zuurstofvoorziening(bemannings en passagiers)	9	9
10. Veiligheidsinstructies	10	10
11. Voldoende cabinepersoneel	11	11
12. Toegang tot nooduitgangen	12	12
13. Veiligheid van de bagage van de passagiers	13	13
14. Voldoende zitplaatsen	14	14
C. Toestand van het vliegtuig		
1. Algemene uitwendige toestand	1	1
2. Deuren en luiken	2	2
3. Besturingssystemen	3	3
4. Wielen en banden	4	4
5. Onderstel	5	5
6. Wielruimte	6	6
7. Inlaat en uilaat	7	7
8. Rotorbladen	8	8
9. Propellers	9	9
10. Zichtbare reparaties	10	10
11. Zichtbare (niet herstelde) schade	11	11
12. Lekkage	12	12
D. Lading		
1. Algemene toestand van het laadruim	1	1
2. Gevaarlijke goederen	2	2
3. Beveiliging van de lading aan boord	3	3

RICHTLIJN 2004/42/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD**van 21 april 2004****inzake de beperking van emissies van vluchtige organische stoffen ten gevolge van het gebruik van organische oplosmiddelen in bepaalde verven en vernissen en producten voor het overspuiten van voertuigen, en tot wijziging van Richtlijn 1999/13/EG**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 95,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 2001/81/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2001 inzake nationale emissieplafonds voor bepaalde luchtverontreinigende stoffen ⁽³⁾ stelt nationale maxima vast voor de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen, met inbegrip van vluchtige organische stoffen (hierna „VOS” te noemen) die tegen 2010 moeten worden bereikt als onderdeel van de geïntegreerde strategie van de Gemeenschap om verzuring en troposferische ozon te bestrijden, maar omvat geen grenswaarden voor de emissie van die verontreinigende stoffen uit specifieke bronnen.
- (2) Teneinde de nationale emissieplafonds voor VOS in acht te nemen, moeten de lidstaten hun aandacht richten op een aantal verschillende categorieën van bronnen van deze emissies.
- (3) Deze richtlijn vormt een aanvulling op maatregelen die op nationaal niveau worden genomen om te waarborgen dat het emissieplafond voor VOS niet wordt overstegen.
- (4) Door het ontbreken van communautaire bepalingen kan de wetgeving van de lidstaten waarbij VOS-grenswaar-

den voor bepaalde productcategorieën worden vastgesteld, uiteenlopen. Deze verschillen, gekoppeld aan het ontbreken van wetgeving op dit vlak in bepaalde lidstaten, kunnen onnodige handelsbelemmeringen en concurrentievervalsing in de interne markt veroorzaken.

- (5) De nationale wetten en voorschriften waarin, met het oog op de bestrijding van ozon op leefniveau, grenswaarden worden vastgesteld voor het VOS-gehalte van de onder deze richtlijn vallende producten moeten derhalve worden geharmoniseerd, om te verzekeren dat zij het vrije verkeer van deze producten niet beperken.
- (6) Daar de doelstellingen van het overwogen optreden niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt aangezien de VOS-emissies in een lidstaat de luchtkwaliteit in andere lidstaten beïnvloeden, en een verlaging van de VOS-emissies daarom, gezien de grotere schaal en doeltreffendheid, beter op het niveau van de Gemeenschap kan worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- (7) Het VOS-gehalte van in verven en vernissen en producten voor het overspuiten van voertuigen leidt tot aanzienlijke emissies van VOS in de lucht, hetgeen bijdraagt tot de lokale en grensoverschrijdende vorming van fotochemische oxidanten in de grenslaag van de troposfeer.
- (8) Het VOS-gehalte van bepaalde verven en vernissen en producten voor het overspuiten van voertuigen zou derhalve, voorzover technisch en economisch uitvoerbaar, zoveel mogelijk moeten worden verminderd met inachtneming van de klimatologische omstandigheden.
- (9) Voor een vergaande milieubescherming is het nodig dat grenswaarden worden vastgesteld en aangehouden voor het VOS-gehalte van de onder deze richtlijn vallende producten.
- (10) Er moet worden voorzien in overgangsmaatregelen voor producten die vervaardigd zijn voordat de voorschriften van deze richtlijn van kracht worden.

⁽¹⁾ PB C 220 van 16.9.2003, blz. 43.

⁽²⁾ Advies van het Europees Parlement van 25 september 2003 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 7 januari 2004 (PB C 79 E van 30.3.2004, blz. 1) en standpunt van het Europees Parlement van 30 maart 2004 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽³⁾ PB L 309 van 27.11.2001, blz. 22.

- (11) De lidstaten zouden in bepaalde gevallen individuele vergunningen moeten kunnen verlenen voor de verkoop en de aankoop, voor specifieke doeleinden en in strikt beperkte hoeveelheden, van producten die niet voldoen aan de door deze richtlijn bepaalde grenswaarden voor oplosmiddelen.
- (12) Deze richtlijn is een aanvulling op de communautaire bepalingen inzake de etikettering van chemische stoffen en preparaten.
- (13) De bescherming van de gezondheid van consumenten en/of werknemers en hun arbeidsmilieu dient niet binnen het toepassingsgebied van deze richtlijn te vallen en deze richtlijn dient dus niet van invloed te zijn op maatregelen die de lidstaten voor dat doel nemen.
- (14) Toezicht op de grenswaarden voor het gehalte aan organische verbindingen is noodzakelijk om te kunnen beoordelen of de massaconcentraties van VOS die worden aangetroffen in elke categorie onder deze richtlijn vallende verven en vernissen en producten voor het overspuiten van voertuigen, zich binnen de toegestane grenzen bevinden.
- (15) Aangezien het VOS-gehalte van voor het overspuiten van voertuigen gebruikte producten thans in deze richtlijn wordt gereguleerd, moet Richtlijn 1999/13/EG van de Raad van 11 maart 1999 inzake de beperking van de emissies van vluchtige organische stoffen ten gevolge van het gebruik van organische oplosmiddelen bij bepaalde werkzaamheden en in installaties ⁽¹⁾ dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (16) De lidstaten dienen echter nationale maatregelen te kunnen handhaven of invoeren voor de beperking van emissies tijdens het overspuiten van voertuigen waarbij een laklaag wordt aangebracht op wegvoertuigen als omschreven in Richtlijn 70/156/EEG van de Raad van 6 februari 1970 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende de goedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan ⁽²⁾, of een deel daarvan, als onderdeel van de reparatie, bescherming of decoratie van voertuigen buiten de fabriek.
- (17) Deze richtlijn dient niet van toepassing te zijn op producten die worden verkocht voor het exclusieve gebruik in krachtens Richtlijn 1999/13/EG goedgekeurde installaties, waar emissiebeperkende maatregelen een alternatief vormen voor het bereiken van op zijn minst een gelijkwaardige verlaging van de VOS-emissies.
- (18) De lidstaten dienen regels vast te stellen met betrekking tot sancties voor overtredingen van deze richtlijn en moeten erop toezien dat deze ten uitvoer worden gelegd. De vastgestelde sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.
- (19) De lidstaten moeten de Commissie in kennis stellen van hun ervaringen bij de toepassing van deze richtlijn.
- (20) Er dient een evaluatie te worden gemaakt om te bezien of er ruimte is voor een verlaging van het VOS-gehalte van producten die buiten het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen en of de reeds vastgestelde VOS-grenswaarden verder kunnen worden verlaagd.
- (21) De voor de uitvoering van deze richtlijn vereiste maatregelen, moeten worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽³⁾,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Doel en werkingssfeer

1. Deze richtlijn is erop gericht het totaalgehalte van VOS in bepaalde verven en vernissen en producten voor het overspuiten van voertuigen te beperken ter voorkoming of vermindering van luchtverontreiniging ten gevolge van de bijdrage van VOS aan de vorming van troposferische ozon.
2. Ter verwezenlijking van de in lid 1 genoemde doelstelling strekt deze richtlijn tot onderlinge aanpassing van de technische specificaties voor bepaalde verven en vernissen en producten voor het overspuiten van voertuigen.
3. Deze richtlijn is van toepassing op de in bijlage I genoemde producten.
4. Deze richtlijn doet geen afbreuk aan op communautair of nationaal niveau genomen maatregelen, waaronder etiketteringsvereisten, ter bescherming van de gezondheid van consumenten en werknemers en hun arbeidsmilieu.

⁽¹⁾ PB L 85 van 29.3.1999, blz. 1. Richtlijn gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 284 van 31.10.2003, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 42 van 23.2.1970, blz. 1. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 2004/3/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 49 van 19.2.2004, blz. 36).

⁽³⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

*Artikel 2***Definities**

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. bevoegde autoriteiten: de autoriteiten of organen die krachtens de wettelijke bepalingen van de lidstaten verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van de uit deze richtlijn voortvloeiende taken;
2. stoffen: chemische elementen en hun verbindingen die in de natuur voorkomen of door de industrie worden geproduceerd, in vaste of vloeibare of gasvorm;
3. preparaat: een mengsel of oplossing, bestaande uit twee of meer stoffen;
4. organische verbinding: een verbinding die ten minste het element koolstof bevat en daarnaast één of meer van de volgende elementen: waterstof, zuurstof, zwavel, fosfor, silicium, stikstof of halogeen met uitzondering van koolstof-oxiden en anorganische carbonaten en bicarbonaten;
5. vluchtige organische stof (VOS): een organische verbinding met een beginkookpunt van 250 °C of lager, gemeten bij een standaarddruk van 101,3 kPa;
6. VOS-gehalte: de massa van vluchtige organische stoffen uitgedrukt in gram/liter (g/l) bij de bereiding van het product in gebruiksklare vorm. De massa van vluchtige organische stoffen in een bepaald product die, tijdens het drogen, door een chemische reactie deel gaan uitmaken van de coating, wordt niet in aanmerking genomen voor de berekening van het VOS-gehalte;
7. oplosmiddel: een VOS die alleen of in combinatie met andere agentia wordt gebruikt om grondstoffen, producten of afvalmaterialen op te lossen of te verdunnen, of als schoonmaakmiddel om verontreinigingen op te lossen, dan wel als dispergeermiddel, om de viscositeit aan te passen, om de oppervlaktespanning aan te passen, als weekmaker of als conserveermiddel;
8. coating: een preparaat, met inbegrip van alle voor een juist gebruik benodigde organische oplosmiddelen of preparaten die organische oplosmiddelen bevatten, dat wordt gebruikt om op een oppervlak een film met decoratief, beschermend of ander functioneel effect te bereiken;
9. film: een continue laag ten gevolge van het opbrengen van één of meer coatings op een ondergrond;
10. watergedragen coating (WG): coating waarvan de viscositeit door middel van water wordt aangepast;
11. solventgedragen coating (SG): coating waarvan de viscositeit door middel van een oplosmiddel wordt aangepast;
12. in de handel brengen: het al dan niet tegen betaling beschikbaar stellen aan derden. Voor de toepassing van deze richtlijn wordt invoer in het douanegebied van de Gemeenschap ook beschouwd als in de handel brengen.

*Artikel 3***Vereisten**

1. De lidstaten zien erop toe dat op hun grondgebied de in bijlage I genoemde producten na de in bijlage II aangegeven data uitsluitend in de handel worden gebracht indien zij een VOS-gehalte hebben dat de in bijlage II genoemde grenswaarden niet overschrijdt, en aan artikel 4 voldoen.

Om na te gaan of voldaan is aan de in bijlage II opgenomen grenswaarden voor het VOS-gehalte, worden de in bijlage III genoemde analytische methoden gebruikt.

Voor in bijlage I genoemde producten waaraan oplosmiddelen of andere bestanddelen die oplosmiddelen bevatten, moeten worden toegevoegd om het product gebruiksklaar te maken, gelden de in bijlage II genoemde grenswaarden voor het VOS-gehalte van het product in gebruiksklare vorm.

2. In afwijking van lid 1 stellen de lidstaten producten die worden verkocht om uitsluitend te worden gebruikt bij een door Richtlijn 1999/13/EG bestreken activiteit die wordt verricht in een installatie waarvoor registratie heeft plaatsgevonden of een vergunning is verleend overeenkomstig de artikelen 3 en 4 van die richtlijn, vrij van de verplichting om aan de bovengenoemde eisen te voldoen.

3. Ten behoeve van de restauratie en het onderhoud van gebouwen en klassieke voertuigen die door de bevoegde autoriteiten als van bijzonder historisch en cultureel belang zijn aangemerkt, kunnen de lidstaten individuele vergunningen afgeven voor de aan- en verkoop van strikt beperkte hoeveelheden producten die niet voldoen aan de in bijlage II opgenomen grenswaarden voor het VOS-gehalte.

4. De onder de werkingssfeer van deze richtlijn vallende producten die kennelijk vóór de in bijlage II opgenomen data zijn geproduceerd en niet aan de in lid 1 bedoelde voorwaarden voldoen, mogen gedurende 12 maanden na de datum waarop het vereiste voor het betrokken product van kracht wordt, in de handel worden gebracht.

*Artikel 4***Etikettering**

De lidstaten zien erop toe dat de in bijlage I genoemde producten met een etiket in de handel worden gebracht. Op het etiket staan vermeld:

- a) de subcategorie van het product en de betrokken VOS-grenswaarden in g/l als bedoeld in bijlage II;
- b) het maximale VOS-gehalte in g/l van het product in gebruiksklare vorm.

*Artikel 5***Bevoegde instantie**

De lidstaten wijzen een bevoegde instantie aan die verantwoordelijk is voor de naleving van de in deze richtlijn neergelegde verplichtingen en stellen de Commissie uiterlijk 30 april 2005 daarvan in kennis.

*Artikel 6***Monitoring**

De lidstaten zetten een monitoringprogramma op om na te gaan of aan de richtlijn wordt voldaan.

*Artikel 7***Rapportage**

De lidstaten brengen verslag uit over de resultaten van het monitoringprogramma, om aan te tonen dat de richtlijn wordt nageleefd, en over de categorieën en hoeveelheden producten waarvoor overeenkomstig artikel 3, lid 3, een vergunning is afgegeven. De eerste twee verslagen worden bij de Commissie ingediend 18 maanden na de data voor naleving van de in bijlage II vermelde VOS-grenswaarden; vervolgens wordt om de vijf jaar een verslag ingediend. De Commissie ontwikkelt vooraf volgens de in artikel 12, lid 2, bedoelde procedure een gemeenschappelijk formaat voor de indiening van de monitoringgegevens. De jaarlijkse gegevens worden de Commissie desgevraagd ter beschikking gesteld.

*Artikel 8***Vrij verkeer**

Het is de lidstaten niet toegestaan om op de onder deze richtlijn vallende gronden, het in de handel brengen van onder deze richtlijn vallende producten die in hun gebruiksklare vorm aan de vereisten van deze richtlijn voldoen, te verbieden, te beperken of te verhinderen.

*Artikel 9***Evaluatie**

De Commissie wordt verzocht bij het Europees Parlement en de Raad:

1. uiterlijk in 2008 een verslag in te dienen over de resultaten van de evaluatie als bedoeld in artikel 10 van Richtlijn 2001/81/EG. In dit verslag wordt het volgende onderzocht:
 - a) de ruimte en het potentieel om het VOS-gehalte van producten die buiten de werkingssfeer van deze richtlijn vallen, te verlagen, met inbegrip van aerosols voor verven en vernissen;
 - b) een eventuele verdere vermindering (fase II) van het VOS-gehalte van producten voor het overspuiten van voertuigen;
 - c) elk nieuw element dat verband houdt met de sociaal-economische gevolgen van de toepassing van fase II zoals voorzien voor verven en vernissen.
2. uiterlijk 30 maanden na de data voor implementatie van de VOS-grenswaarden van bijlage II fase II een verslag in te dienen waarin met name rekening wordt gehouden met de verslagen als bedoeld in artikel 7 en met alle technische ontwikkelingen bij de vervaardiging van verven, vernissen en producten voor het overspuiten van voertuigen. In dit verslag worden de ruimte en het potentieel onderzocht om het VOS-gehalte van producten die binnen de werkingssfeer van deze richtlijn vallen, nog verder te verlagen, onder meer door eventueel onderscheid te maken tussen verven voor binnen- en buitendecoratie in subcategorieën d) en e) van bijlagen I, punt 1.1, en bijlage II.A.

Deze verslagen gaan, in voorkomend geval, vergezeld van voorstellen tot wijziging van deze richtlijn.

*Artikel 10***Sancties**

De lidstaten stellen voorschriften vast met betrekking tot de sancties die van toepassing zijn bij inbreuken op de op grond van deze richtlijn aangenomen nationale bepalingen en treffen de nodige maatregelen voor de uitvoering ervan. De vastgestelde sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. De lidstaten delen deze bepalingen uiterlijk op 30 oktober 2005 aan de Commissie mee en stellen haar onverwijld in kennis van eventuele latere wijzigingen.

Artikel 11

Aanpassing aan de technische vooruitgang

Alle wijzigingen die nodig zijn om bijlage III aan te passen aan de technische vooruitgang, worden volgens de procedure van artikel 12, lid 2, door de Commissie vastgesteld.

Artikel 12

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 13 van Richtlijn 1999/13/EG van de Raad ingestelde comité, hierna het „comité” genoemd.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op drie maanden.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 13

Wijziging van Richtlijn 1999/13/EG

1. Richtlijn 1999/13/EG wordt als volgt gewijzigd:

in het hoofdstuk „overspuiten van voertuigen” van bijlage I wordt het streepje geschrapt dat als volgt luidt:

„— het aanbrengen van een laklaag op wegvoertuigen, zoals gedefinieerd in Richtlijn 70/156/EEG, of een deel daarvan, als onderdeel van de reparatie, de bescherming of de decoratie van voertuigen buiten de fabriek, of”.

2. Onverminderd lid 1, kunnen de lidstaten nationale maatregelen handhaven of invoeren voor de controle van emissies van activiteiten voor het overspuiten van voertuigen die uit de werkingssfeer van Richtlijn 1999/13/EG zijn geschrapt.

Artikel 14

Omzetting

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden omuiterlijk op 30 oktober 2005 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in de bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor de verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen, alsmede een transponeringstabel, waarin wordt aangegeven in welke nationale bepalingen de bepalingen van deze richtlijn zijn verwerkt.

Artikel 15

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 16

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Straatsburg, 21 april 2004.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

P. COX

Voor de Raad

De voorzitter

D. ROCHE

BIJLAGE I

TOEPASSINGSGBIED

1. Voor de toepassing van deze richtlijn wordt onder verven en vernissen verstaan de in onderstaande subcategorieën genoemde producten, met uitsluiting van aerosols. Het betreft coatings voor gebouwen, houtwerk en bijbehorende structuren bestemde coatings met een decoratief, functioneel en beschermend effect.
 - 1.1. Subcategorieën:
 - a) Matte coatings voor wanden en plafonds: op wanden en plafonds aan te brengen coatings met een glansgraad van $\leq 25@60^\circ$.
 - b) Glanzende coatings voor wanden en plafonds: op wanden en plafonds aan te brengen coatings met een glansgraad van $> 25@60^\circ$.
 - c) Coatings voor buitenmuren met minerale ondergrond: op gemetselde, bakstenen of gepleisterde buitenmuren aan te brengen coatings.
 - d) Hout-, metaal- of kunststofverven voor binnen- en buitendecoratie en voor interieur- en gevelbekleding: voor decoratie en bekleding bestemde coatings die een ondoorzichtige film vormen. Deze coatings zijn ontworpen voor een ondergrond van hout, metaal of kunststof. Deze subcategorie omvat grondlagen en tussencoatings.
 - e) Vernissen en beitsen voor houtwerk binnen en buiten: op houtwerk aan te brengen coatings die een transparante of semi-transparante film vormen voor de decoratie en de bescherming van hout, metaal en kunststof. Tot deze subcategorie behoren dekkende houtbeitsen. Dekkende houtbeitsen zijn coatings die een ondoorzichtige film vormen voor de decoratie en de bescherming van hout tegen verwerking, als gedefinieerd in EN 927-1, semi-stabiele categorie.
 - f) Houtbeitsen met minimale laagdikte: houtbeitsen die, in overeenstemming met EN 927-1:1996, een gemiddelde dikte van minder dan $5\mu\text{m}$ hebben, wanneer zij volgens methode 5A van ISO 2808: 1997 worden beproefd.
 - g) Primers: coatings met afdichtende en/of blokkerende eigenschappen voor hout of muren en plafonds.
 - h) Hechtprimers: coatings voor het stabiliseren van losse deeltjes van de ondergrond, voor het waterafstotend maken en/of voor het beschermen van hout tegen het verblauwen.
 - i) Eencomponentcoatings: op filmvormend materiaal gebaseerde performance coatings, ontworpen voor toepassingen waaraan bijzondere eisen worden gesteld, zoals primerlaag en aflak voor kunststof, primerlaag voor ijzerhoudende ondergrond, primerlaag voor reactieve metalen als zink en aluminium, roestwerende aflakken, vloerbekledingen, inclusief houten en betonvloeren, antigrffiticoatings, vlamvertragende coatings en normen in verband met hygiëne in de levensmiddelen- en drankenindustrie of in de gezondheidszorg.
 - j) Tweecomponentcoatings: coatings met dezelfde gebruiksdoeleinden als eencomponentcoatings, waaraan vóór het aanbrengen evenwel een tweede component (bijvoorbeeld tertiaire aminen) wordt toegevoegd.
 - k) Meerkleurige coatings: coatings waarmee reeds bij de eerste laag een twee- of meerkleurig effect wordt verkregen.
 - l) Coatings met decoratief effect: coatings waarmee op specifiek voorbereide en voorgeverfde ondergronden of grondlagen bijzondere esthetische effecten worden verkregen en die tijdens het drogen met verschillende gereedschappen worden bewerkt.
 - 1.2. Subcategorieën:
2. Voor de toepassing van deze richtlijn wordt onder producten voor het overspuiten van voertuigen verstaan de in onderstaande subcategorieën genoemde producten. Zij worden gebruikt op wegvoertuigen, als gedefinieerd in Richtlijn 70/156/EEG, of, ten dele, voor de reparatie, de bescherming of de decoratie van voertuigen buiten de fabriek.

2.1. Subcategorieën:

- a) Voorbehandeling en reiniging: producten voor het langs mechanische of chemische weg verwijderen van oude coatings en roest, of om een hechtende ondergrond voor nieuwe coatings te verkrijgen.
 - i) Voorbehandelingsproducten: onder meer spuitpistoolreinigingsmiddelen (producten voor het schoonmaken van spuitpistolen en ander materiaal), afbijtmiddelen, ontvettingsmiddelen (inclusief antistatische middelen voor kunststof) en afbijtmiddelen voor siliconen.
 - ii) Voorreinigers: reinigingsproducten voor het verwijderen van oppervlakteverontreinigingen tijdens de voorbereiding van en vóór het aanbrengen van coatings.
 - b) Vulmiddelen en plamuur/stopmiddelen: zware materialen die worden aangebracht om, vóór het aanbrengen van surfacer/vulmiddel, diepe oneffenheden in het oppervlak op te vullen.
 - c) Primers: op blank metaal of op bestaande aflakken aan te brengen coatings ter bescherming tegen corrosie, die vóór de primer surfacer worden aangebracht.
 - i) Surfacer/vulmiddel: vóór de aflak aan te brengen coating ter bescherming tegen corrosie, ter bevordering van de hechting van de aflak en ter bevordering van een gelijkmatige afwerking door de opvulling van kleine oneffenheden in het oppervlak.
 - ii) Algemene metaalprimers: als primer aan te brengen coatings, zoals hechtingsbevorderende producten, sealers, surfacers, tussenlagen, kunststofprimers, „nat-op-nat”, niet-schuurbare vulmiddelen en verspuitsbare vulmiddelen.
 - iii) Washprimers: coatings die ten minste 0,5 % in gewicht aan fosforzuur bevatten en direct op blank metaal worden aangebracht ter bescherming tegen corrosie en ter verbetering van de hechting; coatings die als lasbare primer worden gebruikt; beitsmiddelen voor gegalvaniseerde en zinken oppervlakten.
 - d) Aflakken: enkellaags of meerlaags aan te brengen gepigmenteerde coatings die voor glans en duurzaamheid zorgen. Hiertoe behoren alle betrokken producten, zoals grondlagen en doorzichtige lagen:
 - i) Grondlagen: gepigmenteerde coatings die de kleur en het gewenste optische effect bepalen, maar niet de glans en de oppervlakteweerstand van de coatings.
 - ii) Doorzichtige lagen: transparante lagen die de uiteindelijke glans en weerstand van het coatingsysteem bepalen.
 - e) Speciale aflakken: als aflak aan te brengen coatings met bijzondere eigenschappen, zoals metaal- of parel-effect met één enkele laag, performante lagen in unikleur en doorzichtige lagen (bijvoorbeeld krasbestendige en gefluoreerde doorzichtige laag), reflecterende grondlagen, aflakken met gestructureerd oppervlak (bijvoorbeeld gehamerd), anti-slipcoatings, waterafstotende coatings voor de onderkant van de carrosserie, coatings die beschermen tegen steenslag, aflakken voor binnenafwerking; en aerosols.
-

BIJLAGE II

A. MAXIMALE GRENSWAARDEN VOOR HET VOS-GEHALTE VAN VERNEN EN VERNISSEN

	Productsubcategorie	Type	Fase I (g/l (*)) (vanaf 1.1.2007)	Fase II (g/l (*)) (vanaf 1.1.2010)
a	Matte coatings voor wanden en plafonds (glans ≤ 25@60°)	WG	75	30
		SG	400	30
b	Glanzende coatings voor wanden en plafonds (glans > 25@60°)	WG	150	100
		SG	400	100
c	Buitenmuren met minerale ondergrond	WG	75	40
		SG	450	430
d	Hout- en metaalverven voor binnen- en buitende- coratie en voor interieur- en gevelbekleding	WG	150	130
		SG	400	300
e	Vernissen en houtbeitsen voor houtwerk binnen en buiten, inclusief dekkende houtbeitsen	WG	150	130
		SG	500	400
f	Houtbeitsen met minimale laagdikte voor binnen en buiten	WG	150	130
		SG	700	700
g	Primers	WG	50	30
		SG	450	350
h	Hechtprimers	WG	50	30
		SG	750	750
i	Performante eencomponentcoatings	WG	140	140
		SG	600	500
j	Performante tweecomponenten-coatings voor spe- cief eindgebruik zoals vloeren	WG	140	140
		SG	550	500
k	Meerkleurige coatings	WG	150	100
		SG	400	100
l	Coatings met decoratief effect	WG	300	200
		SG	500	200

(*) g/l gebruiksklaar product

**B. MAXIMALE GRENSWAARDEN VOOR HET VOS-GEHALTE VAN PRODUCTEN VOOR HET OVERSPUITEN
VAN VOERTUIGEN**

	Productsubcategorie	Coatings	VOS g/l (*) (1.1.2007)
a	Voorbehandeling en reiniging	Voorbehandeling	850
		Oppervlaktereinigers	200
b	Plamuur/stopmiddelen	Alle types	250
c	Primers	Surfacer/vulmiddel en algemene (metaal-)primers	540
		Washprimers	780
d	Aflakken	Alle types	420
e	Speciale aflakken	Alle types	840

(*) g/l gebruiksklaar product. Met uitzondering van subcategorie a) moet het watergehalte van het gebruiksklare product buiten beschouwing worden gelaten.

BIJLAGE III

IN ARTIKEL 3, LID 1, BEDOELDE METHODEN

Parameter	Eenheid	Test	
		Methode	Datum bekendmaking
VOS-inhoud	g/l	ISO 11890-2	2002
VOS wanneer er reactieve verdunningsmiddelen aanwezig zijn	g/l	ASTMD 2369	2003

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESLUIT VAN DE RAAD

van 21 april 2004

betreffende de ondertekening van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Speciale Administratieve Regio Macao van de Volksrepubliek China inzake de overname van personen die zonder vergunning op het grondgebied verblijven

(2004/424/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 63, punt 3, onder b), juncto artikel 300, lid 2, eerste alinea, tweede zin, en lid 3, eerste alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽¹⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Commissie heeft namens de Europese Gemeenschap onderhandeld over een overeenkomst met de Speciale Administratieve Regio Macao van de Volksrepubliek China inzake de overname van personen die zonder vergunning op het grondgebied verblijven.
- (2) De overeenkomst is, behoudens eventuele sluiting op een later tijdstip, op 13 oktober 2003 namens de Europese Gemeenschap ondertekend.
- (3) De overeenkomst dient te worden goedgekeurd.
- (4) Door de overeenkomst wordt een Comité overname ingesteld dat beslissingen met rechtskracht kan nemen. Derhalve moet worden bepaald wie de Gemeenschap in dat comité vertegenwoordigt, en moet worden voorzien in een procedure waarin wordt vastgelegd hoe een standpunt van de Gemeenschap tot stand komt.
- (5) Overeenkomstig artikel 3 van het aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en aan het Verdrag tot

oprichting van de Europese Gemeenschap gehechte Protocol betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland, heeft het Verenigd Koninkrijk laten weten dat het wenst deel te nemen aan de aanneming en toepassing van dit besluit.

- (6) Ierland neemt, overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het Protocol betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland, gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, niet deel aan de aanneming van dit besluit. Dit besluit is bijgevolg niet bindend voor, noch van toepassing op Ierland.

- (7) Denemarken neemt, overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het Protocol betreffende de positie van Denemarken, gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, niet deel aan de aanneming van dit besluit. Dit besluit is bijgevolg niet bindend voor, noch van toepassing op Denemarken,

BESLUIT:

Artikel 1

De Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Speciale Administratieve Regio Macao van de Volksrepubliek China inzake de overname van personen die zonder vergunning op het grondgebied verblijven en de daaraan gehechte verklaringen worden namens de Gemeenschap goedgekeurd.

⁽¹⁾ Advies van 26 februari 2004 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

De tekst van de overeenkomst is aan dit besluit gehecht.

Artikel 2

De voorzitter van de Raad verricht de in artikel 20, lid 2, van de overeenkomst bedoelde kennisgeving ⁽¹⁾.

Voor alle andere beslissingen van het Comité overname wordt het standpunt van de Gemeenschap door de Raad, op voorstel van de Commissie, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen vastgesteld.

Artikel 3

De Commissie, bijgestaan door deskundigen uit de lidstaten, vertegenwoordigt de Gemeenschap in het Comité overname, ingesteld bij artikel 17 van de overeenkomst.

Artikel 5

Dit besluit wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 4

Het standpunt dat de Gemeenschap in het Comité overname inneemt met betrekking tot de goedkeuring van zijn reglement van orde, zoals voorgeschreven in artikel 17, lid 5, van de overeenkomst, wordt door de Commissie, na overleg met een door de Raad ingesteld bijzonder comité, bepaald.

Gedaan te Luxemburg, 21 april 2004.

Voor de Raad

De voorzitter

J. WALSH

⁽¹⁾ De datum van inwerkingtreding van deze overeenkomst wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* door het secretariaat-generaal van de Raad.

OVEREENKOMST

tussen de Europese Gemeenschap en de Speciale Administratieve Regio Macao van de Volksrepubliek China inzake de overname van personen die zonder vergunning op het grondgebied verblijven

DE EUROPESE GEMEENSCHAP,

hierna „de Gemeenschap” te noemen,

en

DE SPECIALE ADMINISTRATIEVE REGIO MACAO VAN DE VOLKSREPUBLIEK CHINA,

hierna de „SAR Macao” te noemen, door de Centrale Regering van de Volksrepubliek China naar behoren gemachtigd om deze overeenkomst te sluiten,

hierna „de overeenkomstsluitende partijen” te noemen,

VASTBESLOTEN hun samenwerking te versterken teneinde de illegale immigratie efficiënter te bestrijden,

VERWIJZEND naar Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad van 15 maart 2001 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld (PB L 81 van 23.3.2001, blz. 1), inzonderheid naar artikel 1, lid 2, juncto bijlage II daarvan, waarbij de houders van een paspoort van de „Regiao Administrativa Especial de Macau” worden vrijgesteld van de verplichting om voor een verblijf van in totaal maximaal drie maanden in het bezit te zijn van een visum wanneer zij de buitengrenzen van de lidstaten van de Europese Unie overschrijden,

VERLANGEND door middel van deze overeenkomst en op basis van wederkerigheid snelle en doeltreffende procedures vast te stellen voor de identificatie en overdracht van personen die niet of niet meer voldoen aan de voorwaarden voor binnenkomst, aanwezigheid of verblijf op het grondgebied van de SAR Macao of een van de lidstaten van de Europese Unie, en de doorgeleiding van dergelijke personen in een geest van samenwerking te vergemakkelijken,

OVERWEGENDE dat de bepalingen van deze overeenkomst, die onder de werkingssfeer van titel IV van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap valt, niet van toepassing zijn op het Koninkrijk Denemarken in overeenstemming met het Protocol betreffende de positie van Denemarken, dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap is gehecht,

ZIJN HET VOLGENDE OVEREENGEKOMEN:

Artikel 1

Definities

Voor de toepassing van deze overeenkomst wordt verstaan onder:

- a) „lidstaat”: alle lidstaten van de Europese Unie met uitzondering van het Koninkrijk Denemarken;
- b) „onderdaan van een lidstaat”: elke persoon die de nationaliteit van een lidstaat bezit, zoals gedefinieerd voor communautaire doeleinden;
- c) „vaste inwoner van de SAR Macao”: elke persoon die het recht heeft om permanent te verblijven in de SAR Macao;

- d) „persoon die onder een andere jurisdictie valt”: elke persoon die noch een vaste inwoner van de SAR Macao noch een onderdaan van een lidstaat is;

- e) „verblijfsvergunning”: een door de SAR Macao of een van de lidstaten afgegeven vergunning, ongeacht van welke aard, die een persoon recht geeft om op hun grondgebied te verblijven. Hieronder vallen geen tijdelijke vergunningen om in verband met de behandeling van een asielverzoek of een aanvraag van een verblijfsvergunning op het grondgebied te verblijven;

- f) „visum”: een door de SAR Macao of een van de lidstaten afgegeven vergunning of genomen besluit dat nodig is om het grondgebied binnen te komen of door te reizen. Lucht-haventransitvisa vallen hier niet onder.

DEEL I

OVERNAMEVERPLICHTINGEN VAN DE SAR MACAO*Artikel 2***Overname van vaste inwoners en gewezen vaste inwoners**

1. De SAR Macao neemt, op verzoek van een lidstaat en zonder andere formaliteiten dan die welke in deze overeenkomst zijn genoemd, alle personen over die niet of niet meer voldoen aan de voorwaarden voor binnenkomst, aanwezigheid of verblijf op het grondgebied van de verzoekende lidstaat, wanneer kan worden aangetoond of aannemelijk kan worden gemaakt dat zij vaste inwoners zijn van de SAR Macao.

Hetzelfde geldt voor personen die na binnenkomst op het grondgebied van een lidstaat hun recht op vast verblijf in de SAR Macao hebben verloren, tenzij die personen door die lidstaat zijn genaturaliseerd.

2. Op verzoek van een lidstaat verstrekt de SAR Macao de over te nemen persoon onverwijld de voor zijn terugkeer vereiste reisdocumenten met een geldigheidstermijn van ten minste zes maanden. Indien de betrokken persoon om juridische of feitelijke redenen niet binnen de geldigheidstermijn van het oorspronkelijk afgegeven reisdocument kan worden overgedragen, dan geeft de SAR Macao binnen 14 dagen een nieuw reisdocument af met dezelfde geldigheidstermijn. Indien de SAR Macao niet binnen 15 dagen op het verzoek van een lidstaat heeft geantwoord, dan wordt aangenomen dat hij instemt met het gebruik van het standaard-reisdocument van de Europese Unie voor verwijderingsdoeleinden.

*Artikel 3***Overname van personen die onder een andere jurisdictie vallen**

1. De SAR Macao neemt, op verzoek van een lidstaat en zonder andere formaliteiten dan die welke in deze overeenkomst zijn genoemd, alle personen over die niet of niet meer voldoen aan de voorwaarden voor binnenkomst, aanwezigheid of verblijf op het grondgebied van de verzoekende lidstaat, wanneer kan worden aangetoond of aannemelijk kan worden gemaakt dat die personen

- a) bij binnenkomst in de betrokken lidstaat in het bezit waren van een geldige verblijfsvergunning afgegeven door de SAR Macao, of
- b) na het grondgebied van de SAR Macao te zijn binnengekomen, het grondgebied van de lidstaten, rechtstreeks komend van het grondgebied van de SAR Macao, illegaal binnenkomen.

2. De in lid 1 bedoelde overnameplicht is niet van toepassing wanneer:

- a) de onder een andere jurisdictie vallende persoon alleen maar op doorreis was zonder het grondgebied van de SAR Macao binnen te komen, of
- b) de verzoekende lidstaat aan de onder een andere jurisdictie vallende persoon, voor of na binnenkomst op zijn grondgebied, een verblijfsvergunning heeft afgeleverd, tenzij die persoon in het bezit is van een verblijfsvergunning, afgegeven door de SAR Macao, met een langere geldigheidstermijn.

3. Op verzoek van een lidstaat verstrekt de SAR Macao de over te nemen persoon onverwijld de voor zijn terugkeer vereiste reisdocumenten met een geldigheidstermijn van ten minste zes maanden. Indien de betrokken persoon om juridische of feitelijke redenen niet binnen de geldigheidstermijn van het oorspronkelijk afgegeven reisdocument kan worden overgedragen, dan geeft de SAR Macao binnen 14 dagen een nieuw reisdocument af met dezelfde geldigheidstermijn. Indien de SAR Macao niet binnen 15 dagen op het verzoek van een lidstaat heeft geantwoord, dan wordt aangenomen dat hij instemt met het gebruik van het standaard-reisdocument van de Europese Unie voor verwijderingsdoeleinden.

DEEL II

OVERNAMEVERPLICHTINGEN VAN DE GEMEENSCHAP*Artikel 4***Overname van eigen en gewezen eigen onderdanen**

1. Een lidstaat neemt, op verzoek van de SAR Macao en zonder andere formaliteiten dan die welke in deze overeenkomst zijn genoemd, alle personen over die niet of niet meer voldoen aan de voorwaarden voor binnenkomst, aanwezigheid of verblijf op het grondgebied van de SAR Macao, wanneer kan worden aangetoond of aannemelijk kan worden gemaakt dat zij onderdanen zijn van die lidstaat. Hetzelfde geldt voor personen aan wie na binnenkomst op het grondgebied van de SAR Macao de nationaliteit van een lidstaat is ontnomen of die daaraan hebben verzaakt, tenzij die personen permanente inwoners zijn van de SAR Macao.

2. Op verzoek van de SAR Macao verstrekt een lidstaat de over te nemen persoon onverwijld de voor zijn terugkeer vereiste reisdocumenten met een geldigheidstermijn van ten minste zes maanden. Kan de betrokken persoon om juridische of feitelijke redenen niet binnen de geldigheidstermijn van het oorspronkelijk afgegeven reisdocument worden overgedragen, dan geeft de betrokken lidstaat binnen 14 dagen een nieuw reisdocument met dezelfde geldigheidstermijn af. Indien de lidstaat niet binnen 15 dagen op het verzoek van de SAR Macao heeft geantwoord, dan wordt aangenomen dat hij instemt met het gebruik van de „Travel Permit of Exceptional Use” van de SAR Macao.

Artikel 5

DEEL III

Overname van personen die onder een andere jurisdictie vallen

1. Een lidstaat neemt, op verzoek van de SAR Macao en zonder andere formaliteiten dan die welke in deze overeenkomst zijn genoemd, alle onder een andere jurisdictie vallende personen over die niet of niet meer voldoen aan de voorwaarden voor binnenkomst, aanwezigheid of verblijf op het grondgebied van de SAR Macao, wanneer kan worden aangetoond of aannemelijk kan worden gemaakt dat die personen:

- a) bij binnenkomst in de SAR Macao in het bezit waren van een geldige verblijfsvergunning afgegeven door de aangezochte lidstaat, of
- b) na het grondgebied van de aangezochte lidstaat te zijn binnengekomen, het grondgebied van de SAR Macao, rechtstreeks komend van het grondgebied van de aangezochte lidstaat, illegaal binnenkomen.

2. De in lid 1 bedoelde overnameplicht is niet van toepassing wanneer:

- a) de onder een andere jurisdictie vallende persoon in luchthaventransit is geweest via een internationale luchthaven van de aangezochte lidstaat, of
- b) de SAR Macao aan de onder een andere jurisdictie vallende persoon voor of na binnenkomst op zijn grondgebied een verblijfsvergunning heeft afgegeven, tenzij die persoon in het bezit is van een verblijfsvergunning, afgegeven door de SAR Macao, met een langere geldigheidstermijn.

3. Indien twee of meer lidstaten een verblijfsvergunning hebben afgegeven, rust de in lid 1 bedoelde overnameplicht op de lidstaat die het document met de langste geldigheidstermijn heeft afgegeven of, indien een of meer daarvan reeds zijn vervallen, het document dat nog steeds geldig is. Indien alle documenten reeds zijn vervallen, rust de in lid 1 bedoelde overnameplicht op de lidstaat die het document met de recentste vervaldatum heeft afgegeven.

4. Op verzoek van de SAR Macao verstrekt een lidstaat de over te nemen persoon onverwijld de voor zijn terugkeer vereiste reisdocumenten met een geldigheidstermijn van ten minste zes maanden. Kan de betrokken persoon om juridische of feitelijke redenen niet binnen de geldigheidstermijn van het oorspronkelijk afgegeven reisdocument worden overgedragen, dan geeft de betrokken lidstaat binnen 14 dagen een nieuw reisdocument met dezelfde geldigheidstermijn af. Indien de lidstaat niet binnen 15 dagen op het verzoek van de SAR Macao heeft geantwoord, dan wordt aangenomen dat hij instemt met het gebruik van de „Travel Permit of Exceptional Use” van de SAR Macao.

OVERNAMEPROCEDURE

Artikel 6

Beginsel

1. Met inachtneming van het bepaalde in lid 2, moet voor de overdracht van een op grond van een verplichting zoals bedoeld in de artikelen 2 tot en met 5, over te nemen persoon een overnameverzoek worden ingediend bij de bevoegde autoriteit van de aangezochte overeenkomstsluitende partij.

2. Het overnameverzoek kan worden vervangen door een schriftelijke mededeling aan de aangezochte overeenkomstsluitende partij binnen een redelijke termijn voor de terugkeer van de betrokken persoon op voorwaarde dat:

- a) de over te nemen persoon in het bezit is van een geldig reisdocument en, indien van toepassing, een geldige verblijfsvergunning van de aangezochte overeenkomstsluitende partij, en
- b) de over te nemen persoon bereid is naar de aangezochte overeenkomstsluitende partij terug te keren.

Artikel 7

Overnameverzoek

1. Elk overnameverzoek moet de volgende gegevens bevatten:

- a) personalia van de over te dragen persoon (bijvoorbeeld naam, voornamen, geboortedatum en, indien mogelijk, geboorteplaats en laatste verblijfplaats);
- b) vermelding van de middelen waarmee het bewijs kan worden geleverd of een gewettigd vermoeden kan worden vastgesteld van nationaliteit of van vaste verblijfplaats en, indien mogelijk, kopieën van documenten.

2. Het overnameverzoek moet, voorzover mogelijk, ook de volgende inlichtingen bevatten:

- a) verklaring waaruit blijkt dat de over te dragen persoon hulp of verzorging nodig kan hebben, op voorwaarde dat de betrokken persoon uitdrukkelijk met die verklaring heeft ingestemd;
- b) alle andere beschermings- of veiligheidsmaatregelen die voor deze individuele overdracht nodig kunnen zijn.

3. Een gemeenschappelijk formulier voor overnameverzoeken is in bijlage 5 bij deze overeenkomst opgenomen.

*Artikel 8***Bewijsmiddelen met betrekking tot nationaliteit en vaste verblijfplaats**

1. Het bewijs van de nationaliteit of vaste verblijfplaats overeenkomstig artikel 2, lid 1, en artikel 4, lid 1, kan worden geleverd door middel van de in bijlage 1 bij deze overeenkomst genoemde documenten, zelfs indien hun geldigheidstermijn is verstreken. Wanneer dergelijke documenten worden voorgelegd, erkennen de lidstaten de nationaliteit en erkent de SAR Macao zonder verdere formaliteiten de vaste verblijfplaats. Het bewijs van de nationaliteit of vaste verblijfplaats kan niet door middel van valse documenten worden geleverd.

2. Het gewettigde vermoeden van nationaliteit of vaste verblijfplaats overeenkomstig artikel 2, lid 1, en artikel 4, lid 1, kan worden geleverd door middel van de in bijlage 2 bij deze overeenkomst genoemde documenten, zelfs indien hun geldigheidstermijn is verstreken. Wanneer dergelijke documenten worden voorgelegd, nemen de lidstaten de nationaliteit en de SAR Macao de vaste verblijfplaats als vaststaand aan, tenzij zij het tegendeel kunnen bewijzen.

3. Indien geen van de in bijlage 1 of 2 genoemde documenten kan worden voorgelegd, nemen de bevoegde autoriteiten van de SAR Macao of van de betrokken lidstaat, op verzoek, de nodige maatregelen om de over te nemen persoon in elk geval onverwijld te ondervragen om zijn nationaliteit of vaste verblijfplaats vast te stellen.

*Artikel 9***Bewijsmiddelen met betrekking tot personen die onder een andere jurisdictie vallen**

1. Het bewijs dat is voldaan aan de in artikel 3, lid 1, en artikel 5, lid 1, vermelde voorwaarden voor overname van personen die onder een andere jurisdictie vallen, kan worden geleverd door middel van de in bijlage 3 bij deze overeenkomst vermelde bewijsmiddelen; het bewijs kan niet door middel van valse documenten worden geleverd. Dit bewijs wordt tussen de overeenkomstsluitende partijen zonder verdere formaliteiten erkend.

2. Het gewettigde vermoeden dat is voldaan aan de in lid 3 van de artikelen 1 en 5 vermelde voorwaarden voor overname van personen die onder een andere jurisdictie vallen, kan worden geleverd door middel van de in bijlage 4 bij deze overeenkomst vermelde bewijsmiddelen. Wanneer dit begin van bewijs is geleverd, nemen de overeenkomstsluitende partijen aan dat aan de voorwaarden is voldaan, tenzij zij het tegendeel kunnen bewijzen.

3. Het illegale karakter van de binnenkomst, aanwezigheid of verblijf kan worden vastgesteld aan de hand van het ontbreken van de reisdocumenten van de betrokken persoon of het ontbreken daarin van het voor het grondgebied van de verzøkende lidstaat of de SAR Macao vereiste visum of een andere verblijfsvergunning. Een verklaring van de bevoegde autoriteit van de verzøkende overeenkomstsluitende partij waarin zij vaststelt dat de betrokken persoon niet in het bezit was van de nodige reisdocumenten, visum of verblijfsvergunning, levert

eveneens het gewettigde vermoeden op van de illegale binnenkomst, aanwezigheid of verblijf.

*Artikel 10***Termijnen**

1. Het overnameverzoek moet door de bevoegde autoriteit van de aangezochte overeenkomstsluitende partij worden ingediend binnen een termijn van ten hoogste een jaar nadat de verzøkende autoriteit kennis heeft gekregen van het feit dat een persoon die onder een andere jurisdictie valt, niet of niet meer de voorwaarden voor binnenkomst, aanwezigheid of verblijf vervult. Indien er juridische of feitelijke belemmeringen zijn waardoor het verzoek niet tijdig kan worden ingediend, wordt de termijn, op verzoek, verlengd doch uiterlijk totdat de belemmeringen zijn opgeheven.

2. Een overnameverzoek moet zonder uitstel en in elk geval uiterlijk binnen een termijn van een maand worden beantwoord en de afwijzing van een overnameverzoek moet worden gemotiveerd. Deze termijn begint te lopen vanaf de datum van ontvangst van het overnameverzoek. Wanneer niet binnen deze termijn wordt geantwoord, wordt aangenomen dat met de overdracht wordt ingestemd.

3. Nadat de instemming is gegeven of, in voorkomend geval, nadat de termijn van een maand is verstreken, wordt de betrokken persoon zonder uitstel en uiterlijk binnen drie maanden overgedragen. Deze termijn kan op verzoek worden verlengd met de tijd die nodig was om de juridische of praktische belemmeringen op te heffen.

*Artikel 11***Overdrachtmodaliteiten en wijze van vervoer**

1. Voordat een persoon wordt overgedragen, treffen de bevoegde autoriteiten van de SAR Macao en de betrokken lidstaat schriftelijk en van tevoren regelingen met betrekking tot de datum van overdracht, de plaats waar de grens wordt overschreden en eventuele begeleiders.

2. Geen enkele wijze van vervoer, hetzij door de lucht, over land of over zee, is verboden doch in de regel geschiedt de overdracht door de lucht. De overdracht per vliegtuig is niet beperkt tot het gebruik van de nationale luchtvaartmaatschappijen of veiligheidspersoneel van de verzøkende overeenkomstsluitende partij doch kan ook plaatsvinden met gebruikmaking van lijn- en chartervluchten.

DEEL IV

DOORGELEIDING*Artikel 12***Beginselen**

1. De SAR Macao staat de doorgeleiding van personen die onder een andere jurisdictie vallen, over zijn grondgebied toe

indien een lidstaat daarom verzoekt, en een lidstaat staat de doorgeleiding van personen die onder een andere jurisdictie vallen, over zijn grondgebied toe indien de SAR Macao daarom verzoekt, wanneer de verdere reis in eventuele staten van doortocht en de overname door de staat van bestemming verzekerd zijn.

2. De lidstaten en de SAR Macao dienen de doorgeleiding van personen die onder een andere jurisdictie vallen, te beperken tot gevallen waarin die personen niet rechtstreeks aan de staat van bestemming kunnen worden overgedragen.

3. Doorgeleiding kan door de SAR Macao of een lidstaat worden geweigerd:

a) indien de onder een andere jurisdictie vallende persoon in een andere staat van doortocht of in de staat van bestemming het risico loopt te worden vervolgd of zou kunnen blootstaan aan strafvervolgning of sancties, of op het grondgebied van de aangezochte lidstaat of de SAR Macao zou kunnen blootstaan aan strafvervolgning;

b) om redenen van volksgezondheid, binnenlandse veiligheid of andere fundamentele belangen van de rechtsorde.

4. De SAR Macao of een lidstaat kan elke afgegeven vergunning intrekken indien zich later omstandigheden zoals bedoeld in lid 3, voordoen die de doorgeleiding belemmeren, of indien de verdere reis in eventuele staten van doortocht of de overname door de staat van bestemming niet meer verzekerd is.

Artikel 13

Doorgeleidingsprocedure

1. Een doorgeleidingsverzoek moet schriftelijk worden ingediend bij de bevoegde autoriteiten en moet de volgende inlichtingen bevatten:

a) type van doorgeleiding (door de lucht, over land of zee), eventuele andere staten van doortocht en beoogde eindbestemming;

b) personalia van de betrokken persoon (bijvoorbeeld naam, voornaam, geboortedatum en, zo mogelijk, geboorteplaats, nationaliteit, aard en nummer van het reisdocument);

c) voorgenomen plaats van grensoverschrijding, tijdstip van overdracht en eventueel gebruik van begeleiders;

d) een verklaring waarin wordt gesteld dat volgens de verzoiende overeenkomstsluitende partij is voldaan aan de voorwaarden vermeld in artikel 12, lid 2, en dat er geen redenen bekend zijn voor een afwijzing op grond van artikel 12, lid 3.

Een gemeenschappelijk formulier voor doorgeleidingsverzoeken is in bijlage 6 bij deze overeenkomst opgenomen.

2. De bevoegde autoriteit van de aangezochte overeenkomstsluitende partij brengt de verzoekende bevoegde autoriteit onverwijld schriftelijk op de hoogte van de toelating, met bevestiging van de plaats waar de grens wordt overschreden en het geplande tijdstip van toelating, of van de afwijzing van de toelating en de redenen daarvoor.

3. Indien de doorgeleiding door de lucht gebeurt, worden de over te nemen persoon en eventuele begeleiders vrijgesteld van de verplichting om een luchthaventransitvisum aan te vragen.

4. De bevoegde autoriteiten van de aangezochte overeenkomstsluitende partij steunen, mits onderling overleg, de doorgeleiding, met name door toezicht op de betrokkenen en stellen daartoe geschikte voorzieningen beschikbaar.

DEEL V

KOSTEN

Artikel 14

Kosten van vervoer en doorgeleiding

Onverminderd het recht van de bevoegde autoriteiten om de aan de overname verbonden kosten van de over te nemen persoon of derde partijen terug te vorderen, komen alle vervoerkosten in verband met overname en doorgeleiding uit hoofde van deze overeenkomst tot aan de grens van de staat van eindbestemming ten laste van de verzoekende overeenkomstsluitende partij.

DEEL VI

GEGEVENSBESCHERMING EN ONVERMINDERDE TOEPASSELIJKHEID

Artikel 15

Gegevensbescherming

1. Persoonsgegevens worden alleen verstrekt wanneer dit nodig is voor de tenuitvoerlegging van deze overeenkomst door de SAR Macao of de lidstaten.

2. De verwerking en de behandeling van persoonsgegevens in een bepaald geval zijn onderworpen aan de wetgeving van de SAR Macao en, wanneer een bevoegde autoriteit van een lidstaat als controleur optreedt, aan de bepalingen van Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31) en de nationale wetgeving die uit hoofde van deze richtlijn is vastgesteld.

3. Daarnaast zijn de volgende beginselen van toepassing:
- a) persoonsgegevens moeten redelijk en rechtmatig worden verwerkt;
 - b) persoonsgegevens moeten voor het welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doel van de tenuitvoerlegging van deze overeenkomst worden verkregen en mogen door de mededelende of ontvangende autoriteit niet verder worden verwerkt op een wijze die onverenigbaar is met dat doel;
 - c) persoonsgegevens moeten toereikend, terzake dienend en niet bovenmatig zijn, uitgaande van de doeleinden waarvoor zij worden verzameld en/of vervolgens worden verwerkt; de verstrekte persoonsgegevens mogen met name uitsluitend betrekking hebben op:
 - de personalia van de over te dragen persoon (naam, voornaam, eventuele vroegere namen, bijnamen of pseudoniemen, geboortedatum en -plaats, geslacht, huidige en vorige nationaliteit);
 - identiteitsbewijs of paspoort (nummer, geldigheidstermijn, datum van afgifte, afgevende autoriteit, plaats van afgifte);
 - verblijfplaatsen en reisroutes;
 - andere voor identificatie van de over te dragen persoon of voor het onderzoek van de overnamevereisten uit hoofde van deze overeenkomst dienstige gegevens;
 - d) persoonsgegevens moeten nauwkeurig zijn en moeten zo nodig worden bijgewerkt;
 - e) persoonsgegevens mogen in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren, niet langer worden bewaard dan voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verzameld of vervolgens worden verwerkt, noodzakelijk is;
 - f) de mededelende en de ontvangende autoriteit nemen alle maatregelen die nodig zijn om te zorgen voor een passende rectificatie, uitwissing of afscherming van persoonsgegevens wanneer de verwerking niet in overeenstemming is met de bepalingen van dit artikel, met name omdat de gegevens niet toereikend, terzake dienend of bovenmatig zijn in verhouding tot het doel van de verwerking. Dit behelst tevens de kennisgeving van elke rectificatie, uitwissing of afscherming aan de andere partij;
 - g) op verzoek stelt de ontvangende autoriteit de mededelende autoriteit in kennis van het gebruik dat van de verstrekte gegevens is gemaakt en van de daardoor verkregen resultaten;
 - h) persoonsgegevens mogen uitsluitend aan de bevoegde autoriteiten worden verstrekt. Voor de mededeling aan andere instanties is de voorafgaande goedkeuring van de mededelende autoriteit vereist;

- i) de mededelende en ontvangende autoriteiten zijn verplicht de mededeling en ontvangst van persoonsgegevens schriftelijk te registreren.

Artikel 16

Onverminderde toepasselijkheid

1. Deze overeenkomst laat de rechten, verplichtingen en verantwoordelijkheden die voortvloeien uit het internationale recht dat van toepassing is op de Gemeenschap, de lidstaten en de SAR Macao onverlet.
2. Niets in deze overeenkomst belet de terugkeer van een persoon onder andere formele of informele regelingen.

DEEL VII

TENUITVOERLEGGING EN TOEPASSING

Artikel 17

Comité overname

1. De overeenkomstsluitende partijen verlenen elkaar onderling hulp bij de toepassing en uitlegging van deze overeenkomst. Daartoe stellen zij een Comité overname in dat met name:
 - a) de toepassing van deze overeenkomst volgt;
 - b) uitvoeringsbepalingen vaststelt die nodig zijn voor de eenvormige uitvoering van de overeenkomst;
 - c) geregeld gegevens uitwisselt over de uitvoeringsprotocollen die door de afzonderlijke lidstaten en de SAR Macao op grond van artikel 18 zijn opgesteld;
 - d) wijzigingen aan deze overeenkomst voorstelt.
2. Aanbevelingen van het Comité overname tot wijziging van de bijlagen bij deze overeenkomst kunnen door de partijen middels een vereenvoudigde procedure worden goedgekeurd.
3. Het Comité overname bestaat uit vertegenwoordigers van de Gemeenschap en de SAR Macao. De Gemeenschap wordt vertegenwoordigd door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, bijgestaan door deskundigen uit de lidstaten.

4. Het Comité overname komt wanneer nodig bijeen op verzoek van een van de overeenkomstsluitende partijen.
5. Het Comité overname stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 18

Uitvoeringsprotocollen

1. De SAR Macao en een lidstaat kunnen uitvoeringsprotocollen opstellen die betrekking hebben op de regels inzake:
 - a) de aanwijzing van de bevoegde autoriteiten, de plaatsen voor het overschrijden van de grenzen, de uitwisseling van contactpunten en de voor communicatie gebruikte talen;
 - b) de voorwaarden voor doorgeleiding van onder een andere jurisdictie vallende personen met begeleiding;
 - c) andere middelen en documenten dan die vermeld in de bijlagen 1 tot en met 4 bij deze overeenkomst.
2. De in lid 1 bedoelde uitvoeringsprotocollen treden pas in werking nadat het bij artikel 17 ingestelde Comité overname daarvan in kennis is gesteld.
3. De SAR Macao stemt er mee in om alle bepalingen van een met een lidstaat gesloten uitvoeringsprotocol ook in zijn betrekkingen met alle andere lidstaten, op verzoek van deze laatste, toe te passen.

Artikel 19

Betrekking tot bilaterale overnameovereenkomsten of regelingen van de lidstaten

De bepalingen van deze overeenkomst hebben voorrang boven de bepalingen van alle bilaterale overeenkomsten of regelingen inzake de overname van personen die zonder vergunning op het grondgebied verblijven, die op grond van artikel 18 tussen afzonderlijke lidstaten en de SAR Macao zijn of kunnen worden gesloten, voorzover de bepalingen van deze bilaterale over-

eenkomsten of regelingen verenigbaar zijn met die van deze overeenkomst.

DEEL VIII

SLOTBEPALINGEN

Artikel 20

Inwerkingtreding, duur en opzegging

1. Deze overeenkomst wordt door de overeenkomstsluitende partijen volgens hun eigen procedures bekrachtigd of goedgekeurd.
2. Deze overeenkomst treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand volgende op de datum waarop de overeenkomstsluitende partijen elkaar ervan in kennis stellen dat de in lid 1 bedoelde procedures zijn vervuld.
3. Deze overeenkomst wordt gesloten voor onbepaalde tijd, tenzij zij wordt opgezegd in overeenstemming met lid 4.
4. Iedere overeenkomstsluitende partij kan deze overeenkomst opzeggen door de andere overeenkomstsluitende partij schriftelijk daarvan in kennis te stellen. Zes maanden na de datum van die kennisgeving houdt deze overeenkomst op van toepassing te zijn.

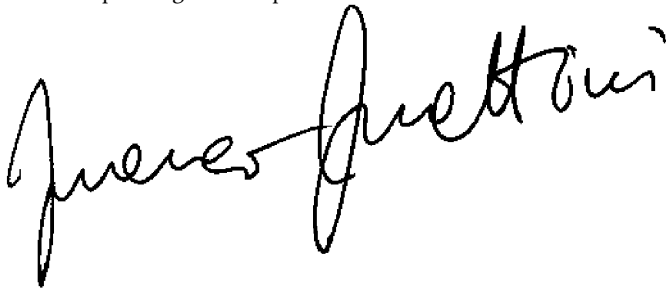
Artikel 21

Bijlagen

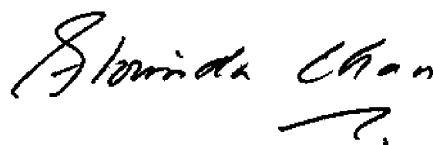
De bijlagen 1 tot en met 6 maken een integrerend deel uit van deze overeenkomst.

Gedaan te Luxemburg, de dertiende oktober tweeduizenddrie, in twee exemplaren opgesteld in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten geleidelijk authentiek.

Por la Comunidad Europea
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Voor de Europese Gemeenschap
Pela Comunidade Europeia
Euroopan yhteisön puolesta
För Europeiska gemenskapen

Por la Región Administrativa Especial de Macao de la República Popular de China
For Folkerepublikken Kinas særlige administrative region Macao
Für die Sonderverwaltungsregion Macau der Volksrepublik China
Για την Ειδική Διοικητική Περιφέρεια Μακάο της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας
For the Macao Special Administrative Region of the People's Republic of China
Pour la région administrative spéciale de Macao de la République populaire de Chine
Per la Regione ad amministrazione speciale di Macao della Repubblica popolare cinese
Voor de Speciale Administratieve Regio Macao van de Volksrepubliek China
Pela Região Administrativa Especial de Macau da República Popular da China
Kiinan kansantasavallan Macaon erityishallintotalueen puolesta
För folkrepubliken Kinas särskilda administrativa region Macao

*BIJLAGE 1***Gemeenschappelijke lijst van documenten waarvan de overlegging wordt beschouwd als bewijs van de nationaliteit of vaste verblijfplaats**

(Artikel 2, lid 1, artikel 3, lid 1, artikel 4, lid 1, en artikel 5, lid 1)

Lidstaten:

- diverse paspoorten (nationaal paspoort, diplomatiek paspoort, dienstpaspoort, collectieve paspoorten en paspoortvervangende documenten met inbegrip van paspoorten voor kinderen);
- diverse identiteitskaarten (ook tijdelijke en voorlopige);
- militaire passen en zakboekjes;
- monsterboekjes en schippersbewijzen;
- officiële documenten waaruit de nationaliteit van de betrokkene blijkt.

Macao:

- paspoort van de Speciale Administratieve Regio Macao (Passaporte da Regiao Administrativa Especial de Macau);
 - identiteitskaart van vaste inwoner van de Speciale Administratieve Regio Macao (Bilhete de Identidade de Residente Permanente da Regiao Administrativa Especial de Macau);
 - officiële documenten waaruit blijkt dat de betrokkene de status van vaste inwoner heeft.
-

BIJLAGE 2

Gemeenschappelijke lijst van documenten waarvan de overlegging wordt beschouwd als gewettigd vermoeden van de nationaliteit of vaste verblijfplaats

(Artikel 2, lid 1, artikel 3, lid 1, artikel 4, lid 1, en artikel 5, lid 1)

- Fotokopieën van een van de in bijlage 1 bij deze overeenkomst genoemde documenten;
 - identiteitskaart van inwoner van Macao die ten minste zeven jaar geleden voor de eerste keer is afgegeven;
 - geboorteakte en fotokopie daarvan;
 - getuigenverklaringen;
 - verklaringen van de betrokkene en door hem gesproken taal, ook vastgesteld door middel van een officiële test;
 - alle andere documenten die kunnen bijdragen tot het vaststellen van de nationaliteit of de status van vaste inwoner van de betrokkene, zoals rijbewijzen en bedrijfspassen.
-

*BIJLAGE 3***Gemeenschappelijke lijst van documenten die worden beschouwd als bewijs dat is voldaan aan de voorwaarden voor overname van personen die onder een andere jurisdictie vallen**

(Artikel 3, lid 1, en artikel 5, lid 1)

- Visa, inreis/uitreisstempels of soortgelijke aantekeningen in het reisdocument van de betrokkene;
 - biljetten en bewijzen en verschillende soorten rekeningen (bijvoorbeeld hotelrekeningen, afspraakkaarten voor bezoek aan arts/tandarts, toegangsbewijzen voor openbare/particuliere instellingen, enz.) waaruit duidelijk blijkt dat de betrokkene op het grondgebied van de aangezochte lidstaat of de SAR Macao heeft verbleven;
 - spoorbiljetten en biljetten en/of passagierslijsten voor vliegtuig- of bootreizen waaruit de reisroute op het grondgebied van de aangezochte staat kan worden afgeleid;
 - inlichtingen waaruit blijkt dat de betrokkene gebruik heeft gemaakt van de diensten van een reisbegeleider of reisbureau.
-

BIJLAGE 4

Gemeenschappelijke lijst van documenten die worden beschouwd als begin van bewijs dat is voldaan aan de voorwaarden voor overname van personen die onder een andere jurisdictie vallen

(Artikel 3, lid 1, en artikel 5, lid 1)

- Officiële verklaringen van met name grensbeambten en andere personen die kunnen getuigen dat de betrokkene de grens heeft overschreden;
 - beschrijving van de plaats en omstandigheden waaronder de betrokkene na binnenkomst van het grondgebied van de verzoekende lidstaat of de SAR Macao is geïntercepteerd;
 - inlichtingen met betrekking tot de identiteit en/of het verblijf van een persoon die door een internationale organisatie zijn verstrekt;
 - rapportage/bevestiging van de informatie door familieleden, reisgenoten, enz.;
 - verklaring van de betrokkene.
-

BIJLAGE 5

[Embleem van de SAR Macao]

.....
(Plaats en datum).....
(Benaming van de verzoekende autoriteit)

Referentie

Aan

.....
(Benaming van de ontvangende autoriteit)

OVERNAMEVERZOEK

uit hoofde van artikel 7 van de overeenkomst van 13 oktober 2003 tussen de Europese Gemeenschap en de SAR Macao inzake de overname van personen die zonder vergunning op het grondgebied verblijven

A. PERSOONSGEGEVENS

1. Volledige naam (onderlijn achternaam):

.....

2. Meisjesnaam:

.....

3. Geboortedatum en -plaats:

.....

4. Geslacht en persoonsbeschrijving (lengte, kleur van ogen, bijzondere kenmerken enz.):

.....

5. Naam van vader en moeder:

.....

6. Ook bekend als (vroegere namen, bijnamen of pseudoniemen):

.....

7. Nationaliteit en taal:

.....

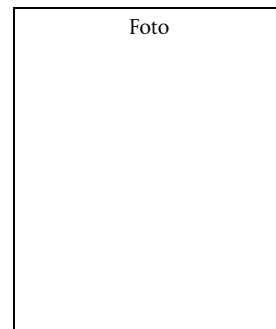
8. Laatste woonplaats in de verzoekende staat:

.....

9. Adres in de aangezochte staat:

.....

Foto

B. BIJZONDERE OMSTANDIGHEDEN MET BETREKKING TOT DE OVER TE DRAGEN PERSOON**1. Gezondheidstoestand**

(bijvoorbeeld eventueel vermelding van bijzondere medische verzorging; Latijnse naam van besmettelijke ziekte):

.....

2. Gegevens over specifiek gevaar van de persoon

(bijvoorbeeld vermoeden van ernstig misdrijf, agressiviteit):

.....

C. BIJGEVOEGDE BEWIJSMIDDELEN

1. (Soort document) (Serienummer, datum en plaats van afgifte)

..... (Afgevende autoriteit) (Vervaldatum)

2. (Soort document) (Serienummer, datum en plaats van afgifte)

..... (Afgevende autoriteit) (Vervaldatum)

3. (Soort document) (Serienummer, datum en plaats van afgifte)

..... (Afgevende autoriteit) (Vervaldatum)

4. (Soort document) (Serienummer, datum en plaats van afgifte)

..... (Afgevende autoriteit) (Vervaldatum)

5. (Soort document) (Serienummer, datum en plaats van afgifte)

..... (Afgevende autoriteit) (Vervaldatum)

D. OPMERKINGEN

.....

.....

.....

..... (Handtekening) (Zegel/stempel)

BIJLAGE 6

[Embleem van de SAR Macao]

.....
(Plaats en datum).....
(Benaming van de verzoekende autoriteit)

Referentie

Aan

.....
(Benaming van de ontvangende autoriteit)

DOORGELEIDINGSVERZOEK

Uit hoofde van artikel 13 van de overeenkomst van 13 oktober 2003 tussen de Europese Gemeenschap en de SAR Macao inzake de overname van personen die zonder vergunning op het grondgebied verblijven

A. PERSOONSGEGEVENS

1. Volledige naam (onderlijn achternaam):

.....

2. Meisjesnaam:

.....

3. Geboortedatum en -plaats:

.....

4. Geslacht en persoonsbeschrijving (lengte, kleur van ogen, bijzondere kenmerken enz.):

.....

5. Ook bekend als (vroegere namen, bijnamen of pseudoniemen):

.....

6. Nationaliteit en taal:

.....

7. Aard en nummer van het reisdocument:

.....

Foto

B. DOORGELEIDING

1. Aard van de doorgeleiding

☐ door de lucht☐ over zee☐ over land

2. Staat van eindbestemming

.....

3. Eventuele andere staten van doortocht

.....

4. Voorgestelde plaats van grensoverschrijding, datum, tijdstip van doorgeleiding en eventuele begeleiders

.....

.....

.....

5. Toelating gewaarborgd in alle andere staten van doortocht en in de staat van eindbestemming

(artikel 12, lid 2)

☐ ja☐ nee

6. Kennis van enige reden voor weigering van de doorgeleiding

(artikel 12, lid 3)

☐ ja☐ nee

C. OPMERKINGEN

.....

.....

.....

.....
(Handtekening)

.....
(Zegel/stempel)

GEMEENSCHAPPELIJKE VERKLARING BETREFFENDE STAATLOZEN

De overeenkomstsluitende partijen nemen er nota van dat er op dit ogenblik geen enkel internationaal verdrag of overeenkomst in verband met staatlozen van toepassing is op de SAR Macao. Zij komen daarom overeen dat deze categorie personen onder de definitie van de term „personen die onder een andere jurisdictie vallen” in artikel 1, onder d), valt.

GEMEENSCHAPPELIJKE VERKLARING BETREFFENDE VISA

De overeenkomstsluitende partijen nemen er nota van dat uit hoofde van de huidige wetgeving van Macao visa uitsluitend bij aankomst worden verstrekt en bij het verlaten van Macao vervallen. Bijgevolg is het voor een onderdaan van een derde land wettelijk onmogelijk een lidstaat van de Europese Unie binnen te komen terwijl hij in het bezit is van een geldig visum voor Macao.

De partijen komen overeen dat zij te zijner tijd overleg zullen plegen wanneer in deze juridische situatie verandering zou komen.

GEMEENSCHAPPELIJKE VERKLARING BETREFFENDE ARTIKEL 3, LID 2, ONDER a)

De overeenkomstsluitende partijen komen overeen dat personen die onder een andere jurisdictie vallen en die „alleen maar op doorreis zijn zonder het grondgebied binnen te komen”, in de zin van artikel 3, lid 2, onder a), personen zijn waarvan de doorreis plaatsvindt met medeweten of onder begeleiding van de bevoegde autoriteiten van de SAR Macao.

GEMEENSCHAPPELIJKE VERKLARING BETREFFENDE DENEMARKEN

De overeenkomstsluitende partijen nemen er nota van dat deze overeenkomst niet van toepassing is op het grondgebied noch op de onderdanen van het Koninkrijk Denemarken. Daarom is het aangewezen dat de SAR Macao en Denemarken een overnameovereenkomst sluiten met dezelfde voorwaarden als deze overeenkomst.

GEMEENSCHAPPELIJKE VERKLARING BETREFFENDE IJSLAND EN NOORWEGEN

De overeenkomstsluitende partijen nemen nota van de nauwe band tussen de Europese Gemeenschap en IJsland en Noorwegen, met name uit hoofde van de overeenkomst van 18 mei 1999 inzake de wijze waarop die landen worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis. Het is bijgevolg aangewezen dat de SAR Macao met IJsland en Noorwegen een overnameovereenkomst sluit met dezelfde voorwaarden als deze overeenkomst.
